

ગાંધી વિધાનસભા મથક
સરકારી
સંસ્થાઓમાં

૬૬૭

વસ્ત્રનકુત કાવ્ય.

ગરબીયો, લાવણીયોવીગરે

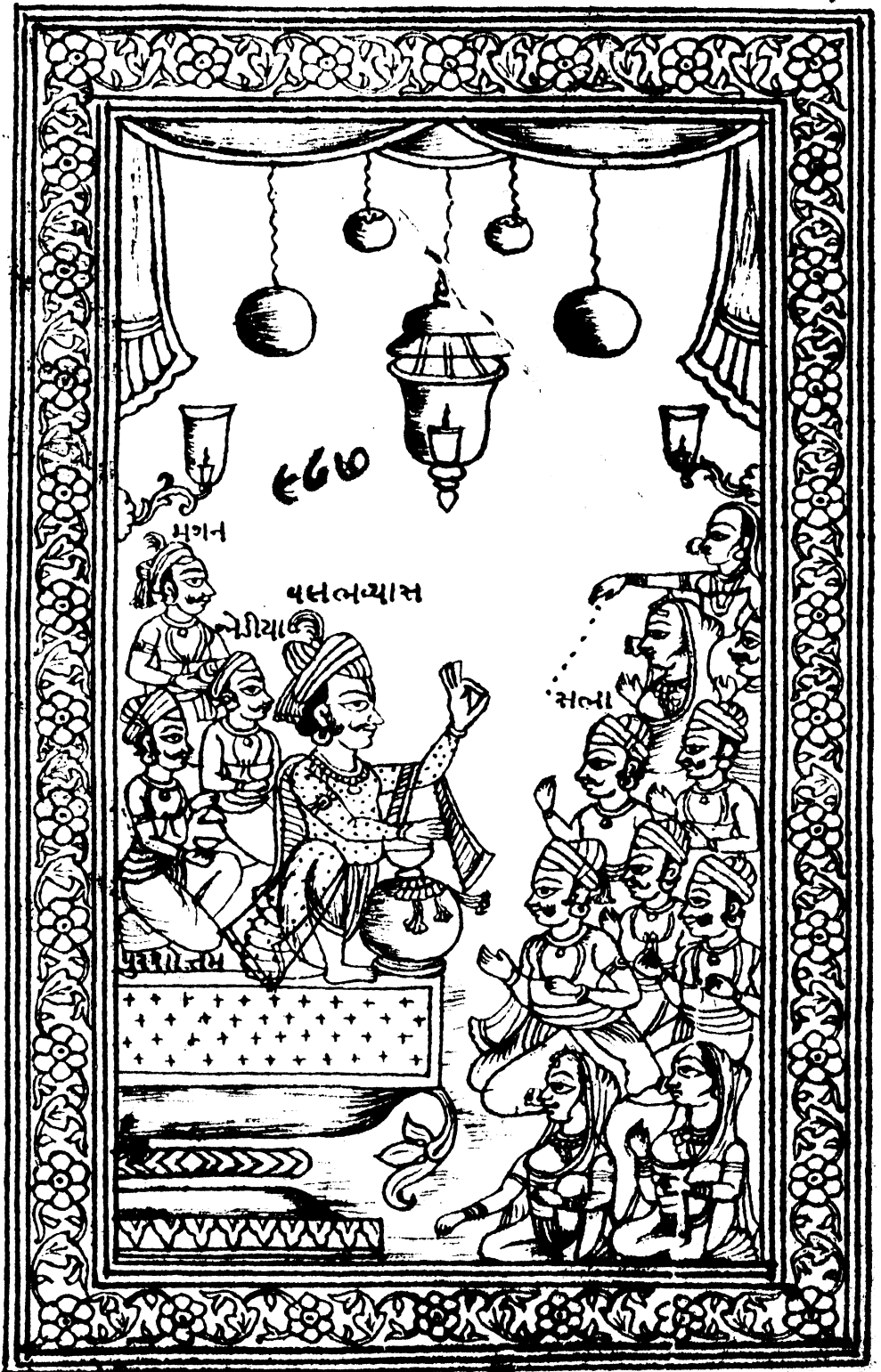
વ્યાસવસ્ત્રનરામસુરનરામરેફેવા
સીઅમદાવાદમધેરાયપરપખાલી
નીપોળનાથેખનાવીનેછપાવીપ્રસીધ
ફરીછે.

અમદાવાદમધેરાયપરમાંઆકાસે
ઠનાકુવાનીપોળસામેનીનળકુકડીની
પોળમાંપોતાનાઘરમાંલલુનાઈઅમી
ચંદેપોતાનાછાપાખામાંછાપીછે.

આયોપડી

સને૧૮૬૭ના૧૫માઆકટપ્રમાણે૨૭૨
ફરેસીછેયાસ્તેફોઈયેરન્સીવાયછાપવી
નહીતથાછપાવવીનહી.

સંવત૧૮૩૩. ફીમત૧૩પીયો. સને૧૮૭૭

અનુક્રમણિકા.

વીશયનો આંક.	વીશયનાં નામ.	પૃષ્ઠનો આંક
૧	તેને ગુરુગણપતી.	૧
૨	એક અવસર અલખેલી યાત્ર્યા.	૨
૩	એક સમેસામળીયો સધાર્યા.	૩
૪	એક દીનદામોદર યાત્ર્યા.	૪
૫	એક યજ્ઞતવી કુસવર યાત્ર્યા.	૫
૬	તુકામણકરી ઝ્યાંનયાનંદલાલભેરી.	૧૧
૭	દાનદાલુખોલીને ઘેલીકરે છે ગીરધારી.	૧૨
૮	નથી દેતી તમારૂં નામ પાલવ સીદઝાલો.	૧૪
૯	નનરે નુગદધાર નુંડું રું નાખે.	૧૫
૧૦	ઘેલી કીધી નંદલાલ મનમોહ્યું.	૧૫
૧૧	આવળે આવળે નમુના ધાર ત્યાં મળવું.	૧૬
૧૨	ઓ મોરારી નપુન્ન પાવનકરો.	૧૭
૧૩	આંઈ આવો ક્રીષ્ણરાય કાંઈ આલુ.	૧૮
૧૪	આઘો રે ફેને ઘનશામગાળદેઈયું.	૧૯
૧૫	ફેફેયું ફેફે છે શ્રીગોપાળ, રોકીને.	૧૯
૧૬	આઘી રે ફેરે જ્ઞીનનાર નહીં બોલુ.	૨૦
૧૭	જાઓ જાઓ ચડ્યાં ચાકુ, ગોકુલમે.	૨૧
૧૮	બોલો બોલો હું છું રાંકરું રીસાયા.	૨૨
૧૯	કદમકુટરી કુટરે લેવા કદમકુટરી કુટે.	૨૩
૨૦	લુલાલામારું ભટકે રે લુંડા લુલાલામારું ભટકે.	૨૩
૨૧	સંસાર સપનાની રાત છે રે ભૈયાં સંસાર.	૨૪
૨૨	ફળીનાં ફેવાં કદમ છે રે નુખો.	૨૪

૨૩	નુઠીનઝાસોમાગારેનુઠાનુઠી.	૨૪
૨૪	વાસાનુવેરણકુબ્બન્યાકાળી.	૨૫
૨૫	સાફેલીશાંમસાથેરીસાઈ.	૨૬
૨૬	મોહનનુમનમાંનેત્યાંમ્હાસો.	૨૭
૨૭	રાધાનુસંદેસોછેશાંમનો.	૨૭
૨૮	શામફેરીદમુનનેબોલાવે.	૨૮
૨૯	ધંનધંનભરુકાળી.	૨૯
૩૦	ધંનનારણદેવમાહારાન.	૩૧
૩૧	મુરત્તસોનાનીમ્હોર.	૩૩
૩૨	પ્રનુગીરીયરધારી.	૩૪
૩૩	અધ્યામસ્તાનામોરારી.	૩૫
૩૪	રાધાફેઅફરુરજ્યાંથીઆવ્યા.	૩૬
૩૫	ગોપીફેગોવીદેફરીધેલી.	૩૭
૩૬	રાધારુએરણછોડેરણમેલી.	૩૭
૩૭	નુઓમાધવનરીમધુરાંગામમાં.	૩૮
૩૮	યોગાનમેયોપટનમાઈરે.	૪૧
૩૯	આઓનીઆઓનીઆઓની.	૪૧
૪૦	ફેરછેફેરછેફેરછેરેમારામાધવ.	૪૨
૪૧	રૂડોવીકુલનોવેરાછેરેબેની.	૪૩
૪૨	પડુછુનમુનાનાનળમાંરેનુઓ.	૪૪
૪૩	વાસોરમેવંદરાવનમાંરેમારો.	૪૪
૪૪	રાધાનુતારીપાસેફાંઈએફનુદુછેનુદુછે.	૪૫
૪૫	લાલતમારીસંગે.	૪૫
૪૬	રાધાબોલીબેનમને.	૪૬
૪૭	અઓનઅઓરેનંદનાલાલ.	૪૬

૪૮ શાધાનુ તાડ બોલ્યું સાગે.	૪૭
૪૯ ગોળી ફોડીરે ગોળી ફોડી.	૪૮
૫૦ રંગરત્નીયારે રંગરત્નીયા.	૪૮
૫૧ ઘેલીફરીરે ઘેલીફરી.	૪૯
૫૨ રસ્તેશું રોકો રસ્તેશું રોકો.	૪૯
૫૩ મારગે મળ્યારે મારગે મળ્યા.	૪૯
૫૪ મને મારીરે મા મને મારી.	૫૦
૫૫ છેયાને માર્યોરે છેયાને માર્યો.	૫૧
૫૬ મને ગુલતાન ફરીરે.	૫૧
૫૭ મોરલી યાગી ફાનાની.	૫૨
૫૮ માયાલાગી મોહનની.	૫૨
૫૯ ગુમાની ગોયાળા ને ગાધિયા.	૫૩
૬૦ નંદનુ યે સુંળી સ્વાલ ફાડીયો.	૫૪
૬૧ રંગથી રારી રમાડ્યાં ઝોબેનડી.	૫૫
૬૨ વાલરું રોકો વાટમાં.	૫૬
૬૩ ફંસરાયને ફેયાદ્યો ફાના.	૫૭
૬૪ નરીોદા ફાનાને ફેમ ફરીયે.	૫૮
૬૫ ચાલો મારા લાડકડા ફાના.	૫૮
૬૬ ઊંઘો મારા હરી હાલો હાલો.	૫૯
૬૭ સાંભળન્યો સાંમળીયા પ્યારારે.	૬૦
૬૮ સાંમળીયો ફહે સુણ નારીરે.	૬૦
૬૯ નસોદા તોરે ફનેયં ફપટ ફીયા.	૬૧
૭૦ સુંદીર છેલ છાંડો મોરી બૈયાં.	૬૧
૭૧ સાહેલી નેને ફાંનુડે ફામણ ફીયાં.	૬૨
૭૨ સાહેલી મેંતો નેયો ગોવીંદ ગોપાળ.	૬૨

૭૩	આશ્વરીરેભન્નેશ્વરીનારી.	૬૨
૭૪	ગોપીરુંમનેતરછોડીનેચાલી.	૬૩
૭૫	ધૈન્નહરીનેસરણદુષ્ટતુધૈન્ન.	૬૩
૭૬	નીહ્યાનરશિદાહાડી.	૬૪
૭૭	ભાવકરીનેભન્નેભક્તનન.	૬૪
૭૮	દુરમતમુકોહાંકીદુરીનન.	૬૫
૭૯	સંભાળમારીલ્યોનેસાંમળીયા.	૬૬
૮૦	શાંનેત્રેરમાંમરોત્રેરીલા.	૬૬
૮૧	નીહ્યાફરવીનાભુલેમુરખ.	૬૭
૮૨	ભારેખમભાલીબ્યોલ્યારે.	૬૭
૮૩	ત્રણદીવહ્યાંચાણીરે.	૬૮
૮૪	મારગોમચ્યોઝઘડોરે.	૬૯
૮૫	સાંભવેળાસાંમળીયોરે.	૭૦
૮૬	રાજાસાચીયારેગાવડી.	૭૧
૮૭	ચીરનોછેડસોફારડી.	૭૨
૮૮	મોહનમારેફેલેતમેરીદિઆચોરે.	૭૨
૮૯	વાંકુંભેઈનેચાલમફ્યમફરીયારે.	૭૩
૯૦	ચાલારહોવેગજોગાજોધારીરે.	૭૪
૯૧	વાંકાવરણાગીયાતુન્નનેરે.	૭૪
૯૨	આઘોરેફેનેફનેચાફાળુડા.	૭૫
૯૩	બિલીરેફેનેતુન્નેરફરીફ્યાંનયછે.	૭૬
૯૪	રામક્રષ્ણગોવીંદગોપાળફરે.	૭૬
૯૫	છોગાળાતારીછેસમાંગોપીયોધેસડી.	૭૭
૯૬	ફાનતારીસાંનમાંફુંરમનુબેડીધુ.	૭૭
૯૭	ગોવાલનધેરીબિલ્લસોનેલાલનંદને.	૭૮

૯૮ બુઝોને નસોદા માવડી.	૭૯
૯૯ સાફેલી ને રીતોના સુંદીર સાંમની.	૭૯
૧૦૦ દ્રષ્ટા કેમ બંસી વગાડી.	૮૦
૧૦૧ સરખી સાફેલી દેખો.	૮૧
૧૦૨ સ્નેહ ફરી છગો દીધોરે.	૮૧
૧૦૩ ત્વાવે ત્વનુ લે ફરીરે.	૮૨
૧૦૪ આધારહો નહી બોલુરે.	૮૩
૧૦૫ ત્નોળાનાથ ત્વાવે ત્વનરે.	૮૪
૧૦૬ સર્વેથી રીંતુ ત્નોળારે.	૮૪
૧૦૭ રવીવારે રણ છોડ દીઠા સાફેલીરે.	૮૫
૧૦૮ રૂપાળા રણ છોડ રૂડાઓ બેનીરે.	૮૬
૧૦૯ કારતક માસે દ્રષ્ટા ગયા મનમેલીરે.	૮૭
૧૧૦ મારગડો મેલોને મોહન.	૮૮
૧૧૧ બળદેવના બંદવા.	૮૯
૧૧૨ ત્રૈલોક્યોની રૂઝની નયકેઈ પેરની.	૯૦
૧૧૩ સુરજ દેવતા તુજ વેલો આધમી.	૯૧
૧૧૪ વ્યાકુળી થૈ છેરે વ્રીજની નારીયો.	૯૨
૧૧૫ રાધા કહે તુ સુન મેરી મૈયા.	૯૩
૧૧૬ માત કહે તુ સુન મેરી છોરી.	૯૪
૧૧૭ નસોદા કહે સુણ છોકરા.	૯૪
૧૧૮ રૂક્મિની કહે સુનો પીયાલુ.	૯૫
૧૧૯ વળાવા આલી વ્રીજનાર.	૯૬
૧૨૦ કારતક માસે દ્રષ્ટા હૈયાં આવોરે.	૯૭
૧૨૧ આસો માસના દન રૂડો આવ્યારે.	૯૮
૧૨૨ સુણો સાંમળીયા વ્રજવાં માને	૧૦૦

१२३ गोपीगोवींदनेघेरखावी.	१०१
१२४ गोपीगर्धनसोदापासे.	१०२
१२५ इषाणीराघारेडिल्लीरेहेइषाणीराघा.	१०३
१२६ मेस्तोडेजोमारारान्नकानमारो.	१०३
१२७ डेमरीसायामारारान्नकनतमे.	१०४
१२८ सुणोसांमणीयावीन्नेगपाणा.	१०५
१२९ हेण्णोगोपीयांक्याहुण्णोइनैयेकु.	१०५
१३० हुंतोप्रत्तुन्नेवानेगर्धती	१०६
१३१ माराक्कासनहीरहुडिल्ली.	१०७
१३२ माराप्रत्तुपवनरींराण्णोछो.	१०८
१३३ मारारींमनधीसरमात्ता.	१०९
१३४ मारामोहनमारेमंहीर.	११०
१३५ अत्थाअलवेलारहेआघो.	११०
१३६ अत्तीडिल्लीअलवेली.	१११
१३७ न्णण्णोन्नेरन्णण्णोन्नसोदानाव्वाणनुं.	१११
१३८ गांमगांपुक्कयुंगोवींदगोवाणीये.	११२
१३९ आन्नलान्नीधीपातणीयाप्यारे.	११३
१४० हुंमोहननुंमुप्पन्नेती.	११४
१४१ मइधुमाधवमणवा.	११४
१४२ मयुरामांमाधवन्नयछे.	११४
१४३ मारामनगमत्तामोहन.	११५
१४४ प्रत्तुपधारोमारेघेर.	११६
१४५ सुणोअमारीअरलुरे.	११७
१४६ मेस्तोनेमस्तैअलुरे.	११७
१४७ छेत्तडाहुंतोनहीरमुहोणी.	११८

૧૪૮ હરજીવન જોળી નહીં ખેલુ.	૧૧૬
૧૪૯ મારા ગુણ વંતા ગીરધારીરે.	૧૧૬
૧૫૦ મારા મનગમતા માહારાજરે.	૧૨૦
૧૫૧ ફહો ક્યાંગયાંતા આખી રૂબની.	૧૨૦
૧૫૨ મારા પ્રાણ જીવંત પરનારીનો.	૧૨૧
૧૫૩ માન્યમાનવી માંન્યામાનવી.	૧૨૨
૧૫૪ સાંભળને તુતો મન મારા.	૧૨૪
૧૫૫ ઈશ્વર મુજને બાહાર ફાહાડ.	૧૨૫
૧૫૬ મોહનજી સર્વે મનુષીને.	૧૨૬
૧૫૭ વીચારી સેવાતજી વડા.	૧૨૬
૧૫૮ સુણો રાંમકામ હામરાખી ફરોજને.	૧૨૭
૧૫૯ આઘોર ફેંપ્રજુ મુઠે પડીશ માંજને.	૧૨૯
૧૬૦ સુણો રાંમાહુડી જો ફુંગડુજને.	૧૨૯
૧૬૧ રડતી મેલી તે ક્યમ ફરીયરે.	૧૩૦
૧૬૨ માયાલાગી તે ફેંમ છોડુરે.	૧૩૧
૧૬૩ છે સછો ગાળાને ફોઈલાબોરે.	૧૩૨
૧૬૪ આવ્યો આવ્યો નંદજી નો સાડફોરે.	૧૩૩
૧૬૫ આઘારજો અસબેસડારે.	૧૩૪
૧૬૬ જ્ઞાન માંગળીયેરે ગુમાંની ગરવી ઘેલા.	૧૩૪
૧૬૭ બસેય ફરમનરે મોહન મીસે ગાતુને.	૧૩૫
૧૬૮ જીગદીસે નપ્યરે મરણાન્નમે છે માંથે.	૧૩૬
૧૬૯ સતો રોઘરે ધારે સુધણી નું ધારી.	૧૩૬
૧૭૦ નંદ ફેં ઘરમત જીઓરે બહો અરવાં.	૧૩૭
૧૭૧ સુન ફેં બહો અરવાબોલીરે નનંદીયાં.	૧૩૮
૧૭૨ નનુને ઊઘર અવતાર લેઈને.	૧૩૮
૧૭૩ પરમેશ્વર પતરાખજને માહારૂ.	૧૩૯
૧૭૪ અવતાર ધરીને રળી લેજી વડા.	૧૩૯

१७५ नीध्यावाजो नरत्रासु लुचो.	१४०
१७६ मारांगी सारणछो डहुं शं युझीरे.	१४१
१७७ सैयर पुछी न्ने वाता हुं शं धमारे.	१४२
१७८ सामणीयाना संगमारे सोल.	१४३
१७९ लणोलननमारे सोल.	१४३
१८० सुणो सांमणीया प्रलुपातणीया.	१४४
१८१ सांलणसुननी सांमणीयानी.	१४४
१८२ तमने धाई छुयासमलु.	१४५
१८३ अमने नरोझी गीरधारी.	१४५
१८४ मधुरांधी केसा आवन्ने मोरारीरे.	१४५
१८५ पधारो प्रलुचर प्रेमथी मुनम्हो सेरे.	१४७
१८६ लावकरी ललुल्यो ने ल्त्रमाणी.	१४८
१८७ लक्ष्मनन लावे लन्ने लवानी.	१४८
१८८ आधारहो असवेसा हरलुदे.	१४८
१८९ अलया असवे सारी हुस्तोरे.	१५०
१९० सुणी सांमणीयो लुलो सेरे.	१५१
१९१ राधी झाने दुष्यथुं अणगुरे.	१५२
१९२ मुनने अडशो मां वी दुसतमने वाइ.	१५३
१९३ लननमां लणीया चीनानधी तुतरवानो.	१५४
१९४ लक्ष्मी इया वीना ताइते सौलो दुं.	१५५
१९५ सांमणीये डीधी सांनसान.	१५५
१९६ सांलणन्ने स्रोतानन सरवे.	१५५
१९७ मदनमोहन मोरारी.	१५७
१९८ वी दुसवीनंती सुणो.	१५०
१९९ धुंन्य.	१५३
२०० आरती.	१५४

વસન્ન કૃત કાવ્ય.

લાવણી.

રાગ તીસાનો.

નેને ગુરુ ગણપતી, સમરુછુ સરસ્વતી;

મને આપો સુન્નમતી, શેવક તારો;

અલખેલી અંખે માત, બહુચરને નેડું હાથ;

લન્નુછું ભોજાનાથ, કરુનહો મારો. ૧

ને નુગલુવન નુગદીસ, એક સંજ મોરાઈશ;

તમખોળે માડૂ સીસ, બુધ્ધી આપો;

લાવે લન્નુરે ત્રમાંણી, સાદ્ય કરને રૂઝાંણી;

મને દાસ તારો નાણી, સહુ કહુ કાપો. ૨

ધર્યા દસ અવતાર, કૃષ્ણનંદના કુંવાર;

સુખ લીધું અપાર, લીલા દાખી;

એના સાફડૂ વીખાણ, હું તો સેવક અન્નણ;

સહુ કહુને પ્રમાણ, લક્ષ્મી નાંખી. ૩

અતી ધરને પ્રાણી પ્રેમ, નેડી નહીં છું નેમ તેમ;

કબુલ કરને એમને એમ, એટલું માણ;

ફેફે છે વસન્ન સુરનરામ, અમદાવાદમાં મુકામ;

જીલ્લે રાય પુરમાં ઠાંમ, હું પાંચ લાણ. ૪

લાવણી.૧લી.

હનમાન ગડડના સંવાદનો રાગ.

યૈક અવસર અલબેલો ચાલા, પેઠા ગોપીના ઘરમાં;
 કોઠી કબાળા નંદી નાખ્યા, ગોવીંદ ગેડી ગરહી કરમાં. ૧
 કોણ્યું ઢોળ્યું બહુ બીગાડ્યું, મહીનાં માર ખાલી ફીધાં;
 વ્રત વીનતા ગોવીંદ ઘેરવા, દો દસથી દ્વાર નંદીયાં. ૨
 કોઈ કામા કહે નનખો સખીયો, નરીોદાને ફાંઈ લાવો;
 યાક વાલ્યમનો નથી માંનતાં, નનરો નનર ખતાવો. ૩
 બે ચાર સખીયો બારણે ઊભી, બે ચાર ગઈ નંદને મેલે,
 અલબેલો અંદરથી, ખુમો પાડી બારણાં ઢેલે. ૪
 ગોવીંદ કહે છે ગોપીકાને, ગાંડો ઘેલો ફું તમારો;
 માત નરીોદા વાત નળશૈ, લવન સેરી ફમારો. ૫
 અરેરે ફું બીચારો બાપડો, રાંકડો સૌએ ઘેરી સીધો;
 લુહ્યો ચુક્યો ને નખ મારી, ખાવો અનરથ મેં ફીધો. ૬
 ગોપી કહે સુનો હોતો નળતો, નીત્ય કાવ્યુ સુરી ખાવા;
 નરીોદાને આસી લાવું, તૈડાવું બહિં નંદ ખાવા. ૭
 ચાર ગઈ નરીોદા પાસે, ચાલો વેંમ મનનો ખુઓ;
 નહોતાં માનતાં તો કાન સાલનું, નનરો નનરથી નુઓ. ૮
 નરીોદા નુએવા ચાલ્યાં, નેહી કા આસી ફાયે;
 ન પેસયા દેહી એને ઘરમાં, આવ્યાં ગોપીકા સાથે. ૯

ફેડેથી ફૂળને તેડીને, આવ્યા નંદનુ મ્યાસ લેતાં;

કુંવર રૌવરાવી ફ્યાં જાય છે, જરીોદાને ગાળ દેતા. ૧૦

ગોપી ન્નેઈને વીસમે પાંમી, વાત વાલ્યમની ફરતાં બીયો;

નંદનુ સાવ્યા કુંવર ફનેયો, ઘરમાં પેઠો તે ફીયો. ૧૧

દૂર ઊઘેડી ગોવીંદ ખોળયો, ગોપી ફાપડી છોછી;

વ્યાસ વલ્લભના નાથ તણી, અફળ સીસા નથી ખોછી. ૧૨

લાવણી. ૨૭

એક સમે સામળીયો સધાર્યા, પધાર્યા ગોપને વાસે;

ગાળા છોડી ગાળા ફીધા, ગાયો નાસીયો પાસે. ૧

તે ગોપનાં છેયાં જ્નેતાંતાં, છબીસે છોડી નાંખી;

અણ સમન્નુ બચ્યાં ન ખોળખે, ટોપીની નીશાન રાખી ૨

રમતાં બાળેક ઘરમાં ગયાં, માતા ખોટો ખેલ થયો;

લીલી ટોપી વાળો છોફરો, ગાયો છોડી નાસી ગયો. ૩

સુણી સામા બોલી બતાવો, પીટ્યાને ઝાલવા નઈએ;

ફોનુ છોફરું છફી ગએલું, એની માતાને ફહીએ. ૪

ઉતપાત ફરી અલબેલો ચાલ્યા, સરખી ટોળીમાં પેઠા;

એક ભાઈ બંધને માંથે ટોપી, પેહેરાવી પાસે બેઠા. ૫

ઊઘાડે સીર સાંમ બીરાન્યા, અંતરમાં ફસવું ફાવ્યું;

લડતુ થડતુ ને ઝઘડતુ, વ્રજ વીનતાનું વ્રંદ આવ્યું. ૬

ગોપી ફહે ગાયો છોડનારો, હરી આ ક્રષ્ણ કાળો;
 છેયાં બોલ્યાં એની નેડે, આ લીલી ટોપી વાળો. ૭
 ફામની યોયે આલ્યો કુંવરને, નેને તે મારવા ધસે;
 ગડદા પાટુ ટીચણ કુંણી, નેઈને અલબેલો હસે. ૮
 કુંવર ફહે નોય ટોપી મારી, ગીરધારીની છે ગોપી;
 ગોવીંદ ફહે ગોપી સમતારા, મારે એકે નથી ટોપી. ૯
 એમ ફહી કુંવર કુટાબ્યો, ફામનીયો સફુ ફળફળી;
 વલ્લભનો સ્વામી છે એવો, વ્રત વીનતા છોગાળે છળી. ૧૦

લાવણી ૩૭.

એક દીનદામોદર ચાલ્યા ગોપગોપી છેલ્લાં ફરવા;
 ન્હાંનાં ન્હાંના બાળક ગામનાં, તે સફુને માંડ્યા હરવા. ૧
 ઘરમાં પેસી ઘોડીયાં ખોળે, બાળેક સેઈને નયનારી;
 એક વાડામાં ભેગાં ફીધા, ગોપીકા નેઈને ત્રારી. ૨
 ઘેર ઘેર સફુ છેલ્લાં બનીયાં, આશો દૈવનો કોપ થયો;
 મોહનજી મરફરી ફરવા, સફુ ભેગો નઈ ઊત્તો રહ્યો. ૩
 નારીનાં સે ત્રાસે રૂએ, ચીતમાં ચીત્યા પેઠી છે;
 છેલ ફહે છેયાં બતાવું, રાધા લેઈ ઘેર બેઠી છે. ૪
 લડને ઘડને ને અગડને, કાંમ રાખસો નહીં કાયુ;
 ગાળો ભેળો ભાંડને આજી, સ્વારે તે માનસે સાયુ. ૫

ગામની ગોપી લન્ધ્યાસોપી, વટકણી સરવે નારી;
 સાવ્ય રાધીકા છે યાં અમારા, તારે શું નાંખવાં મારી. ૬
 સુણી રાધીકા રડવા સાગી, આંખેથી આંસુ છુટે;
 કેડે ઊભો કાનકનેયો, નેઈને કાખસીયો કુટે. ૭
 શામળે સાન કરી રાધાને, કેફેતી હોયતો જડાડું;
 પ્રેમ ધરીને પરણે મુનને, તો સફુને પાછાં કાડુ. ૮
 સાન રાધાએ કરી શામને, નંનળથી છોડો અમને;
 સરમ મેલું માત તાતની, પ્રીતમનુ પરણું તમને. ૯
 પછી ગોવંદ કહે ગોપીને, શું બોળો ઘર ખાડામાં;
 હમણાં મેં રોતાં સાંત્તળીયાં, નુઓ પેલા વાડામાં. ૧૦
 વ્રજ વીનતા સફુ ઘાઈને ધોડી, મોહનનુ મળ્યો માઠો;
 બાળેક સો બતાવી દેઈને, વસન્તનો ક્લાસો નાઠો. ૧૧

સાવણી-૪થી

એક વખત વીહલ વર ચાલ્યા, નાવ નગ્ન ઊપર સાચા;
 બાળ સનેહી સુદામાને, મળવા માધવનુ આવ્યા. ૧
 સુદામા પુરી પ્રભુ પધાર્યા, નર નારીને હેત વાપ્યું;
 પવીત્ર પત્ની સુદામાની, હરનુને આસન આપ્યું. ૨
 સુદામા કહે છે નારીને, ચડાવ્ય ચુલે તપેલી;
 રીઘ્ધ સીઘ્ધને નવ નીઘ્ધ તે, આ હરીએ અમને આપેલી. ૩

મુઠ્ઠી તાંદુળ લેઈ માઘવે, મને ઘણો નફા ન્ત ફર્યો;

છળછળ ફતુ ઘાંણા નમળતા, તે દુખનો દીવસ્ય ફર્યો. ૪

સાંમા રસોઈ ફરવા બેઠી, સાફ પાક સાંભજી ઘણી;

શોટલીની રીર ફણેક બાંધી, તેમાંથી અદરીર વણી. ૫

ત્યારે સુદામા ફેરે સાંભને, સીદ લુખ્યા બેસી રહીએ;

રસોઈ તૈયાર થવા આવી, નદીએ નાહાવાને નઈએ. ૬

એટલે બિઘ્યા શામ સુદામા, એક એક નાકર ગાલ્યા;

સ્વચ્છ ધોયેલા વસ્ત્ર ન સીધાં, વાતો ફરતાં બેઠી ગાલ્યા. ૭

સુદામા ફેરે મુણો શામ નું, બ્રાંમણ પર ફેત સાચો;

લોક વાત ફેરે છે મારે, અફળ સીલા બતાવો. ૮

એ અફળ સીલા નેવાને, મોહનું મરમથી;

શામ ફેરે અફળ સીલા, નેવામાં કાંઈ સાર નથી. ૯

સુદામા ફેરે મારે નેવી, એમ ફરતા નદીએ આલ્યા;

અફળ સીલા ફર ન વન, દેખાડ્યા દીલ તાવ સાલ્યા. ૧૦

શામ ફેરે મુણો સુદામા, મંન તણો મમત મેલો;

ગા પારથી ડુબકી મારો, પેલે પાર કોણ તથ પેહેલો. ૧૧

એમ ફેરે મુમતે ચડીયા, પડીયા નદીના બીરમાં;

ત્રૈણ લોકનો ગાય ત્રીલોચન, નઈ જીત્તો સાંમી તીરમાં. ૧૨

અફળ સીલા નથી અોછી, ન જિતમ નટયર નાગરમાં;

ફર ન એ હડસેલી મેલ્યા, સુદામાને સાગરમાં. ૧૩

બેઘટીકાચે બાહાર નીકળ્યા પસ્તાવો મનમાં ફરતા;
 ક્યાં ગયું ઘરને ક્યાં છે ઘનરીમાઝાંખે બહુ આંસુ ભરતા. ૧૪
 લારે નળ નેઈ નડકી ઊઠ્યા, નનવા માડ્યા દીન બીંધુ;
 નદીમારી ક્યાં નાસી ગઈ ક્યાં થી આવ્યો આંસીંધુ. ૧૫
 આનળથી નહીં નહીં બલતો ફહી નુગદીરીનું ધ્યાન ધર્યું;
 ધામોદરને દયા ઈપની સાગર વચ્ચે ગામ ફર્યું. ૧૬
 તેમાં મલેચ મનુષ્ય વાસ્યાં, અવળી રીતી તે ચાલે;
 ત્રામણ સૌંધ્ર સરવે સરખા, ચેક્ર ચેક્રને કંન્યા આલે. ૧૭
 તેવા ગામમાં ગયું સુદામા, ન ગરશેઠ સાંમા મળ્યા;
 ત્રામણ તમે લલે ધધાર્યા ફહીને સાથે લેઈ વળ્યા. ૧૮
 વીપ્ર ફહે સુદામા પુરી, ફહો રોઠ ફેટલે ફરી;
 રોઠ ફહે સુદામા પુરમાં, નનતાં વીરી વરરી થરી. ૧૯
 વીસ દીત્રથી ફાંણ ગયાં છે, તે નઈને પાછાં આવરી;
 પછી તમને ઘેર પોચાડે, સાઠ વરરી નવું ફાવરી. ૨૦
 સુણી સુદામા સંતાપ કરતા, ક્રોને ઘેર નઈને રહીરું;
 પેટ પાપી પુણ્યા સાગરી, ક્યાં નઈને અનરખ ખઈરું. ૨૧
 રોઠ ફહે સંતાપ ન કરરી, સહુ તમારું કષ્ટ કાપું;
 ખાવા પીવા ઓઠયા પહેરવા, રહેવાને મંદીર આપું. ૨૨
 મારે પેટે છે પવીત્ર પુત્રી, તે દેહી તમને કંન્યા;
 સુદામા ફહે લેહી સૌંધ્રની, યાદ અતી અધ્રમ અંન્યા. ૨૩

ત્યારે શીઠ ફેરે આ ગામમાં ત્રામણ સૌંદર સહુ સરખા;
 સઘળે જોઈ જન મળવાનું, તુખે ક્યાં મારી વળખાં. ૨૪
 એટલે સુદામા અફળાયા ગામ લોક ગરદન ઘાલે;
 સાઠે વરસી ઘેર જવાનું, જન ઊદક વણ કેમ ચાલે. ૨૫
 જન પ્યારીશુને વટલાઈશું, પરણ્યામાં ચીત પેહું છે;
 નાત રહી સુદામા પુરમાં, ત્યાં નળવા કોણ બેહું છે. ૨૬
 એવું સમજું કંન્યા પરણ્યા બુદ્ધ ધરબાર લેઈ રહ્યા;
 પત્ની રાંધે પોતે નમે, ત્રણો ભેગા ત્રણ થયા. ૨૭
 સુદામાયે સંસાર માંડ્યો, નારીને પંચ પુત્ર થયા;
 પાડોશમાં એક અબળા મુઈતી, તે સાડું સમરાં ન ગયા. ૨૮
 ઘણાક માણસ ગયું મસાંણે, મડદુ છોડીને નુએ;
 ને નારી મુઈતેનો નાથ જી, આંખે આંસુ થીરુએ. ૨૯
 દાહ ન લાવી ચીતા ખડકી, ચીંત્યામાં બહુ જીવ પેહો;
 નારીનું મુસ્તક ખોળામાં, લેઈને પીઠી બળવા બેહો. ૩૦
 સુદામાનેઈ વીશ્વે પામ્યા, બળ નારો મુરખ ને વો;
 અસ્ત્રી સાથે પુરુષ મરે, આ જનરથ અવળો ફેવો. ૩૧
 તે સુણીને સહુ જન બોલ્યા, સુદામા તું છે મતીયો;
 ગામ ચાલ છે નારી પુઠે, સ્વામી હોય તે થાય સતીયો. ૩૨
 સુદામા ફેરે ચાલ ન ખોટો, તેને તમે માન્યો ખરો;
 કોઈ પુરુષ બળે નહીં લેને, ફહો ત્નાઈ તમે શું કરો. ૩૩

લોક ફરે ન તોડીયે ધારો, બાંધીને સાથે લેઈએ;
 સારી રીતે બળે નહીતો, પરાણે બાળી દેઈએ. ૩૪
 સુદામા ફરે ઝરે ભાંમળ, સરવે લુચ્યા લોક નડશે;
 મારી પત્નીનો પંડ પડે, તો મારે બળવું પડશે. ૩૫
 એવો એવો સંતાપ કરતા, ભનવતા શ્રી અંતર નમી;
 હરીલી લાથી સુદામાની, પત્ની પણ મરણ પામી. ૩૬
 સુદામાયે સબ ઘીડુને, પોક મૈલી રડવા બેઠા;
 નાણું મને નેડે બાળશે, કોઠીયો વચ્ચે નઈ પેઠા. ૩૭
 નગતણા ત્યાં લોકો આવ્યા, મડદું ઊપાડ્યું હાથે;
 સુદામાને સોધી ફાડો, બળવા સાત્ર લ્યો સાથે. ૩૮
 સુણી સુદામા ધર ધર ધ્રુન્યા, ખુણે રહી આંખ્યો ચોળે;
 લોક લાંઠીયા લેઈ લાફડીયો, કોઠી ફબાળા ખોળે. ૩૯
 ખુણામાંથી ખોળી ફાડ્યા, ખેંચીને બારણે લાવ્યા;
 હાથ ગાલી ફઠવા ના ઘીધા, તેડીને મસાંણ આવ્યા. ૪૦
 ચીતા ખડકી સફુલોક બોલ્યા, બાકી નહી રહે વીત્યામાં;
 પેહે લેથી સુદામા સમળ, બીરાને આચીતામાં. ૪૧
 સુણી સુદામા ફરે સોસના, અગનીના ભડકા થારી;
 કોલ્લા ઊઠશે પાણી છુટશે, દુખ પામીને લવજરી. ૪૨
 અગનીના ખમાયને લવજરી, બળવું બળવું નારી સંગે;
 તે કરતાં પડું દરીઆમાં, વેદના વ્યાપે નહી અંગે. ૪૩

એવું મન વીચારી બોલ્યા, બળવાને તૈયાર થી છું;
 ઊભારહો ભાઈ મેલો મને, એકવાર નાહાવા નહીં છું. ૪૪
 એમ કહીને છેતરી ચાલ્યા, નળમાં નંપા પાત કીધો;
 સ્નેહી સુદામાને સામળીયે, નદીમાં ખેંચી લીધો. ૪૫
 સુદામાયે ડોકું ફાટાડ્યું, એટલે હસ્યા વનમાળી;
 પ્રભુ કહે તમે છો પાછળ, હું આગળ છું ત્યાં તાળી. ૪૬
 સુદામા કહે સાંની તાળી, ઘણાં કવર રીવહી ગયાં;
 સાચું કેહે ને સમજે મારા, ક્યારના હંઈ યાં ઊભા રહ્યા. ૪૭
 કષ્ણ કહે કેહ મણાં આવ્યા, નારી શંધી રહી હમી;
 વીઠલ કહે વસ્ત્ર ન પેહેરો, રસોઈ ઠંડી થઈ નરી. ૪૮
 સુદામા કહે શું બોલો છો, ઘણા દીવસ્ય વહી ગયા;
 સીધુ બેટમાં પ્રેમ દા પરણ્યો, પાંચ પુત્ર તેને નથયા. ૪૯
 ત્યાં સુધી સી રસોઈ રાંધે, નેવાને નેયે વેહેલા;
 બંસી ધર કહે આ શું બોલો, મુન મીત્ર થયા ઘેલા. ૫૦
 શાનાં છોકરાં શાની નારી, કહીને કષ્ણે કર જાલ્યા;
 ગાંડા નેવા ગણે મીત્રને, સુદામાને મહેલ ચાલ્યા. ૫૧
 ઘરમાં સ્નેહી સાથે પેઠા, અફળ લીલા બહુ પાકી;
 રામાની રસોઈ નેઈ તો, નવરાં કની ચોટલી બાકી. ૫૨
 તેયું નેઈને જાંખા થયા, સુદામા પડીયા વીલા;
 શામ્મ કહે તમે સંસાર માંડ્યો, તે સઘળી મારી લીલા. ૫૩

સુદામા ફહે અફળ લીલા સું વીખાણું મુખ ફથી;
ત્રીફમલ તમારી લીલા સપને પણ નેવી નથી. ૫૪

સુદામાનું બન્યા બાબરા ત્વસ્ત ન નને મન તાવે;
વ્યાસ વલ ત્યાણી વદે, દૃષ્ટા ફળયામાં કેમ જાવે. ૫૫

લાવણી ૧લી

મેલરી નીંદમાં સુઈ અે રાગ.

તુફાંમણ ફરી ફ્યાં નય, નંદલાલ લહેરી;
તારી બંસી ડંસી, સર પણ જાનુ જૈરી. ॥ ટેક ॥

તારી બંસી સુણીને, જાવી છોકરાં છાંડી;
બહુ બની ગઈ શુભતાં ન કેવી થઈ ગાંડી;
નેમ ઊનાળે, હીંદોળે અડે છે ફેરી; તારી બંસી. ૧

મેં મેલી માતની, જાન ફાન સહુ નુસી;
પીળીને પડતો મેલી, ફૂંદમાં ફુલી;
મારા સગા સહોદર, સરવ ફર્યાં મેં વેરી તારી બંસી. ૨
તારે માંથે મુગટ, ચળકે લળકે પ્રોતી;

પીળો પરફો, લરફો ચરફો હું નેતી;
મને મોહ લગાડ્યો પીળુ પીતાંબર પેહેરી; તારી બંસી. ૩
તાડૂપ નુપ, અનુપ નેઈને મરીયે;
તુનવીના ઢાલો ઢામ ફહો ફ્યાં ઠરીયે;

ગોપી ઘેરવાને, આંખ શબ્દો છો ઘેંરી તારી બંસી. ૪

સુઝીઠ્યો તમારો, ભાવ લાવ નથી લેતા;

હું પલ્લો પફડી, રહી ઊતર શો દેતા;

મારા ઊપર નથી, નેહ નગર ક્યાં ઠેરી તારી બંસી. ૫

નવાનો ફરો છો, વીચાર હું સમજી ગઈ છું;

પણ કેમ નવા દેહી, પાલવ પફડી રહી છું;

સુના સો વલ્લભના, નાથ મરદ છો કે મૈંરી તારી બંસી. ૬

લાવણી. ૨ જી.

કાન કાલુ બોલીને, ઘેંલી ફરે છે ગીરધારી;

તારા રૂપ ગુણનો ધાવ, નાંખે છે મારી. ૥ ટેક ૥

રાત દીન ધરૂં તારૂં ધ્યાન, બે ભાન ન થઈને;

તને મળવા ફળવા, બે સુ ન મુના નઈને;

મારી છાતીમાં છેલા છબી, રમતી તારી તારા રૂપ. ૧

સાસરે ન્નવું તો, સાસુ રાખે છે રોકી;

પીયરમાં ભાઈ ભોળ નઈ, ફરે છે ચોંકી;

ગમે નહીં ઘરમાં, સોધુ નાડા બારી તારા રૂપ. ૨

મારો નેહ છે ઘરમાં, શેઠ તે પગલાં નેતો

મારો પદણ્યો ફરે બાહાર વાત, આબરૂં બોતો

નેહાણી ભેરનું જાડ, નાંદ નડારી તારા રૂપ. ૩

તારી નથની નૌતમ નાક, કાનમાં વાળી;
 તેને સ્વી ગંગનો રંગ, લમર ખુબ્બ કાળી;
 સીર તો રો કેડ કંદોરો, સુરત સજુ સારી, તારા રૂપ- ૪
 મારા મોહન તન મન ધન કહોતો દેજી;
 મને ઘણા દીવસ્યનો લાય શાંમ સુખ લેજી;
 પ્રીતમ તમ ન્નેગ છુ, નારી ન્યારી પ્યારી, તારા રૂપ- ૫
 હવે નથી રેહે તુ નાથ, હાથ મારો ગાલો;
 સુખ માંણ માધવ, મુન મંદીરીયે ચાલો;
 નુગદીરી રમી ન્ણો છો ગારી વીગારી, તારા રૂપ- ૬
 બોલો બોલો મારી સાથ, વાત ફાંઈ ફરીયે;
 દામોદર ડાહ્યા, દારા રું નાડરીયે;
 સામળીયા મારી સંગ, પ્લેલો ખુંખારી, તારા રૂપ- ૭
 હસ્તા મધુરે મુખ, ચીતડું ચોરી લ્યો છો;
 કોઈ કર ચડે જું જાણ, રું મેલી દ્યો છો;
 મને ઘણા છો વફાલા, મનગમતા મોરારી, તારા- ૮
 મારો નીસાસો પડશે, તો તમને નડશે;
 મુન ઘેર ધઈ છે ચારા પીંછીડો વડશે;
 મરણ નાહોયલો, ન મારો નેન કરારી, તારા રૂપ- ૯
 નકરો ન વાદ લગાર, નાથનુ મારા;
 વેહની વેદનાથી, નેન ઘહે નીરધારા;

યલ્લભના કાલા, બેસી બેસીને હારી તારા રૂપ- ૧૦

લાવણી-૩૯

નથી દેતી તમારું નામ, પાલવ શીદ ખાલો;
શીખામણ દેહી છુ શામ, પાંશરા ચાલો. ॥ટેકા॥

કરો છો નેનના ચાળા, કાનલુ કાળા;
જ્ઞેયા નહી તમ જ્ઞેવા, કોઈ જ્ઞદુ વાળા;
આવા ત જ્ઞણે મારી માત, દેઠ પકોડાલો-શીખાં. ૧
જ્ઞે જ્ઞણે મારો, જ્ઞેઠ ઢેઠ પોહો ચાડે;

કપરો ક્રોધી છે કંથ, ઘેરથી ફાફાડે;
માટે મારગડે મસ્તાન, થઈ શુ મ્ફાલો-શીખાં. ૨

છેતરો છો છેલ છબીલા, છોફરવાદ માંડી;
પણ સફુ સમજુ સામળીયા, નથી ફુંગાડી;
કાલા થઈ શુ, કંચુકી માંકર ઘાલો-શીખાં. ૩

મ્ફારું મંન જોળવવા, અદા કરો છો છેલા;
જોલો છો મુખે મીઠું, મનના મેલા;
વચ્ચ કરવા નેણ તેણ, મારો જગુટી બાલો-શીખાં. ૪

અભીમાની વાણી, રાણી પ્રભુએ જ્ઞણી;
ત્રીલોકતાગાત્રી કમેલી ધોટેક તાણી;
વચ્ચ કરીને ચાલ્યો, વ્યાસ યલ્લભનો કાલો-શીખાં.

લાવણી-૪થી.

નનરે નુગ દાધારા નુંડું રું નાખે;

નથી ડરતો દારા ઊપર, નનરતું નાખે. ॥૨૬॥

ફોઈ અબજાળિયા ઘરની તેને તું જાણે;

શામ શામા સામો મસ્તાનો થઈ મ્હાણે;

ઘનશ્યામ ઘુઘટ ખોલીને, રૂપ રું જાણે નથી ડરતો. ૧

મધુરાને મારગ થઈ ખેસે છે દાણી;

મેલાવે મહીના મારા ફરે ધુળ દાણી;

ફોઈ પ્યારી દેખીને, પલ્લો પફડી રાખે નથી ડરતો. ૨

ફોઈ મળે માથાનો ગોવાળ ગોપાળને મારે;

હોય મુન નેવી માનન્યા તો મુખ પોકારે;

તારે ઘેર ફરે તો જ્ઞાન, ત્યારે તું ખાંખે નથી ડરતો. ૩

નેની પાસે જાગુ રૂપ તેને તું લે છે;

વલનના વ્હાલા અણ ઘટતી ગાળ દે છે;

ફોઈ ફાયી હોય ફામની તે ગાળો સાખે નથી ડરતો. ૪

ગરબી-૧લી.

ચીતડુ ચોર્યુ મારા રાત્રી એ રાગ.

ઘેલી ફીધી, નંદલાલ મન મોયું;

ઘેલી ફીધી, સુધી લીધી, બનાવી દીધી નંદલાલ ॥૨૬॥

નંદના સાલની, છબી છે સારીરે;

એતો ચાલે, લટફતી ચાલ નંદલાલ. ૧

મને વાગી છે, ને નફરા રીરે;

ત્વણો મીલાવે બંસરીમાં તાલ નંદલાલ. ૨

સાલની બોલી, ઘણી છે પ્યારીરે;

એની પતલી કમર, લંબાબાસ નંદલાલ. ૩

વલત્તના નાથને, નીત નીત મળી એરે;

પણ ઘરમાં, સાસુડીનું માલ નંદલાલ. ૪

ઝરબી. ૨જી

આવન્ને આવન્ને, નમુના ઘાટ ત્યાં મળશે;

આવન્ને આવન્ને, ગાયોલાવન્ને, ત્યાં ચરાવન્ને.

નમુના ઘાટ, ત્યાં મળશે. ૧૧ટેફ ૥

બેડુ ઊટફતાં, વારફરવાનીરે;

સાસુને ફેસ ચડોતો ફાટ, નમુના ઘાટ. ૧

એફલા આવન્ને, ફોઈ નલાવશોરે;

નહીતો વાતની થશે ફારા ફાટ, નમુના ઘાટ. ૨

નીશાની બંધ ફદમ, ફને ફું બેશીશોરે;

ન્યાં ફાં પડી છે પથ્થરની છાટ, નમુના ઘાટ. ૩

કેલા નહી આવોતો, જીવ ફૂટફરીરે;

મારા મનમાં યારી ઊઘાટ નમુના ઘાટ. ૪

નીત્યના કરતાં, વેલાની કળન્ટેરે;

મને આજ ન જ્ઞેયના વરી વાટ નમુના ઘાટ. ૫

યલ્લભના નાથ નમ્યા, વીના નવબુધ્ધિરે;

હું તો ભુખી રહી સે તારે માટ નમુના ઘાટ. ૬

ગરબી ૩ ભ

ઓ મોરારી, નપુન્નપ પાવન કરો;

ઓ મોરારી, ન જીજ્ઞાસી ફારી, વીનતી મારી.

નપુન્નપ પાવન કરો. ॥ શ્લોક ॥

દુઃખ નન દુત્તો હું, નગત ધુત્તોરે;

તમે માન ન જ્ઞેયો એવું આપ નપુન્નપ. ૧

નથી કર્યું સુક્રીત, કર્યું છે દુક્રીતરે;

બીજાં કીધાં છે કોટીક પાપ નપુન્નપ. ૨

મોહ માયામાં, ક્યો, મદ મચ્છર ક્યોરે;

નથી કરી રીલક કે છાપ નપુન્નપ. ૩

કોટીક અપરાધી છીધું છે પાપ બાંધીરે;

તોળણ એક અક્ષર નુ લેને માપ નપુન્નપ. ૪

નન્નમાં સંત રાધુ, નથી સંભાર્યોરે;

એવી ઘણી સાધી છે ભુલ થાપ નપુન્નપ. ૫

ગરુડસ્ત ગરીબને, બુદ્ધ સમન્નવ્યારે;

મારીછે ધ્રુવ્ય લેવાને ધાપ. નપુ ન્નપ. ૬

અંત વેળાના, તમેછો સાથીરે;

નથી બેલી માફે બાપ. નપુ ન્નપ. ૭

મેયાજો વ્યાસ ઘાસ, વલ્લભ તારોરે;

મારો શણો ને તરવાનો તાપ. નપુ ન્નપ. ૮

ગરબી. ૪ થી.

આંઈ આયો, ક્રીષ્ણરાય. કાંઈ આલુ;

આંઈ આયો, બંસી બન્નવો, મીઠુ ગાયો.

ક્રીષ્ણરાય, કાંઈ આલું. ॥૨૬॥

ક્રીષ્ણ કનૈયા, બંસી બનૈયારે;

તને મળવાની મુન ઈછાય. ક્રીષ્ણરાય. ૧

રૂપાળા ક્રીષ્ણ કાળા, છોલરકારે;

તારા દર્શાને બ્રીન નારઆય. ક્રીષ્ણરાય. ૨

નમુનાએ ન્નહી ગુણ તારા ગાઝિરે;

બ્રીન દુરીનન અવગુણ ગાય. ક્રીષ્ણરાય. ૩

સદુને ઊવેખુ પણ, તને ન દેખુરે;

ત્યારે નરુર ન વડો નય. ક્રીષ્ણરાય. ૪

ફહે વ્યાસ વલ્લભ, દરસણ દુલભરે;

તાડ મુખ નેચે સુખ ધાય. ક્રીષ્ણ રાય. ૫

ગરબી. ૫મી.

આઘો રેફેને, ઘનરામ, ગાળદેશું;

આઘો રેફેને, દાણ તાડ લેને, ન્નવા દેને

ઘનરામ, ગાળદેશું. ૥ટેક૥

ઘનરામ સામળા, તું શું હસે છે રે;

અમે નહીં ફરીયે નીચ કામ. ઘનરામ. ૧

તારી શોબત મને, સારી ન લાગે રે;

તુતો ફરનારો ઠાંમો ઠાંમ. ઘનરામ. ૨

બંસી વગાડી, મોહ્યની લગાડી રે;

તેંતો બગાડ્યું, ગોકુળ ગામ. ઘનરામ. ૩

સાફુ કાર હોયતો, કોઈ તને મળે રે;

પણ પાડ્યું છે, ધુતારામાં નામ. ઘનરામ. ૪

આનથી તુતારે, પાંસરો રેફેને રે;

તને વીનયે, વલ્લભરામ. ઘનરામ. ૫

ગરબી. ૬મી.

ફેરું ફેરું છે, શ્રીગોપાળ, રોકીને;

ફેરું ફેરું છે, બીજીને નવા દે છે મને આલી રેફે છે.

શ્રીગોપાળ,રોકીને. ॥૨૬॥

અલ્યાગોપાળા,ચરીત્રવાળારે;

અલબેલા નફરીશી આળ. શ્રીગોપાળ. ૧

હીરદેથી હાથ લેને, મને નવા દેરે;

તુરી નરો મોતીઝાની માળ. શ્રીગોપાળ. ૨

ફું નરોઘાની પારી નવાનીરે;

ફહીરા વંઠી ગયો તારો બાળ. શ્રીગોપાળ. ૩

અંબોડે તાંણાની, દેવ પડી છેરે;

મારા સીર ખેંચાય બુબ વાળ. શ્રીગોપાળ. ૪

આઘો રહે હતો, બહુ અફળાઈ છુંરે;

ચુકીને દૈશી મુખથી ગાળ. શ્રીગોપાળ. ૫

વ્યાસના નાથ તને, ન્યારે દેખું છુંરે;

ત્યારે પડે પેટડીયામાં ફાળ. શ્રીગોપાળ. ૬

ગરબી ૭મી.

આઘી રેફેરે, બ્રીન નાર, નહી બોલું;

આઘી રેફેરે, ફેફેવું હોય તે ફેરે, મને નવા દેરે.

બ્રીન નાર, નહી બોલું. ॥૨૬॥

તું નાણે નજી, મોહની હું છુંરે;

પણ અમે ન ગણીએ સગાર. બ્રીન નાર. ૧

તુનેવી ભ્રષ્ટુ, જ્ઞાનની સાડફીરે;

તેવો હું પણ, નંદનો કુંવાર. બ્રીજનાર. ૨

તારા મનથી, તને ગુમાંન છેરે;

તેવો બ્રીજને, હોય અપાર. બ્રીજનાર. ૩

નેયું તારું નામ, રાધા રૂપાળીરે;

તેવો હું પણ, મોરલીધર મોશર. બ્રીજનાર. ૪

મારી માયાને, રાખવી હોય તોરે;

કાંઈ બોલતાં, ફરને વીચાર. બ્રીજનાર. ૫

વલભના નાથની. સેવાછે એવીરે;

નેવી ખરી, તરવારની ધાર. બ્રીજનાર. ૬

ગરબી. ૮ મી.

જ્ઞાનો જ્ઞાનો, ચડ્યાં ચાક ગોકુલમે;

જ્ઞાનો જ્ઞાનો, બંસીમાં નગાઓ, ડાહ્યા થાઓ;

ચડ્યા ચાક ગોકુલમે. ॥ ટેકા ॥

સૌ ફેફે દસવાર, જ્ઞાન નમુનાયેરે;

એમને હીડતાં, રીડ નસાગે થાક. ચડ્યા ચાક. ૧

જ્ઞાના સ્વામીને, સૌ સીધવે છેરે;

ફેફે છે રાખ્ય દયા, નારી પર ધાક. ચડ્યા ચાક. ૨

બેઠી નળ વઢ્યાં, બેઠી નળ વઢ્યાંરે;

એવી યાગી છે, ગામમાં ફાફ. ચડ્યા ચાફ. ૩

તમોને સફુનંન, એવું ફેફ છે રે;

ફેશો ચડ્યો છે, છબીલાને છાફ. ચડ્યા ચાફ. ૪

ફોફ વેળા ફાયો, ફાયે ઝલઈ શુરે;

ત્યારે ન્હરી, નગતમાં નાફ. ચડ્યા ચાફ. ૫

વલ્લના યાલા, એરણુ ફુફુરે;

ફવે મોબત, રાખવી પાફ. ચડ્યા ચાફ. ૬

ગરબી. ૯ મી.

ખોલો ખોલો, ફુંછું રાંફ, રૂડી સાયા;

ખોલો ખોલો, વીચારતોલો, આંરી ખોલો. ફુંછું રાંફ. ૭

છોગાળા છેલજા, રુંથાઓ છેલજારે;

ફફોશો પડ્યો છે, મારો યાંફ. ફુંછું રાંફ. ૧

લજાઈ થવાની, ત્રીસે નવાની રે;

તેતો મારેલી, વીધાતાયે શાંફ. ફુંછું રાંફ. ૨

નથી મેં સુખ લીધું, ફુલત ને લીધું રે;

ફવે વળી ગયો, આડો આંફ. ફુંછું રાંફ. ૩

વલ્લના સ્વામી, ફફુસી સનામી રે;

પ્રભુ માલી દયા લાવો ફાંફ. ફુંછું રાંફ. ૪

ગરબી.૧લી.

આસો વ્યાસો ઝાઝો ર નઈ વરીયે. જો રાગ

ફરમ ફુટરી ફુટેરે લુવ, ફરમ ફુટરી ફુટે. ॥રેક॥

રામ નામ તે નાણુ નગદછે, ચોર ચખ્ખાર નસુટેરે. લુવ. ૧

તેને હાથે નમનો વાસો, તેનાથિ કોડિ નાધુટેરે. લુવ. ૨

દરીશી કાઠે પરમારથમાં, તેમાં ફદીના ખુટેરે. લુવ. ૩

કાયાકુલ છે કાચી માટીનો, પાપ પાણીથી ફુટેરે. લુવ. ૪

વલલ્લ કહે પુન્ય નવ કરેતો, સાત સાંધિને તેર તુટેરે. લુવ. ૫

ગરબી.૨લી.

લુલાલામાશું લટકેરે, લુંડા લુલાલામાશું લટકે. ॥રેક॥

પરનારીને પરનર સેવા, ચીતડું તારૂં ચરકેરે. લુંડા. ૧

પરાણે પુન્ય કરવું પડેતો, પછિતને રૂદ્યે ખરકેરે. લુંડા. ૨

મોહ માયામાં તું મરે ફરબી, અંત્યે એક સો લટકેરે. લુંડા. ૩

નારાયણ કહેતાં નાણુ દેખેતો, આત્યો નરફે લવ ફરકેરે. લું. ૪

પ્રપચ પાપને છળ કરેતો, છબી સો લુ છરકેરે. લુંડા. ૫

નોચ કર્મને ધર્મ છે દન હોય, ત્યાં તું નતાં નવ ચરકેરે. લું. ૬

કહે વલલ્લ પરનિધા કરેતો, નમ ગ્રાહીને પરકેરે. લુંડા. ૭

ગરબી-૩જી.

સંસાર સપનાની રાત છે રે.

લેયો સંસાર સપનાની રાત છે. ૧ ॥ટેક ॥

પર પ્રેમદારું સંગ કરેતો,

ફોઈ દીન પ્રાણની ઘાત છે રે. લેયો. ૧

પરણી પત્નીને વશ્ય ધાયતો,

તે નનવરની નત છે રે. લેયો. ૨

દેવ શીવાને સુક્રીત સરખો,

ફેલો પોતાનો તાત છે રે. લેયો. ૩

અંબાબોચરા કાળકા ગાંમુંડા,

તેથી નનેતા માત છે રે. લેયો. ૪

માત પીતાની શીવા કરેતો,

સંત સાધુનો સંગાત છે રે. લેયો. ૫

વલ્લભની સીક્ષા ન માનેતો,

મુઝા પછી તેની વાત છે રે. લેયો. ૬

 ગરબી-૪ થી.

ફળીનાં ફેવાં ફરમ છે રે. નુઓ ફળીના ફેવાં ફરમ છે. ૧ ॥ટેક ॥

પ્રભુ પુનમાં પગ પડે ટાહાડો, કામ ક્રોધમાં ગરમ છે રે. નુઓ. ૧

લેબન વાતને લાભ મરન દન ફી, વ્રધને નરાસરમ છે રે. નુ. ૨

સોનલુગ્યાઈથીલક્ષ્મીનાઠી. સફુનાબાંધેલાભરમેછેરે. નુ. ૩
 લાલાઈસંકુંગઈનુહુબોલ્યામાંકેફેરીકેસુખપરમછેરે. નુ. ૪
 કોઈકેફેરીપુન્યમાંકાઈકાજોબોલરીધંધોનરમછેરે. નુ. ૫
 યલભકેફેરીદિસાધેવાનો. ત્રાંમણનોકુળધરમછેરે. નુખો. ૬

ઝારબી. ૫મી.

નુઠીનઝાસોમાળારે. નુઠાનુઠીનઝાસોમાળા. ॥ રેફ ॥
 ફીડતાંજાલતાંમણકામેલોતેજગતધુતવાનાચાળારે. નુઠા. ૧
 એકાંતથીનાહરીનથીમળતાવીહુલયેકુંઠયાળારે. નુઠા. ૨
 જગતમાંલક્ષ્મીપણદેખાડે, તેસીખ્યોજોયક્રતકાળારે. નુઠા. ૩
 વ્યાસવલભકેફેનુઠાનનનાન્યેયાછેશુપતગાળારે. નુઠા. ૪

ઝારબી. ૧લી

રાતલડીકોનીસંગેજગ્યાએરાગ.

વાસાલુ વેરણકુબન્યાકાળી,
 તેનાપરશુંમોહ્યાવનમાળી. વાસાલુ. ॥ રેફ ॥
 કુબનએકાંમણકીકાંતમનેમાટેવાસાનબોલાયોફમને,
 એકવારમારેફેલેઆવીરમને. વાસાલુ. ૧
 એકુબન્યાનોફયપણરહીદાખીએનુશુંપનેઈનેરાખી,
 ફહોજાફહોપણભુરકીનાંખી. વાસાલુ. ૨

તસીફરપરાધાનેનબોલાવીત્રીફિમખમસરખીતાડીનત્યાવી,
રાંટીટુંટીજાલ્લીમનમાંઆવી. વાલાલુ. ૩

કુબ્જનકાળીવળાવેલંગોરીએણેતમનેનાખીમોહનીમોરી,
ખરેખરીમંતરીલીધીચોરી. વાલાલુ. ૪

એસાંમાયેશાંશાંવચનલાખ્યાંવાલાફેવાવસ્યફરીનેરાખ્યા,
નંત્રચલાવીઝંધફરીનાખ્યા. વાલાલુ. ૫

પણોરેહેતોગોપીનેઘેરતુફેલોવાયઘેધતોત્યાંનતોતુંફેલો,
વત્તભનાનાથનેફીધોઘેલો. વાલાલુ. ૬

ગરખી. ૨જી.

સાફેલીશામસાથેરીસાઈ,

એનીમાયામોંબતમાંઘરાઈ. સાફેલી. ૧૧ટેફા

સરખીસૈયરનેફેછેરાધા, ફવેમેંલીધીબોલ્યાનીબાધા,

શાંમસામુંનેવાનાસમખાધા. સાફેલી. ૧

કુબ્જન્યાઘરેગયોઘગોઘઈને, મનેદેખીતેચાલ્યોચોરધઈને,

પણફુંપાફીનેયુંઊભારફીને. સાફેલી. ૨

સોફસડીનેદ્વારધીનખરીઆધી, એવીમનેરીશફળાફળલાગી,

આખીરૂનનીબેરીરફીનગી. સાફેલી. ૩

કાંણવાતાંચતુરાઈધીચાલ્યો, મેંતોનેરધીનઈનેફરઆલ્યો,

નેચોલ્યાગોવીદફીગોદોચાલ્યો. સાફેલી. ૪

હવેથીનેમાનુનીમોહધરશીવલ્લભનાવાલાનોવીસ્વાસકરશે
પાછળથીતેપ્યારીપસ્તાઈમરશે. સાહેલી. ૫

ગરબી. ૩જી.

મોહનજી મનમાં નેંત્યાં મ્હાસો.

આઘા રહો પાલવડોરીદિઆલો. મોહનજી ॥ટેકા॥

ભટકશેતેમાંઅમારુંદુંભશેઢેરેરખશેહૃતમારુંધારી.

બંદીબેડીબેડીહરીગુણગારી. મોહનજી. ૧

ફેલામાયાકરવારદ્યાતાદુકી. હવેછગોદેઈરઝળતીમુકી.

હરીહુંતેદાહાડેભુલીચુકી. મોહનજી. ૨

આથડયાનુછેતમારાકરમમાં, તેવારેહુંલેવાઈગઈસરમમાં.

તોળીમાટે ન સમજી મરમમાં. મોહનજી. ૩

ઘણીકશેઈશેઈપાડેછેનહ્યો, ઘેલીથઈતેનીનથીનતીરાત્યો.

વીલાછો તેકરોછોવીશ્વાસઘાત્યો. મોહનજી. ૪

તમેતોડીનાખીતમાંમનીદેશો, હવેમ્હારીકેડનશનાલેશો.

યલ્લભનાનાથનામનાદેશો. મોહનજી. ૫

ગરબી. ૪થી.

રાધાજી સંદેસોછેરામનો.

૨ // જોખરેખરોતમારાકામનો-રાધાજી. ॥ટેકા॥

તમારો વીવાશ્ર્યાં માતતાતકરશેકો ઈમિરખનરવરલાવી ધરશે,

પછી તારૂં રૂપને ખનલાલુ મરશે નાધાલુ. ૧

રૂપગુણભરેલો ક્યાંથી નડશે, સગાં સહુ સત્રુ ધઈને નડશે,

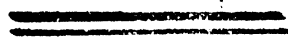
લવતાં નનમારો છુટી પડશે નાધાલુ. ૨

નગમતાનું પાણી ગ્રહણના કરવું ખજયું જોયોં રીમાં ફેરા કરવું,

જોયું લવ્યા કરતાં બલુ મરવું નાધાલુ. ૩

વીઠલને વોચર માગી સ્યો ફાથે રૂઢ્યું છે લગન કરો મારી સાથે,

જોયું ફાફાવ્યું છે વલત્તના નાથે નાધાલુ. ૪

ગરબી. ૫મી.

શાંમફે સીદ મુન્ને ખોલાવે,

નીચનારી રું મુખ લઈને આવે. શાંમફે. ॥ રેફ ॥

પરનર શાંગ ફરે છે વાતો, બોલ્યાનો મદન રાનથી ખાતો,

દારાદેખી દેખીને બળી નતો. શાંમફે. ૧

તને વારી વારીને ગયો થાકી, તોયે પણ પ્રેમ ઘતુ નવ પાકી,

મને ઘાને બાળ્યામાં નરાખ્યો બાકી. શાંમફે. ૨

મરમયાત ત્રાત ફીતું બોલે, ફેયું ફરખાવી ફસ્તી પેરેડોલે,

પ્રપંચી પત્ની નફીતું તોલે. શાંમફે. ૩

દેખી દેખી રૂઢ્યા ઘાલુ નય છે મારો તારો પ્રેમાપન્યારે થાય છે,

ત્યારે તું નુઠા નુઠા સમ ખાય છે. શાંમફે. ૪

ન્યાનેત્યાંનેનનયાવતીફે, છાનીમાંનીસાનસમચ્યાફે,

મનેતુંદેખેતોએનાડે. શામફે. ૫

હસીરમીપુરૂંદ્રમાંચાલે, પરાયાનામુસ્તકમાંતેલઘાલે,

નેઈનેઈનેલુવમાંખતીસાલે. શામફે. ૬

નુગતીવાંનતુનનેફોઈનલુતે, હવેમનેખોલાવીરીનફીનીત્યે,

મારેતારેનફીખનેઆવીરીતે. શામફે. ૭

લાવણી ૧લી

રાગતીસાનો

ધનધનભદ્રકાળી, મેંતોનેયાંનજરેબાળી,

એત્રૈણદરવાનવાળી, મેંકર્યાદરસન,

તેનીસોભાનોનફીપાર, દરરીનફેનરનાર,

દીસેભદ્રજયંકાર, હુંધયોપરસંન. ૧

સહુભનેભદ્રનેડેરે, સોફશ્રીફળવધેરે,

માતાસણગારપેહેરે, સોભાછેડડી,

તંમાયાપેકાળી, નગતનીદીનદ્યાળી,

પઠેગજરાનાફેયાળી, એનેહાથેચુડી. ૨

હાનોનેવાગયોચાલી, માણીનીખડકઝાલી,

બંધોહાંસજીતુસીઘાલી, પેઈંચીરચોળી,

સહુનેયાભનેસાથે, ઘુઘરીપુંચીબાંધીહાથે,

સોભે મુગર માંથે, એવી ભદ્રભોજી; ૩

માને સણગાર ચડ્યા છે, પુંઠે તફતા નડ્યા છે;

દ્વાર પીતળે મઝ્યાં છે, દેવી સુર્ય સનમુખ;

નીતા અમ્મલ ધઈ ન્નય ગાંડી, મેંતો ન્નેયું મીર માંડી;

અંદર લરકે છે ફાંડી, બહાર એક ઝમરુખ. ૪

ત્યાં થાય ઘંટનો ઘમફો, માનો વાગે ઝાંઝર ઝમફો;

બહુ ભગત કરે છે ઇમફો, સદુ સેવક ન્નયે;

ઝાલ્લ નંન ધરે ધ્યાન, વંન્ન માગેરે સંતાંન;

ગુનેગાર પકડે કાંન, અને થૈ થૈ નાચે. ૫

ત્યાં ઘણા ગાડદી ફરે, આખો દીન પેરો ભરે;

બુબરી તે ચોફી કરે, આખી રાત નગે;

એમં માયાને માનુ, એનું નથી કાંઈ છાનું;

કાળી પુંઠે કેદખાનું, ત્યાં બેડીયો વાગે. ૬

ઊપર ઘડીયાળ છે ઠેઠ, ગાડદી બેસે છે ફેઠ;

સાંન પડે થાય પ્રેટ, ત્યાં ફાનરી લે છે;

સુફરવારે ભીડ અથોફ, રવીવારે ટળે રીફ;

સાંને ન્નય લાલ લોક, તે ત્યાં બિનારે ફે છે. ૭

અમદાવાદ સારૂ સેફેર, મંમાયા કરન્ને મેફેર;

પારણા બંધાય ઘેરે ઘેર, એટલું માગુ;

કેફે છે વલ્લભ સુરનરામ, બુલ્લે રાયપુરમાં મુકામ;

પખાલીની પોળમાં ઠામ ફું પાય સાણુ. ૮

સાવણી. ૨૭.

ધનનારાણ દેવ મહારાજ, રાખો નગત ભક્તની સાજ;

મેંતો નનરે નીરખ્યા આજ, સોભા સારી;

કાપ્યાં દાસોના દુખ, ઊત્તર દીશામાં મુખ;

નેતાં થાય અહીં સુખ, નહીં બલી હારી. ૧

નેવા પેઠો ફું અંદર, ઘણુ રૂપાણુ મંદર;

ગણ્યાં પગથીયાં પંદર, ડેરુ બહુ ગાને;

ફેલો દરવાને છે એક, ઊપર મેડો છે છેક

તેને યો વીવેક, તેમાં નોબત વાને. ૨

સ્થંભ ચોદને યા સાર, તેની સોભાનો નહીં પાર;

વચ્ચે પાટસાની હાર, દેવ છે સનમુખ;

ત્યાં ન તાં કોઈ ન અટકે, દરસન કરે ચીત ચટકે;

હાંડી સતાવી સતટકે, મધે એક ઝમરુખ. ૩

ત્રેયું નળી વાણુ દ્વાર, ત્યાં બે સુનાના છડીદાર;

પૂણ દેવ દરબાર, નેવા પેઠો ફું ઝટ;

હા, નેઈને આંનંદ પાંમો, હુતો નેવા ઊભો સામો;

બંધે યો નરીનો નમો, એને માંથે મુગટ. ૪

અયો નંદનો કીસોરો, સોભે કેડમાં કંદોરો;

માંથે મોતીનો તોરો તેનીયો સજકે;

હાથે ફેર્યો ફછોડો, ફાંને ફુંડળનો નેડો;

પામાં સોનાનો તોડો તે બુધ ચજકે. ૫

દયસન ફરે ફરી નં ના નેતામાંને આનુમંન;

છે રૂપાનું સીંગાસં ના ઘણી રૂડી મલ્લ;

સાફુ ને ને નરે ધારી નમણે હાથ એક બારી;

ન્યાં જ્યોરડી છે સારી તેમાં સુખ સન્યા. ૬

નારણ દેવના બુધ નગત પ્રસંન ધાય છે નગત;

પંખા બાધ્યા છે બીગત તેની દોરી ખીચે;

જીપર નડી છે છાટા કાન્ય નડ્યા ચોપાટ;

એક હિંદોળા ખાટા ત્યાં દેવ ફીંચે. ૭

નેની સોનાનો નહિ પાર, નીરખી રાખો નરનાર;

લુલ નથી સગાર, નેવા નળને;

ને નન પરલા તે નફારો, અને નારણ દેવમાં નભે;

તેને દ્વારકાનું રૂણ ધાસે, આગુણ ગાળે. ૮

નડીયાદ સાડ સેફેર, સફુને ધાય લીસા સેફેર;

પારણાં બંધાય છે રે ઘેર, એટલુ માગુ;

ફેફે છે વસલ સુરત રામ, અમદાવાદમાં મુકાંમ;

આટલુ આપી મારું નામ ફું પાય લાગુ. ૯

સાવણી ૩ જી

સુરત સોનાની મ્હોર, સાત ગાળી બીમપોર,
 તેનું કામ છે ઝોર, સોના સારી;
 ત્યાં ગાડી ઘોડા નય, શ્રાવણ મહીને સરતો ધાય;
 તોફાન મારગ માંય, બેલને નાંખે મારી. ૧
 ફેંધી ગોડઘોડની ચોકી, ત્યાં સીપાઈ રાખે રોકી;
 પૈસા લે છે મારી ઠોકી, પછી નવા દે છે;
 બીન્ને બામણીયાનો ઘાટ, ગાડીની ફારા ફાર;
 ને નય નેવા માર, તે ત્યાં બિત્તારે ફે છે. ૨
 ગાડી વાળા નખરા ને ધ, ત્રીન્ને મુકાંમ પીપરોદ;
 ત્યાં ધાય ગોઘા ગોઘ, મારે મ્હોની ડફર;
 ત્યાં રીત્તા એવી ફુઈ, કાચાં ગોઘા નય સુઈ;
 ત્યારે આવે સફર ફુઈ, પછી રૂણુ નય ફર. ૩
 છઠો ગવી ચલનો મુકામ, પછી બંગાલીનો શાંમ;
 તે દેખી આવે ફાંમ, સફુ ખુરી રે ફે છે;
 પછી રોર આંબલે નય, એટલે સરત પુરી ધાય;
 ત્યાં ફરાય કે જીતાય, નાણું ગણી લે છે. ૪
 પછી નય ગામની મહી, બિતરે બિતારો હોય તહી;
 ફાકનાર પડે ઘેલો થઈ, તે નરમ ધાય છે;
 બીન્ન સોમી બેલને જુએ, પાંણી લેઈને ફીણ ધુએ;
 મિયરાવે સુગડે જુએ, પછી દરીયે નય છે. ૫

સૌ ન્હાયા નનય ખુસથી, એર લે જીડી નનય સુસ્તી;
 ત્યાં સુરા કરે કુસ્તી, ઘણો હરખ ચડે;
 પછી દરીયામાં ન્હાયા, ત્યારે હનુમાનમાં નનય;
 પછી ધી ધીયડીયો ખાયા, એવે સાંન પડે. ૬
 સાંને ગાડીયોને છોડે, ધીરે ધીરે બેસને નેડે;
 વળતી વખત ન છોડે, સફુ ઘેર આવે;
 પૈસો યાપરે અથોક, કોઈના મનમાં નહીં રોક;
 રોખી સુરતનો લોક, સાડ પાવું લાંબે. ૭
 સુરત સાડ સેફેર, સફુને કરને લીલા લેફેર;
 પારણાં બંધાય ઘેરે ઘેર, એર લુન માગુ;
 કેફેછે વલન સુરન રામ, અમદાવાદમાં મુકામ;
 નલ્લે રાયપુરમાં ઠાંમ, ફું પાય લાગુ; ૮

સાવણી. ૪ થી.

પ્રભુ ગીરીવર ધારી, તારી મૌરલી છે સારી;
 તુને જીપર નજી બલી ફારી, તારી સારી સીફલ; ૧
 રાન કંસને તે રોજયો, ગોવરધન પરવત તોજયો;
 મધરને નજમાં બોજયો, એવું તારામાં બલ;
 પ્રભુ છો ગોકુળના વારી, તમે મારી પુતના મારી;
 રાખી કંસ રાયની દાસી, એવી તારી અફલ પ્રભુ. ૧
 રાખ્યા પાંડવને પાસ, યયો અરનુનનો દાસ;

કયોં કોરવનો નાશ, ખુબ તુફલ પીફલ;
 ખાધાં સવરીનાં બોર, લલો નંદનો કીસોર;
 તારૂં જાવડું રીંનેર, રીંખ્યો બુફુ નફલ;
 પ્રભુ રંગ રસીયો, હાથી મેહેલાવાને ધરીયો;
 પ્રેલાદને સ્થંભે વરીયો, કરે દુષ્ટને ડબલ-પ્રભુ. ૨
 સુધનવાને ધારણ દીધી, તેં કઠા સીતળ કીધી;
 વીદુરની ભાલુ લીધી, કયોં નન્મ સફલ;
 કાપ્યાં ભગતનાં દુખ, તારૂં સુંદીર રામ મુખ;
 કર સપાત્રને સુખ, કાયા ન કર અફલ;
 છોગાળા સુંદીર રામ, કરો ભગતોનાં કામ;
 કેહે છે વલ્લભ રામ, મુખ ધાય પલ પલ-પ્રભુ. ૩

સાવણી. ૫મી.

અલ્યા મસ્તાના મોરારી, દેસો થયો ગીરધારી;
 રીંકુ બન્યા છે સારી, ગોબર ગંદી. ૥૧૬૥
 તેને વળગીને રહ્યો, ગાડો ગોપાળો તું થયો;
 છે કવચ બની ગયો, છે શાફર છેદી;
 એણે કાંઈ કામણ કીધું, તારૂં ચીતડું ચોરી લીધું;
 નેમ અન્ન બાંધી દીધું, એવી કાસા ફેદી; અલ્યા. ૧
 એ રામા ચાલી તુરી, તેણે લીધો તને લુરી;
 બુધે બ્રીજનાર છુટી, કુબન્યાને નંદી;

એ બુચી ઊંચી નારી તે લાગી સફુથી સારી;
 છે વંદળ સરખી નારી તેને તેંતો વંદી;
 ચલત્તના સ્વામી તુકને ફસવું ગમે નહીં મને;
 ને ખોલાવશે તને તે નફરખંદી. અલ્યા - ૨

સાવણી ૧ લી.

ગોરી ચલી સાસરે ફીરખી કબુ આના અરણ

રાધા ફેરે અફર ફ્યાંથી આચ્યા,

મધુરાંથી કંસ કાળનું તેડું લાચ્યા. ૧

તું માયા છોડીને નનય થાય ખોડું,

પછી એકલાં કેમ રહેવાય દુખ મ્હોડું. ૨

આંખે કાતળ નહીં આંખુ બોલે રાધા,

નહીં ફેરું સાકળાં ફલ્લાની બાધા. ૩

ઝાંઝર ઝમકે ઝમકે નહીં ચાલું,

પીળી ચોળી નાકે વાળી નહીં ઘાલું. ૪

નમુનાંનું કાળુ નળ ત્યાં નહીં નવું,

મોઘરી નંબુ વંતાક મારે નહીં બાવું. ૫

મુસ્તકે તેજ ના ઘાલું તમ વીના,

હું કાળો અડદ ના બાવું એવી બીના. ૬

રોઈ રોઈને આંખ્યો નરી મારી ફુલી,

આ બાળપણની પ્રીત ન નતતાં ભુલી. ૭

એમ ફરી વળાવ્યા પ્રભુ પક્તાબો પામી,

તમે આવન્ને કેલા વલત્તના આમી. ૮

સાવણી. ૨૯

ગોખી ફહે ગોવીદે ફરી છેલી,

નથી ચોકસ ચીત સુણો સાહેલી. ૧

ના સુને ઘરનું કાન સાન મેલી,

સુણ પ્રભુનો પરધાય જી કેલી. ૨

અમીત સરખું જોનન પણ નાત્તાવે,

સેને સુવા જી નીદા ના આવે. ૩

મને માત બતાવે કાંમ નથી ફરતી,

ન્યાને ત્યાં જુગલ વન પુઠે ફરતી. ૪

હું જોઈ મોહનજીને મીઠ માંડી,

મને સોફ ફહે ફે છોવી છે ગાંડી. ૫

કોઈ અંતર છીંડી વેદના ના જાણે,

વલત્તના નાથ વણ દુખ કોણ પ્રમાણે. ૬

સાવણી. ૩૦

રાધા રૂએ રણછોડે રણ મેલી,

મારે સોચન ચાલે આંસુની ફેલી. ૧

જોમે કાન કાળાની અફસ ધુતારી,

માયા કરી કુવામાં ઊતારી: ૨

મેં મંત્રી લોકની લાભ મુદારાન પરણી,

આ કોને કહુ મુન કરમની કરણી. ૩

અમકે છે આંદની રાત પવન ચાલે,

આડો અવળો અંગે અગની ચાલે. ૪

વેળની વેદનાથી કાયા ઘણી કંપે,

પાગેશીનું સુખ નેઈ જીવના નંપે. ૫

પાને હોય પીછીડો જીવડો રહે આલ્યો

પણ મોહનજી મને મેલી ચાલ્યો. ૬

એવી નેગની વેદના ક્યારે રજશે,

વલત્તનો ક્યામી ક્યારે મને મળશે. ૭

લાવણી. ૪ થી.

નુઓ માધવ નરી મધુરાં ગામમાં,

સરવેનું ચીતડું ચોર્યું ઘનશામમાં. ૧

સહુ ગોપી કહે આવ્યું તેડું ન્યારનું,

અન ઊદક અમને લાવે નહી ત્યારનું. ૨

શ્રી કૃષ્ણ મધુરાં નઈને કહણ થારો,

આપણા ગોકુળની રાત્યો કેમ નરી. ૩

લલીતા કહે નંણતી ફુતી એવું,

માયા કરી તે જીવા નહી દેવું. ૪

નોહોતી ન્હાતી કે દગો દેઈ ન્હરી,
 ને ગામ ન્હરી તે ગામના ગોવીંદ થારી. ૫
 બેની ઊંઘા પડીયા કરમના પારા,
 હવે ફેંચાં આઘ્યાની રીં આશા. ૬
 કોઈ કાંમની કેફેછે મારગડે ચાલો,
 કોઈ કેફે છાંનાં ઘરમાં નઈ આલો. ૭
 કોઈ કેફે સરમમાં કાંઈ નથી થાતું,
 કોઈ ગોરી કેફે ચોરી લાવો જાતું. ૮
 કોઈ કેફે વચમાં વાંધો કાંઈ કાઢાડો,
 કોઈ કેફે ગોવીંદની ગાંસડી સંતાડો. ૯
 કોઈ કેફે ક્રુષ્ણનો રથ રોકી રોહોને,
 કોઈ કેફે શાંમને સોગન ખુબ્બ દ્યોને. ૧૦
 કોઈ કેફે ભય બતાવો કેસ કાળનો,
 કોઈ કેફે રથ રોકો શ્રી ગોપાળનો. ૧૧
 કોઈ વનીતા વીચારી ઘરમાં પેઠી,
 કોઈ રામા રક્તો રોકીને બેઠી. ૧૨
 તો પણ પ્રભુ રથે બેરીં ચાલ્યા,
 કોઈ અબજાણે આવીને કર આલ્યા. ૧૩
 તો પણ ચાલ્યા નેં રાંમા યઈ રીસે,
 કોઈ કર મેલે રીસે ને હોઠ પીસે. ૧૪
 કોઈ નીહાળી ભુગલુવનને નેતી.

કોઈ લોક લાને છાંનીબાંની રોતી. ૧૫

કોઈ શામશામ લગવાન નીમ નાણતી,

કોઈ પગ અંગુઠેથી પ્રથ્વી ખાણતી. ૧૬

કોઈ કુચ મંડળ કંપાવે છે બારી,

કોઈ અદા કરે તે નુચે ગીરધારી. ૧૭

કોઈ નીરલન થઈ રથ નાથ તણો ઝાલે,

ત્યારે ત્રીફમ ફેફે આવીશું ફાલે. ૧૮

કોઈ કામા ફેફે ફાલે ત્યાં નવ રેફે રો,

દામોદર ડાહ્યા દગોના દેરો. ૧૯

સમન્નવી સર્વેનાર મોરાર ચાલ્યા,

નેવી વ્હાણી તેવા વાયદા ચાલ્યા. ૨૦

પાછી વળી પ્રેમદાયો પસ્તાતી,

હરભૂવીના અન કોઈ નથી ખાતી. ૨૧

લગવાંન વીના સમરોાન સરખા વાગે,

સફુને થાય સપનાં નાણકારા વાગે. ૨૨

નઆવ્યા પ્રભુ સફુ પસ્તાઈ મરતી,

કોઈ મનવાળે ને બીચાર બફુ કરતી. ૨૩

ડાહ્યાપણ ડાહી નારી રીખામણ દે છે,

સફુ સખી પ્રતે પ્રેમધારી ફેફે છે. ૨૪

બેફેન પ્રદેશીની પ્રીતી ને ફરશે

પાછળ થઈ તે પસ્તાઈને મરશે. ૨૫

ઘીસરે નહીં અલખેસો અંતર ન્નમી,

એવો વ્રાસો છે વસનનો સ્વામી. ૨૬

ગરબી. ૧લી.

પ્રેમની પીઝા તે કોહોને ફહીયેરે. એ રાગ.

યોગાનમેં ચોપર નમાઈરે,

ચત્રુભુને યોગાનમે ચોપર નમાઈરે. ॥ટેક॥

સોનેકી સોગરી નેં રૂપેકા પાસા,

રમત ખુબ લગાઈરે. ચત્રુભુને. ૧

સખ સખીયન દેખનેકુ બેઠી,

રાધે પ્યારીકું રમાઈરે. ચત્રુભુને. ૨

ઓરુદુલુ સખીયાં આનેખજી રહી,

સખનકું પાસ બેઠાઈરે. ચત્રુભુને. ૩

દાવ પર દાવ સેં સોગરી મારે

પ્યારીકું ખુબ નસાઈરે. ચત્રુભુને. ૪

વસનકો નાથ ફ્યું ફારે કોઈસેં,

રૂપાળી રાધેકું ફરાઈરે. ચત્રુભુને. ૫

ગરબી. ૨જી.

આવોની આવોની આવોની,

જો ભુરે રાગ, મારેરે મેલે તમે આવોની ॥ટેક॥

લગવાંન પડવાંન પીરશી મેલ્યાં છે,

વાન્નેઠે બેશીને તમે ખાઓની. ફોલુરે રાત્ર. ૧

તારી બંસીમાં મોહ્યની બસી છે,

મધુર મધુર તેમાં ગાવોની. ફોલુરે રાત્ર. ૨

ખીજી વનીતાનો વાયદો રહેશે,

ફટ્યુ માનીને ન જાવોની. ફોલુરે રાત્ર. ૩

તમો મારે મેં ખીજાનું ખીજાવ્યું,

સેફેને પોફોડી સુખીયા થાવોની. ફોલુરે રાત્ર. ૪

પ્રેમવસ પ્યાલો પ્રેમથી પીયો,

અમરીત રસ મને પાવોની. ફોલુરે રાત્ર. ૫

વ્યાસ વલ્લભનો નાથ ખીજારી,

રાંકનો પાલવડો સાવોની. ફોલુરે રાત્ર. ૬

ગરખી. ૩જી.

મેફેરછે મેફેરછે મેફેરછેરે

મારા માધવ તમારી મેફેરછે. ॥ રેફ ॥

પ્રીત રાખોછો તે પ્રેમ ઘણો ઊપજે

ઝેરીલા સોફોને ઝેફેરછેરે. મારા. ૧

ગોફુજ ગામના ઘેલા ગોવાળીયા,

નીચા ફુલ્લીનો ફેરછેરે. મારા. ૨

ફોટાં ફોટાં મેણાં ખોટાં ખોટાં ફાફાડે,

લાંછન ઘેરે ઘેર છેરે. મારા. ૩

સામરીયાં મંતાપે છે મુનને,

પીથરમાં ભુંડી પેર છેરે. મારા. ૪

વલભના વ્હાલા વાલપણ રાખો,

એરલી લીલા લેર છેરે. મારા. ૫

ગરબી. ૪ થી.

રૂડે વીઠલનો વેરા છેરે

બેઠેની રૂડે વીઠલનો વેરા છે. ૧ ટેક ॥

મુસ્તકે મુગટ ફાનમાં ફુંડળ,

સોભીતો ખાંધે બેરા છેરે. બેઠેની. ૧

રાતીશી આંખડી વળી છે વાંકડી,

ફેવી મીનનની રેરા છેરે. બેઠેની. ૨

પાંપણનો ચાળો અતી સરફાળો,

ફાળા નાગ રીરખ્યા ફેરા છેરે. બેઠેની. ૩

પ દેરા પીછિનું ઘર પડું પણ,

ગમતો ગોકુળ દેરા છેરે. બેઠેની. ૪

વારે વારે વાલાનું મુખ દેખું પણ,

પ્યાર મને હમેરા છેરે. બેઠેની. ૫

વ્યાસ વલભના નાથિનુ રૂપ જો,

મરબેથી છબી બેરા છેરે. બેઠેની. ૬

ગરબી. ૫મી

પડુધુ નમુનાના નળમાં રે,

નુઓ પડુધું નમુનાના નળમાં. ૧ ॥

પ્રભુ ફરે દડો પડ્યો પાણીમાં,

ગેડી મારી મેં બળમાં રે. નુઓ. ૧

કાળી નાગથી ફું કેમડી નબું,

છેતરી માંખુ છળમાં રે. નુઓ. ૨

ઝેરી નાગ સાથે નેને અપારો,

વશ્ય ફરી લેયું ફળમાં રે. નુઓ. ૩

વ્યાસ યજ્ઞભનો નાથ ફું હરિશિતો,

પફડી લાવીશ પળમાં રે. નુઓ. ૪

ગરબી. ૬મી.

વાહો રમે વંદરાવનમાં રે. મારો વાહો રમે વંદરાવનમાં. ૧

હોં રંગી દુનીયાં થી નથી ડરતી, ફૂડું પ્રેમી નનમાં રે. મારો. ૧

સપનામાં સુદીર શામને દેખુ, એવી તાલાવેલી તનમાં રે. મા. ૨

સોળસેં ગોપીમાં સામળો સોને, નેમવી નળી હોય ધનમાં રે. મા. ૩

ભૂવને નરાયે નંપનથી વળતો, દસવાર નેવું દનમાં રે. મારો. ૪

વ્યાસ યજ્ઞભનો શ્યામી સામળીયો, રમી રહ્યો મુનમનમાં રે. મા. ૫

ગરબી.૧લી.

તમે ક્યાંના છો ગીરધારીરે. એ રાગ

રાધાનું તારી પાસે, કાંઈ એક ન્હાં છે ન્હાં છે. ॥ ટેક ॥

તેં ન્હાં ન્હાં રો કીધો, વીઠલને વચ્ચે ફરી સીધો. કાંઈ. ૧

કોઈને વચ્ચે નહીં સટકાળો, પણ સાંખે તારી ગાળો. કાંઈ. ૨

તેં કીયા દેવને સાધ્યો, એમો ફનલું ને બાંધ્યો. કાંઈ. ૩

પુરુષ રચાગળ નથી નમતો, ન્યાં ત્યાં તુન પાછળ નમતો. કાંઈ. ૪

નરીો દા એને સડે છે, તો પણ તુન પુઠે પડે છે. કાંઈ. ૫

અમઘેર નડકા વેગાયો, તુન ઘેર થી બેસે ડાહ્યો. કાંઈ. ૬

તારી માત તને સડે છે, તો એને રીસ ચડે છે. કાંઈ. ૭

એયો સખ્ધ થયો પરભુલું, તેં સવળી ગોર્યો પુલું. કાંઈ. ૮

કોને યરદાન ચીઠલ પામી, વચ્ચે થયો વસત્તનો સ્યામી. કાંઈ. ૯

ગરબી.૨લી.

લાલ તમારી સંગે, સડતાં લાનુધું લાનુધું. ॥ ટેક ॥

તુ ગોફળનો ગોવાળો, શું રાખે ચીત ચોર ચાળો. સડતાં. ૧

હું સપુત બાપની છોરી, તુ તો ફરનારો ચોરી. સડતાં. ૨

તારી મરનું ફરનું નાહી, શું થઈ બેઠો છે દાહી. સડતાં. ૩

તુ ગાયોનો ચારનારો, પુતના મારી મારનારો. સડતાં. ૪

તુ બંસી માં ગાનારો, ત્રામણ નુચ્ચં ન બાનારો. સડતાં. ૫

તુ ગોપીને નચનારો, માંખણ માટે નાચનારો. સડતાં. ૬

તુળ પરજનય વસલરીજી, પણ માંખી રેફે તે બીજી સડતાં. ૭

ગારબી. ૩જી.

રાધા બોલી બેન મને. મોહ્યો મોહનજી મોહનજી. ॥ટેક ॥
 હું જળ જરવા જી ન્યાયે. પુઠે ત્રીકમ હોય ત્યારે. મોહ્યો. ૧
 મારી નેડે નેડે ચાલે. પાણીનું ઘોરડું જાલે. મોહ્યો. ૨
 પણ ઘર પર પાખંડ માંડે. બીડ હોય તે આઘી ફાફાડે. મોહ્યો. ૩
 હું જળ ખેંચુ તે નુચ્યે. માણ મુકવા ખાંમણ ધુચ્યે. મોહ્યો. ૪
 બીજી બાળાને બરફ પડાયે. મારે માંધે બેડલું ચડાયે. મોહ્યો. ૫
 પછી ઘોરડું પોતે માગે. ન આપુતો ચરણે લાગે. મોહ્યો. ૬
 ફોઈ દીન હું રીસાઈ નવું. પ્રભુ ફેફે રીઆન નહી ખાવું. મોહ્યો. ૭
 મને રંગી સો રીસાઈ નાણે. હાથ ખેંચેને પાલવ તાણે. મોહ્યો. ૮
 મને મીઠું બોલી મનાવે. ફાંઈ કોત ફરી ફસાવે. મોહ્યો. ૯
 ફાંડું બોલ્યું લાગે મીઠું. રીં મુન માં ચેવું ઘીડું. મોહ્યો. ૧૦
 બીજી પ્રેમદાને પીડે. ફાંડું મુખ નેતો હીડે. મોહ્યો. ૧૧
 ચેની ગોશી માં ગવઈ છુ. ફવે બહુ ફાહર થઈ છુ. મોહ્યો. ૧૨
 વ્યાસનો વ્હાલો રહ્યો મધી. મારી ફેડ મેલતો નથી. મોહ્યો. ૧૩

ગારબી. ૪ થી.

જ્યોજ્યો રે નંદના સાલ. નખરાં નાફરી યે નાફરી યે. ॥ટેક ॥
 પાસે રાખ્યો પીળો પરફો. સાલ જ્યાં પીરી પ્યાસરફો. નખરાં. ૧

તમેગોકુજગાંમનાદાંણીઃ ક્યાંરીપ્યામધુરીવાંણીનખરાં. ૨
 રૂડીઆવડીબંસીબનવતાંક્યાંરીપ્યાનેંનનચવતાંનખરાં. ૩
 સહુપ્યારીપરબોસનાંબો. હવેશાંમસરમકાંઈરાખો. નખરાં. ૪
 તમેકુરોછોકામનીસંગે. ઠોંગીરોતમારેઢંગે. નખરાં. ૫
 ગામગોકુજમાંવાતથાયછે. પ્રીતમપતતાંનચછે. નખરાં. ૬
 શુંકરેઅબજાબીથારી. તુંઘેલીકરેછેગીરધારી. નખરાં. ૭
 તારીમોહનીસહુનેલાગે. વાંસલડીકાળ નેવાગે. નખરાં. ૮
 વાંસલડીસરવનીવેરી. ડંસેછેસરપણઝેરી. નખરાં. ૯
 સહુપત્નીનયમોહપાંમી. થાઓડાહ્યાવલનનાચ્યામી. ન. ૧૦

ગરબી. ૫મી

રાધાજીતારબોલ્યું. લાગેરઢીયાણુરઢીયાણુ. ॥ રેક ॥
 તુંરત્નરૂડીનીમડીયુ. રૂપક્યાંબેસીનેઘડીયું. લાગે. ૧
 કોઈબનાવનારનાયુક્યું. ત્રીલોકતણુતેનમુક્યું. લાગે. ૨
 સીરસોત્તેવાળનીવેણી. તુમાન્યનીમરઘાનેણી. લાગે. ૩
 અધરનારીકાનોરંગમળીયો. ઊનવળદંતઘાડમકળીયો. લા. ૪
 તારીકમળનેડયહાથળીયો. હસઆંગળીયોપકળીયો. લા. ૫
 કુચમંડળકનકકરોરી. તુનઅંગત્વચાદાણીગોરી. લાગે. ૬
 રાધીકારૂપીનહિરંભાતારી. નંગાકળીસ્થંભા. લાગે. ૭
 નેઈનેગીનેથાયચરપટી. શાંમાસીગસરખીકરી. લાગે. ૮
 પગપાનીનેપુરઅમકે. તેંમુનનેહીયોઅમકે. લાગે. ૯

તારીનાભીનોતમ રંગની અલબેલી સોભા અંગની સાગે. ૧૦
 રૂપકુપતુનેયો નભેયો વલત્તનો વાસો મોહ્યો સાગે. ૧૧

ગરબી. ૧લી.

નીદલ્લીરે નીદલ્લીરે રાગ.

ગોળી ફોડીરે ગોળી ફોડી નુઓ નસોદા ગોળી ફોડી. ૧
 છાના માના માંમાં ખણ પ્યાધુ છાસ તો પીધી થોડી થોડી નુ. ૨
 ગાયની ગમાણ માંગો વીદ પેઢો વાછડી ને છાની છોડી નુઓ. ૩
 ગેડી ઊંચારી કામાં ભેરવી તાંણી ને નાંખ્યું તોડી નુઓ. ૪
 નીશાંની બંધ ખતાયું તમને આવ્યો તો ફાળી કામળી હોડી નુ. ૫
 ત્રીકમત મારો તો ફાંન ફરે છે વ્યાસ વલત્ત ફેરવે નેડી નુઓ. ૬

ગરબી. ૨જી.

રંગ રશીયારે રંગ રશીયા રૂદે કમળના રંગ રશીયા. ૧
 પાકા ફીડી ને વળગણ મેલ્યુ વફાલા વીરુસ મનમાં વરીયા. ૨
 પરનારી ની નરવર તો જ્યેવા વેદનો તમ નસીયા રૂદે. ૩
 મીઠું ભાંખી મોહ્યની નાંખી માયા ફરી ને શું ખરીયા રૂદે. ૪
 વાગે છે વાંસળી વીધે છે પાંસળી ફાળુડાના ગથઈ નેડીયા. ૫
 નુઓ નરવર નધી સાબત મને ગુસવાત સો કામાં ભસીયા. ૬
 વ્યાસ વલત્તના વાસા વાલ્યમ જ્યેમ સાંભળી ને શામ ફસીયા.

ગરબી ૩ જી.

ઘેલી ફરી રે ઘેલી ફરી જ્ઞાન અલબેલે ઘેલી ફરી. ॥ રેક ॥
 કાંઈ પાણુ દુઃખશે કર્યું મારે ગાંડી શઠિ ખરેખરી જ્ઞાન. ૧
 પ્રભુની પુંઠે ફરછુની દયા પાણુ મુખ દેખી નહીં જરી જ્ઞાન. ૨
 શાંમના સંગમાં સન્યામેલી માખા પથી હું નહીં જરી જ્ઞાન. ૩
 અંતે રંગી સેરઝળાવ્યાં હમને સ્નેહ ફરી ને દીધી છરી જ્ઞાન. ૪
 હવે તો ફરજ નથી બોલાવતા પાણું રહી છુ ધ્યાન ધરી જ્ઞાન. ૫
 એય તુરવીના નથી યા સતુ મ્હોડુ ન્ને ઊછુ ફરી ફરી જ્ઞાન. ૬
 રાત દાહાડો સે સાગી સાસની પ્રેમની પીડાયે ન્ન ઊછું મરી જ્ઞા.
 વ્યાસવસત્તન નો ફપાણુ ફપરી અંતે મુનને પર ફરી જ્ઞાન. ૮

ગરબી ૪ થી.

રસ્તે રું રોકો રસ્તે રું રોકો આઘારો શાંમ રસ્તે રું રોકો. ॥ રેક ॥
 રસ્તે રોકવાની ટેવ પડી છે દુરરહો નહીં તો પાડું પોકો આઘા. ૧
 ફાળા ફામળા થી નહીં ડરવાનાં બીરાવવા રું રાખ્યો યોફો જ્ઞા. ૨
 ધીરે ધીરે બુધ્ધો સવું રીખ્યા પરનારી ને ક્યમ રોકો આઘા. ૩
 મારગમાં મને ફેરાં ન ફરે છે આવો રે ગોફુળ ગામના સોફો જ્ઞા. ૪
 વ્યાસવસત્તનના નાથને પકડો બેયારમળી ને મારો રોકો જ્ઞા. ૫

ગરબી ૫ મી.

મારગે મળ્યારે મારગે મળ્યા જ્ઞાન ફરજ મને મારગે મળ્યા રે

दुःखारोहरीरम्यमेवोलाव्यासुणीसांमणीयोऽण्डकण्ठ्याः १

अडवडतामुजयडावीयाव्याप्ताडवामांज्यातो नवज्ज्याः २

अमेकद्वन्द्वेयामरीकुंरुओ नंदकुवरमावडरीरुंयणयाः ३

लालरममणीपरद्वोधकेयोलाव्योःरुंसमलुछोगाणाछणयाः ४

अमेकद्वन्द्वेयामरीकुंरुओ नंदकुवरमावडरीरुंयणयाः ५

अमेपुडरीनोसंगछेकालोऽप्यीनपुडरीनासंगज्ज्याः ६

पेहेलाअतडानेअतडाहेताहवेअमारासंगमांनज्याः ७

यंहरावननीकुंनगसनमांरंगानोगरमवावीहसवज्याः ८

अननोदीनआणंनोगिग्योःशुहसावतामांतरतज्ज्याः ९

व्यासवसन्ननोनाथप्रसनधर्गगोडुणमांपछीप्रीतेपज्याः १०

उरब्बीऽडी

मनेमारीरेमामनेमारीराधाकहेमामनेमारी ॥टेक॥

सरब्बीसैयरअमेरमतीहुतीत्यांमाव्योपेलोगीदधारीराधा १

छोगाणानेछंछेड्योन्कोतोतोपणछांरीपीयडारीराधा २

गायनागोवरमुतरनीगिडाडीप्यीन्योनेछांरीसारीसारीराधा ३

हुंअमेकलीनेअडणावीनांप्पीन्नेवामणीतीप्पीन्नारीराधा ४

गामनागोवाणसहुन्नेछरहाताफोछयेनाराव्योवारीराधा ५

व्यासवसन्ननोनुगदीरीनपरोहवेतोहुंअमेनाथीहारीराधा ६

ઝરબી.૭મી.

છેયાનેમાર્યોછેયાનેમાર્યોન્નેનસોદાછેયાનેમાર્યો. ॥ટેક॥
 રાંકડોગરીબડોદીકરોમારો,માટેતાગત્રીકમથીહાર્યોન્ને. ૧
 છેકછોગાળોછળીગયોછે,કોઈએમદનાઊતાર્યોન્ને. ૨
 મ્હોડેચડાવીમસ્તાંનફર્યોછે,ચોટીસેઈનેનાચાર્યોન્ને. ૩
 સાંઠીયોસડકણોસાડકોતારો,પણએકદીનફુટવોધાર્યોન્ને. ૪
 વ્યાસવલત્તનોનાથનુનગરોપ્રભુનાઘરનોવીસાર્યોન્ને. ૫

ઝરબી.૧લી.

કાંમણ ગાળોત્રેકાંમરોરસીવાળોએવાય.

મનેગુલતાનકરીરે,મનેબેભાંનકરી;
 વાંસળીવગાડીનેવાલ્યમાયે. ॥ટેક॥
 સુધ્યસાનનેભાનભુસી,બનીગઈછુંગાંડી;
 સાસરીયાંસહુસત્રુધયાં,સ્વામીયેપણછાંડી. મને. ૧
 નાવુખાવુંનવુનસુને,ભમીનેભગવાંભાણુ;
 કાંછલડીકરમાંરહેને,ઓદુખવળોસાણુ. મને. ૨
 ચાલુતોસડધીયાંખાવું,બોલુસોયાપડતું;
 પીયેરીયાંયાતોફરેકાંઈ,નુતપ્રેતછેનડતુ. મને. ૩
 ભાઈમુખાભુખાલાવે,મારખાઈનહીસુણી;
 ચીઠીદોરાદાણાબાંધે,દેમરચાનીધુણી. મને. ૪
 કુનદુવાળાનેગીઆવે,મીડુંમુખેભાંખે;

જતીઆવે નેર કરતા ત્યારે તુરકી નાંખે. મને. ૫

માતા મારી નાણા આપે, સફુના મુખ પર માંણે;

મારે અંતર ઊંડી વેદના તેતો કોઈ નાંખે. મને. ૬

કામકાન કાંઈ કંઈ નહીને, ફૂડ સામળીયા સાથે;

વંતરી સરખુ વળગણ મે ફેલ્યું, વ્યાસ વલ્લભના નાથે. મને. ૭

ગરબી. ૨જી.

મોરલી ચાગી કાનાની, બંસી ચાગી કાનાની;

ચાલો સખી નેંચે, સુંદીર શાંમકને. ૥ટેક ॥

નેબેન મધ્યરાતે માધવે, વાંસલડી વગાડી;

તરફંગમાં ફુંફુંગીતી પણ, બંસીયે નગાડી. મોરલી. ૧

પ્રભુને પીતાં મર સોને, સોને પાંમરી પટકો;

પગે પાવડી ચારેગાવડી, ફૂડો સાલનો સરકો. મોરલી. ૨

માથા ઊપર મુગટ ચળકે, કાને સળકે મોતી;

ફોઠ ફીંગળો ફસરખા સોલે, નાક દીપકની નેતી. મોરલી. ૩

ખાંધેગેડી ફોડી કાંમળી, નથગોવાળા સાથે;

ઘણી રીતે મોહલગાડ્યો, વ્યાસ વલ્લભના નાથે. મોરલી. ૪

ગરબી. ૩જી.

માયાલાગી મોહનની, મોબત લાગી મોહનની;

એવ તુરનરવીના મારે ચાલે નહી. ॥ટેક ॥

ચંચળજ્ઞેનીચતુરાર્થસાંનમાંસમન્નયછે;

વંન્નતજ્ઞેવાંયાન્નંવગાડેત્તકત્તેવાંગીતગાયછે. માયા. ૧

ચંચળનારીનાંચીનવરતે, પારખુંપોતેફરેછે;

નેવોસ્વાસતેવોગિત્તર, બોલીચીત ફરેછે. માયા. ૨

મ્ફેલમાંઆલેમનેબોલાવે, વ્ફાસોવાતફરેઝાલુ;

રાતસડીરંગીસોરફીને, રાખેરંગમાંરાલુ. માયા. ૩

ઘણફઘરનીવાતોજ્જણે, તેસહુમુનનેફેફેછે;

રમવાનમવાહસવાસાડુપ્રલુપાસેરેફેછે. માયા. ૪

આખીરાતગિદમાતફરેને, મીરુંમુખેજાંખે;

સાળુઓટીસયનફડતો, સાંમગિઘેડીનાંખે. માયા. ૫

મુનનેફેફેશૈમાનુંની, તુનનેનેઈખીરીયાતો;

રૂનનીરાંમાનફીગિંઘવાદેગિ, ફરમુનસાથેવાતો. માયા. ૬

મારીરાંધીરસોઈલાલે, મુખ્યમાગીલેખાવા;

વલત્તનાસ્વાંમીનીરીચા, ફવેફેમદેગિનવા. માયા. ૭

ગરબી. ૧લી.

ગિભા રોહોતો ફુદુવાતડી. ખેરાગ.

ગુમાંનીગોવાળાલેગાથયા, ઓનંદલુ;

સાંડીયાસોફલડવાગયા, ઓનંદલુ. ૧

તમસુતકાંમનીમાંફરતો, ઓનંદલુ;

કેનીતેનીમસ્દરીફરતો, ઓનંદલુ. ૨

ધુમરા તાણેસા ખોલતો, ઓ નંદળ;

સેમ તેમ બુડ્ ખોલતો, ઓ નંદળ. ૩

ઘણી પ્યારીનો પલ્લો સાહ્યછે, ઓ નંદળ;

ઊર ફાય નાંખી નારી ન્યયછે, ઓ નંદળ. ૪

લોક લન્થાયે નથી લાગતો, ઓ નંદળ;

તમારો બેરો બળે બાઝતો, ઓ નંદળ. ૫

સફુ ગોપીકાને ઘેલી ફરી, ઓ નંદળ;

અબળા અમારી નરી ફરી, ઓ નંદળ. ૬

તમારું ગામ મેલી નઈયે, ઓ નંદળ;

બીને વનવાસી પુરી રહીયે, ઓ નંદળ. ૭

વંઢવાન દેયે ગોપી સાથેને, ઓ નંદળ;

નહીતો વારો યસનના નાથેને, ઓ નંદળ. ૮

ગરબી. ૨ ન્હ.

નંદળયે સુણી સ્વાલ ફાફાડીયો, ગોવાળીયા;

તમારી નારીયે વંઢાડીયો, ગોવાળીયા. ૧

માખણ દેઈ દેઈ ભીખવ્યો, ગોવાળીયા;

બુડ્ ખોલતાં બુડ્ સીખવ્યો, ગોવાળીયા. ૨

ખોલું તમે ખોલ્યા તે ફારણે, ગોવાળીયા;

ન્યારે સર્વ નવછો બારણે, ગોવાળીયા. ૩

પછી ભાખ્યનીયો ભરાય છે, ગોવાળીયા;

- ત્રીકમળુ ને તેડી ન્નયછે. ગોવાળીયા. ૪
- સોમસાંમીલાન લેવરાવેછે. ગોવાળીયા;
- અંન્યો અંન્યગાળ દેવરાવેછે. ગોવાળીયા. ૫
- હરળુ ને ફસફો પાડશે. ગોવાળીયા;
- ચરણ બાહાર સહિ ફાફાડશે. ગોવાળીયા. ૬
- ગોકુળમાં ગોપીની લપછે. ગોવાળીયા;
- મફરિતો કુન્યાનો ખપછે. ગોવાળીયા. ૭
- ફોફોતો ગાંમ છોડી નર્છયે. ગોવાળીયા;
- વંનમાં વાસપુરી રફીયે. ગોવાળીયા. ૮
- નફીતો છોડવો સ્ત્રી સાથેને. ગોવાળીયા;
- શું વાડ વસત્તના નાથેને. ગોવાળીયા. ૯

ગરબી. ૩૭

- રંગધી રાસ રમાડ્યા. ઓ બેનડી;
- અંતર આનંદ પમાડ્યા. ઓ બેનડી. ૧
- વાગતીતી તાળમ્રદંગરે. ઓ બેનડી;
- લેતાતા લાલ અરધંગરે. ઓ બેનડી. ૨
- ત્રીકમ તંબુરો વગાડતા. ઓ બેનડી;
- મોહની બફુ લગાડતા. ઓ બેનડી. ૩
- ચાલે યાફા બનમાળીરે. ઓ બેનડી;
- આગતી ચીફુલની તાળીરે. ઓ બેનડી. ૪

એવું નેઈને જીવ નય છે, ઓ બેનડી;
 નીસામાં સ્વપનાં ધાય છે. ઓ બેનડી. ૫
 મારે માતતાતની ચોરીરે, ઓ બેનડી;
 શું ફરું સપુતની છોરીરે. ઓ બેનડી. ૬
 ન્યાં ત્યાં નેજી એનું મુખડું, ઓ બેનડી;
 ફાંઈ ફરતાં ધાય સુખડું. ઓ બેનડી. ૭
 સૈયર દુખી તારા સાધની, ઓ બેનડી;
 મોહની વલ્લના નાધની. ઓ બેનડી. ૮

ઝારખી. ૪ થી.

વાલા શું રોકો વારમાં વીહુલજી;
 નધી સમન્તા ફાંઈઘાટમાં વીહુલજી. ૧
 ફાંઈની પુંઠે ના ફરીયે, વીહુલજી;
 આંખ્ય આણસારો ફરીયે. વીહુલજી. ૨
 લોક દેખતાં ગાળો ભાંડીયે, વીહુલજી;
 હોયકો નનર ન માંડીયે. વીહુલજી. ૩
 નારીને ઘેર ન વાધીયે, વીહુલજી;
 ચોરી સરખો સમો સાધીયે. વીહુલજી. ૪
 બીજી ઉપર બોલ નાંખીયે, વીહુલજી;
 આડું નેઈને મુખ ભાંખીયે. વીહુલજી. ૫
 પ્દેલી પજશીથી માયા ફીજીયે, વીહુલજી;

પછી ઘન તન તાણી લીલુ યે. વીહુલલ. ૬

પરાયા મુખે ન કુસી યે. વીહુલલ.

અબજાનો ગુણ ન લુસી યે. વીહુલલ. ૭

આ શીક્ષા તમારા કામની. વીહુલલ.

વીનંતી વસત્તરમની. વીહુલલ. ૮

ગરબી. ૧ લી.

મારે ઘેર આવો નંદલાલા. એ રાગ.

ફંસરાયને ફેફેવાયો કાના.

મ્હારારે ઘરમાં પેસો છો છાના. તે ફંસરાયને. ॥ટેક॥

છાનામાના ઘરમાં પેરી ન્હો છો. માંખણ મ્હારું સુરીને ખાઓ છો.

છાસને દફીતે ગોવાળને પાઓ છો. તે ફંસરાયને. ૧

ગોફીળીયાનાં સોફલેગાં થઈશું. મધુરામાં ફરીયાદી નઈશું;

મફીનાં મુલગણી ગણી નઈશું. તે ફંસરાયને. ૨

કાનામારે મ્હેલે થી તુન્નને, ઘેરે ઘેરમાં ખણ માગી ખ્યાને;

કાલો હોય તો તું તારી માને. તે ફંસરાયને. ૩

નીત્ય ખેલ ફેરે છે તુ આવા. આને તો તને દેડી ધું ન્યા;

અલ્યારું તારા ઘરમાં નથી ખ્યાવા. તે ફંસરાયને. ૪

એવું સુણી ચાલ્યા અંતર નમી, પછી નારી પસ્તાયો પાંમી;

એવો કાલો વસત્તરનો સ્વામી. તે ફંસરાયને. ૫

ગારબી. ૧ જી.

નસોદા કાનાને ક્યમ ફરીયે;

નસોદા ને ત્યાં ફીફરમાં ફરીયે નસોદા. ॥ રેક ॥

મોહમ તારો મરફતને લાયે છોગાજો છાજો માનો સ્વાયે;

એવું નીત્ય ચમને નહી ફરવે નસોદા. ૧

હમીદાંત કાફાજીને દમતા નાગાજી ચરાં મેલ્યાં સમતાં;

એવાં લાડ ચમને નથી ગમતાં નસોદા. ૨

કેટલા દીનદાબેલાં રહીશું આનુધરીતો મધુરાં નર્છશું;

સરવવાતો ફંસા સુરને ફહીશું નસોદા. ૩

મહીમા દેશી કાંસહીત તોડે કોરી કબાળા કાડી ફોડે;

ને આલવા નર્છયે તો દોડે નસોદા. ૪

ધીના ગુણીયા ઊધાવાળે એવું ફીધું કાનુડા કાળે;

લુડુ બોલીને ફેયું બાળે નસોદા. ૫

એવું ન્યાન નેઈ નેયે ઊડી વ્યાસના નાથને દ્યો સીક્ષા રૂડી;

નહીતો મારા નેવી નથી લુંડી નસોદા. ૬

ગારબી. ૩ જી.

ચાલો મ્હારા લાડકડા કાના;

લાર્છ નારોશો રહો જાના ચાલો મારા. ॥ રેક ॥

ચાલો બેટા ઘરમાં ધવરાવું ઊનું પાણી લઈને જવરાવું;

મોહમ માના માંબળા બદરાવું ચાલો મારા. ૧

स्यो नार्धनेष्टीका अलायुं हारतोराङ्गे धलायुं;

घुघरा यणे वांधी यलायुं व्यासो म्हरा १

छाना रोहो रोवुं जेडायुं मारा प्यारा पावणे पाजयुं;

उपर तने मम ओजयुं व्यासो म्हरा ३

तने पुरी देप्पी पुरी वायु अलातो ह्माता मरी ननुं;

यस बला वाला हासो गावुं व्यासो म्हरा ४

जारप्पी. ४ वी.

हुंगो मारा हरी हासो हासो;

जेडातुं व्यापने प्फु कासो हुंगो. ॥टेक॥

तने मणवा मामा आवरी, तेने ओपे रमवानुं शयरी;

पुरी थर्छा वावानु सावरी हुंगो. १

तारी शेर्छा चीने साउरी वांधाने वयमा प्फु हाउरी;

सेरी ताएउने नाम पाउरी हुंगो. २

जेडा तने हार र्छे ओपी रमाडावा आवरी गाम गोपी;

तेतो सावरी आगसां टोपी हुंगो. ३

सुओ नार्ध पारएउ मुलायुं साउङ्का पवन छीजयुं;

व्यास यसम देहे गुण गावुं हुंगो. ४

સાવણી. ૧ સી.

નોફરી ફઠણ સીધીયાફી. એ રાગ.

સાંભળજ્યો સાંમળીયા પ્યારારે, સાંભળજ્યો સાંમળીયા પ્યારારે

અમને મેલીના ધારીને નરવરના ગરન્યારા. ૧

અમે સહુ સખી તમને વળગીરે, અમે સહુ સખી તમને વળગી;

અલબેલા હઠ મેલી છ્યોને, સીદ કરો અળગી. ૨

મોહનનુ મધુરાંના નશીરો, મોહનનુ મધુરાંના નશીરો;

હંસકાળે કપરમાં તેજ્યા પછીથી પસારીરો. ૩

ફંસરાયછે પીર્યો પાપીરે, ફંસરાયછે પીર્યો પાપી,

બેનબનેવી વસુદેવ, દેવકીને કેદ રાખી. ૪

માટે ના નશીરો અંતર નમીરે, માટે ના નશીરો અંતર નમી;

તમને મારા સંમદે ઊંચું, વસલના સ્વામી. ૫

સાવણી. ૨ નુ.

સાંમળીયો ફફે સુણ્યનારીરે, સાંમળીયો ફફે સુણ્યનારી;

ફંસકાળ મને શું કરશે, ઠેરના ખું મારી. ૧

કપરમાં તેજ્યો ફરી ફરીરે, કપરમાં તેજ્યો ફરી ફરી;

મધુરાંના ગરી ઊભડ કરી, રેલાવું રૂઢીવ નહી. ૨

ઘાલી દેઊ ધોળે દાફાડે ધાડ્યારે, ઘાલી દેઊ ધોળે દાફાડે ધાડ્યારે

કોટ ફાગરા પાડી ફડું, ફાટા ફેરી વાડ્યો. ૩

વસુદેવ દેવકીને લાવું, વસુદેવ દેવકીને લાવું;

झाणाग्नेहमां नांज्यांछे ते, बंधी छोडावुं ४

अमेमझही व्याह्योनंछलासोदेअमेमझही व्याह्योनंछलासो;
इंसनेमारी लुती ज्येओ, यल्लननोयासो. ५

ज्याल. १ सो.

ज्यतादे सासु पंनप श्रीतनी दुर. अरे राग.

नसोछातोरेइनेयेइपटझीया. ॥टेक॥

ज्यीनलोलेअव्यायोइनेयोगुपयुपजस्तरहीया. नसो. १

लासलुटकरडाडेइहमपे, डासोजालेज्यीटहीया. नसोछा. २

नाद्योडेअमनीइसीनलसे, ज्यस्तरज्यीनतलसेलुया. न. ३

पायपडीनउनलमेंज्यीनज्यजस्तरहीया. नसोछा. ४

ज्यासयल्लनकानाथिलुअसा, राधेप्यारीझपीया. नसोछा. ५

ज्याल. २ न्ने.

सुंदीर छेलछांलो सोरी ज्येयां. ॥टेक॥

ज्येयांपडडेव्यावरीज्यनातहोइपटकरतइनेया. सुंदीर. १

तापपडतइधीरनलतहो, डाजोरे इहमछेयां. सुंदीर. २

ननेसगांसहुसाविसहोहरासमनरींमसैया. सुंदीर. ३

नसोछाबुआहेरकरहेछी, लजेगी तोरीमैया. सुंदीर. ४

ज्यासयल्लनकानाथितुनेकुं, हंमैदेप्यांछीउैया. सुंदीर. ५

ખ્યાલ-૩ન્ને.

સાહેલીન્નેને કાનુડે કામણ કીધાં. ॥ટેકા॥

મહીવેચવા નતાં મુનને રોકી ગોર સમારાં પીધાં. સાહેલી. ૧

એ કાનુડે વાંસળી વગાડી, ચીતડાં ચોરી લીધાં. સાહેલી. ૨

મટુકા મટુકી ખાલી કીધી, વાસણ ગાંધીયાં દીધાં. સાહેલી. ૩

વલત્તના વાસાએ નેન મારી, કાળજડાં વીધાં. સાહેલી. ૪

ખ્યાલ-૪થો.

સાહેલી મેંતો ન્નેયો ગોવીંદ ગોપાળ. ॥ટેકા॥

એ રે ગોપાળો અતી લટકાળો, નંદજ સોદાનો બાળ. સાહે. ૧

ગોવર્ધન તોળ્યો બગાસુરોળ્યો, કંસમામાનો કાળ. સાહે. ૨

મારી માસી રાખી દારી, સાંખે ગોપીયોની ગાળ. સાહેલી. ૩

નંન્મમાં કાલે નમુનાયે ન્નેયો, ચડ્યો તો કદમની ડાળ. સાહે. ૪

વ્યાસ બલત્તનો નાથ ખીફારી, જગતનો દીનદયાળ. સાહે. ૫

ખ્યાલ-૫મો

આ અવસરે ત્તને અધી નારી. ॥ટેકા॥

પૈરાની પુંલુ લેકો ઇંચિંચી, પ્રભુની પુંલુ ખારી. આ. ૧

તાર્યો રામણ રણમાં રોળી, તારી કુબળ્યા દારી. આ. ૨

કંસાસુર આદે અતી તાર્યો, તારી પુતના મારી. આ. ૩

નામદેતાં નાણ નથી બેસતું, તોયે શું પડે રારી. આ. ૪

ત્વન્ન કરે તેને ઘેર છે ત્રાસ દ્વારકાં મધુરાં ફરી. આ. ૫

ઘડી ઘરમાં ઘનરીામ સંભારો તેમાં નહીં ત્રાસો ગારી. આ. ૬

વસત્તના નાથને ત્રાસો તો, ધરીયે ફુંકવારી. આ. ૭

ખ્યાસ. ૬ઠો.

ગોપીશું મને તરછોડીને ચાલી. ૧૧૨૬ ॥

નથી બોલ્યો કે નથી ચાલ્યો, મીત્રન કરે છે ખાલી. ગોપી. ૧

સહુને છોડીને થયો તારો, એવી તું ફાલી. ગોપી. ૨

તુન્નય પણ ફુંકે મન્યા દેહી, બેઠો પાલવ ઝાલી. ગોપી. ૩

વ્યાસના નાથનું કહ્યું નમાને, બહુ મદમાં ફાલી. ગોપી. ૪

પદ. ૧જું.

ને કોઈ પ્રેમ હંસ અવતરે. એ રાગ.

થૈન્ન ફરીને સરણ દુષ્તું થૈન્ન ફરીને સરણ;

વેળા વીચાર અંત સ કરણ દુષ્તું થૈન્ન ફરીને સરણ. ૧૧૨૭ ॥

ઢોંગ ધંતુરા ફરીને કીધું, પૈરાનું પેટ ભરણ;

શન ઘ્યાને દીન તારે, તરવા નાએ તરણ દુષ્. ૧

ફેરી હોડીને ઘણી ફ ફાટ્યો, લોમીન મેલ્યો અરણ;

તો વેસતી સાધવી સાપીતે, ચાલવા દે છે ધરણ દુષ્. ૨

પર પુંલ પેટે પડે ભારે, જેમ પાણીં અનુ અરણ;

આટે મોહ માયા તું મેલ્યને, કરનામ નામનુ રણ દુષ્. ૩

આસીક્ષારીણાનેસારી સુણોઅષ્ટાદસચરણ;

આસચલત્વસત્યવાક્યવદેછે. સેનેનણનેચરણદુષ્ટ. ૪

પદ. ૨ નું.

નીધ્યાનકરસો દાહાડી. ડાહ્યાનરનીધ્યાનકરસો દાહાડી;

તમેકુધલીનાંબ્રોદાહાડી. ડાહ્યાનરનીધ્યા. ૥ટેક૥

કુધલીકરેતેકપુતનંણવો. અધ્રમવંતઅનાડી;

ભુડીવાતભુડોનનબોલે. નેનીનનુનીધેસદાડી. ડાહ્યા. ૧

નાદીદીહોયનાશાંભળ્યુંહોયવાતડીડાડેઆડી;

મોક્ષગતીતેનનનવપાંમે. વાંભળીનારફીમાડી. ડાહ્યા. ૨

નીધ્યામાંથીસદ્ધમીનાસે. નવધેવસ્તીવાડી;

છાફતરેસોછફીનેબોલે. નેમપીધીહોયતાડી. ડાહ્યા. ૩

ઝેરીસોનરનીધ્યાકરસો. નટનેબુધ્યન્નડી;

બેમાબાપનોહોયબેટડો. પાપધુએષછાડી. ડાહ્યા. ૪

મરણવખતનમઝાલીપટકે. તુખાતોતોચાડી;

તારદેખીનેબીનરીખ્યા. બુદ્ધનગનાંબુખગાડી. ડાહ્યા. ૫

વલનફેકુધલીકરેતો. ઊગેઅધ્રમઝાડી;

નીધ્યાબાળોનફેકુંડમાં. પડેપુર્વનંપાડી. ડાહ્યા. ૬

પદ. ૩ નું.

ભાવકરીનેલન્ને. ભક્તનનભાવકરીનેલન્ને;

દુરમત દુરબુધ્ધી તન્ને. લક્ષ્મીન. ॥ટેક॥

તરવાની તમે આશીરાધો. તો દેવર દાણ નન્ને;

કોઈ જીવને કડવું ન કે ફેવું. સાંત ગુણ રાખ નન્ને. લક્ષ્મી. ૧

ઝેર ન કરવું એમ સમજવું. સહુ નુસાર નન્ને;

લક્ષ્મી કરીને વૈકુંઠવારીની થવા સાંમગ્રી સન્ને. લક્ષ્મી. ૨

કૃષ્ણ પ્રભુની કાંતી કરીને રીયામાં ત્યાર થન્ને;

વ્યાસ વલ્લભ સત્ય વાક્યં વદેછે. મોહન વીના નહીં મન્ને. લ.

૩

પદ. ૪ થું.

દુરમત મુકો હાંકી. દુરી નન દુરમત મુકો હાંકી;

દુરી નેરો ટાંકી ટાંકી. દુરી નન દુરમત. ॥ટેક॥

નરના નેરે નેર ન કરવું. છેક ન જીવું છાકી;

છાકેથી મરણ વેળા નમ. રહે બ્રાહ્મણ તાકી. દુરી. ૧

નર વાળો હતો રાજ રાવણ. તે પણ ગયો થાકી;

ન જીવું હોય તો નેઈ લે ને. કાંઈ ન રાખ રી બાકી. દુરી. ૨

પૈરી દેખી પાખંડ માંડે. કરે સરવ સેલ પાકી;

કુડાં કર્મ માં કાઢાડે નાણું. કુંબ વગો વે માકી. દુરી. ૩

વલ્લભ કેહે એમ સ્વાન પુછડી. દેખાડુ ધુળ માં ટાંકી;

ઘણેક દીવરી બ્રહ્મા કાઢાડે પણ. રહે વાંકી ને માંકી. દુરી. ૪

પદ. ૫ મું.

સંન્નાળ મારીલ્યોને, સાંમળીયા સંન્નાળ મારીલ્યોને;
સમવા મુન ગટમાં રહોને, સાંમળીયા. ॥ રેફ ॥

સહુ દુનીયાં મને શી વેતે, શામત મારા મ્હોને

તરવાનું તત્વ સોધુતે, પ્રભુ પુછુ કોને. સાંમળી. ૧

રણવા સા રામ રટુ પણ, નુગ પતી સાંમુ નેને;

ફર પ્રકારે તને ભનુ છુ, સહુની દયા કરે છોને. સાંમળી. ૨

રમતાં ભમતાં ગાતાં ભતાં, નાંમ શામનું દ્યોને

વસત્ત ફેફે કુથલી કરે પણ, સાગે ન શાંમતા શોને. સાંમ. ૩

પદ. ૬ મું.

શાંને ઝેરમાં મરો, ઝેરીલા શાંને ઝેરમાં મરો;

અત્તીમાં ન મદ શું કરો. ઝેરીલા. ॥ રેફ ॥

નર ન નર નઠારી રાખી, પરાઈ પુંલુ ફરો;

ખીન્નનું બગાડી નાંખી, ત્રાણ પોતાનું ભરો. ઝેરી. ૧

પડ પંચ પાપને દગો કરતાં, નરા ન દીસમાં ડરો;

ગરીબ સોફનાં ગળાં વેંસવાં, ખોળયો બૈ પાર ખરો. ઝેરી. ૨

ભોળાં ન નોને ભોળવીને, સ્નેહ કરી દ્યો છરો;

હાસ કરેને ઘેર ફુરાળ છે, પણ પુર્યે નહીં ઠરો. ઝેરી. ૩

મનથી ન્હાણો ફેફે મ્હોરો, મસ્કરી કરતા ફરો;

વસત્ત ફેફે ઝેરીલા સોફો, ત્રીસોફે નહીં તરો. ઝેરી. ૪

પદ ૭ મું

નીંદ્યા ફરવીના ભુલે મુરખ નીંદ્યા ફરવીના ભુલે;
 નાગાને બાવળીયો ફુલે મુરખ નીંદ્યા ॥૨૬॥
 ફળર વખત રીખાંમણ દેપણ ફેયું નશના ભુલે;
 પરાઈ યાતો છોછી પાડે, પોતાની વાતમાં ફુલે મુરખ. ૧
 વાત ફરી ચતુરાઈ વ્યતાયે, પણ તે ચતુરાઈ ભુલે;
 ઘોબી ધોયાનું મુલ માગે, મુંઠ ધુખે વણ મુલે મુરખ. ૨
 નીંદ્યા વાળો પુંઠે દુખ પામે, ઘરબાર પૈસી ભુલે;
 યૈકુંઠ યાસો ન થાય તેનો, નર પ્રેતમાં ભુલે મુરખ. ૩

ઝારબી. ૧ સી.

શીખ સાસુલ દેહેરે. એરાગ.

તારેખમ તાલી જોલ્યાંરે, નણંદ ત્યાં બેઠાં નઈને;
 ફુંતો સમલ છુંરે, ફેફેવા દ્યો તમારા નઈને. ૧
 સાંમળીયા માટેરે, ફેરાતમે ફરોછો;
 નંદને ઘેર બેરીરે, ઊદ્ય માત ફરોછો. ૨
 રમોછો છોરા સાથેરે, પ્રીત નફરો સરવથી;
 અમો લાલ મરીયેરે, ફયેતમે નાના નથી. ૩
 તમારે નથી માબાપરે, રેફેવું તાર્છને અારે;
 અવા અવગુણેરે, કેમ સમારી સાસરે. ૪
 યુસ્ત્ર સણગાર ફેરોરે, તેની અદેખાઈ અાવે;

રાખોછો ચક્ષ્યાખોરે, તે સ્વામીને ઘેર ફાવે. ૫

સફુની વાત સુંણીરે, પેર પાસુ બળેછે;

નીત્ય નમુનાની તીરેરે, ત્રીક્રમ તમને મળેછે. ૬

નમ નેડે ન્હાવા આવતાંરે, સંગ કેમ નહી કીધો;

ફરનો સંગ ફરવારે ન્હાવા નીત્ય નેમ લીધો. ૭

સાંને ગાયોનું ઘુરણેરે, પ્રભુ ન્યારે આવેછે;

છાંણનું બાનું ફાફાડીરે, તમારે નવું ફાવેછે. ૮

ઊઠાં છળ મ્હેલીરે, સાસરે નજોતો માણ;

અમે બહુ લનવાંણારે, ફહ્યું માંનો માણ. ૯

તમારો બાઈ નળશીરે, તો નરૂં બલેશે;

તોયે હમારે માંથેરે, ફાળા ટીલી રેફેશે. ૧૦

સુખે સાસરે નઈનેરે, ખારી રીતે મેલો;

પણ વહુલના નાથનીરે, ફવે સંગત્ય મેલો. ૧૧

ગરબી. ૨૭.

નાણદી વહ્યાં વાણીરે, બોનેં છાંનાં રોહોને;

પેફેલું પોતે વીચારોરે, પછી બીલને ફોહોને. ૧

તમે આરણું ફહ્યુરે, ત્યારે મુખે સ્વાણું છું;

હાથે ફરી કેવરાયોરે, બધી બીના ન્હાણું છું. ૨

છોગાજોછે તમારોરે, મળવાને મરોહો મથી;

પાગ ફંફાં ઘરમારે, માટે મજાતં નથી. ૩

ખીલુ નારી ફરતાંરે, તમારી ઘોરી ચાલછે;
 હું નણદી નઢારીરે, તમોને માંડું સાલછે. ૪
 મારો ભાઈ ભય બારણેરે, ત્યારે ક્રષ્ણ ફેં આવે;
 પણ હું થઈ મ્હોટીરે, હવે રોવું નહીં ફાવે. ૫
 ન્હાંની હતી ત્યારેરે, તમારી દુલાવી દુલી;
 મને તેડવા મોકલતાંરે, તે હું નથી ગઈ લુલી. ૬
 મારો ભાઈ છે લોળોરે, તમે ખૈંબલસ કીધું;
 પરપુરોને લાવીરે, સરવ સુરાવી દીધું. ૭
 હવે કહું મારા ભાઈનેરે, પછી તે કેમ ચુકશે;
 લડી વટી બગડીરે, તમોને ફાફાડી મુકશે. ૮
 પીયર પેટ ભરનેરે, આઘેર રહેવાનું કંઈ છે;
 વ્યાસ વલભનો સ્વામી રિતેતો મારો ભાઈ છે. ૯

ગરબી. ૩ ભ.

મારગે મચ્યો બગડોરે, શ્રી શાધા ક્રષ્ણ લડે;
 ગોપીયો થઈ ભેગીરે, છબીલાને છંછેડે. ૧
 આડીને અવળીરે, સરવે ગોપી કા ફરે;
 છાંનીને માંનીરે, ફરીને આંગળીયો ફરે. ૨
 બખડી કુદે ફરે યોરે, ગોપી સહુ સુખ માણે;
 કોઈ મુગર ઊછાળેરે, કોઈ બંસી તાણે. ૩
 થાય બાસીને ખેંચેરે, કોઈ આઘા ઠેલે;

ખાણે કુખમાં ચુંટીરે, માંથે તરણાં મેલે. ૪

ઘનશાંમ ગભરાયોરે, આડું અવળુ ફરી નુએ;
ફોઈ હાથ ન આવીરે, ત્યારે કાલું બોલી રુએ. ૫

અલી મને રડાવ્યોરે, મારી માને ફેફેવાણ્યો;
ત્યારે સફુ સખી બોલીરે, સૈયર ફેવે રેફેવાણ્યો. ૬
પછી ગોપી થઈ અળગીરે, ક્રષ્ણ સફુનાં ચીત ફેરે;
વ્યાસ વસન્તનો સ્વામીરે, એમાં ચરીત્ર ફેરે. ૮

ગરુડી. ૪ થી.

સાંઠ વેળા સાંમળીયોરે, સણગાર મળુ ગયા;
ગોપીયો થઈ ભેગીરે, એ ત્યાં નઈ ઊભા રહ્યા. ૧
દેખી ગોપીકા બોલીરે, મોહન માં ખાણે રાયો;
પેટ ભરીને દેઈ એરે, અમારી આગળ નાયો. ૨
ફરી ફેફે આ નાયુરે, એટલે બીજાં છેયાં આવ્યાં;
તાજ મરદંગ ઢોલ ફેરે, સરોદ સરણાઈ લાવ્યા. ૩
ગોવીંદે બાંધ્યા ઘુઘરાંરે, ગોપીકાને સાડા લાગે;
સરોદો ચાલે સુરમાંરે, તાંસ તંબુરો વાગે. ૪
ત્રતી તાં ઊથાપ પડતીરે, ઝડતી આવે તાજ તાજી;
ફરી પર હાથ દઈનેરે, નાયે છે શ્રી વનમાળી. ૫
ફેરે અતી અદા નખરાંરે, નેન નેન ન્યાવે;
ફેરે પાપણ ચાળોરે, ઘણી ધુંમ મચાવે. ૬

ધુધરાની ગત્યોરે, શ્રી ગીરધારી ફાફારે;

છુંમ છુંમ છુંમ છુંમ નાચેરે, છછી છાછા માન્ય પાડે. ૭

ગોધીયો ધર્ષ જુશીરે, નટવર નાગર રમે;

વ્યાસ વલત્પનો સ્વામીરે, માગીને માંખણ બમે. ૮

ગરબી. ૧લી.

સોના ફેરમારુ ખેડલુ વાલમલુ. ચેરાગ.

પગ પાવડી ચારે ગાવડી. મોહનલુ.

બાંધ પર ખારી ખેરીરે, મોહ તારો લાગ્યો. મોહનલુ.

ફેડે ફાંમળી બાંધી બાંમળી. મોહનલુ.

તંમર ત્રગુટી ખેરીરે, મોહ તારો લાગ્યો. મોહનલુ. ૧

ફાર તોષો ફેડે ફંદોરોરે. મોહનલુ.

હીરા ફણી ફુંડળ ફાનરે, મોહ તારો લાગ્યો. મોહનલુ.

મધુરી વાલમને સાલેરે. મોહનલુ.

ઘણો ભાવતો ત્નગવાનરે, મોહ તારો લાગ્યો. મોહનલુ. ૨

વાંકડી બાંખડી ફાંકડી. મોહનલુ.

ધુધરીયાળી ગેડી ફાધરે, મોહ તારો લાગ્યો. મોહનલુ.

તેનની ફરાવી મને મારીરે. મોહનલુ

વાહવા વલત્પના નાધરે, મોહ તારો લાગ્યો. મોહનલુ. ૩

ગરબી.૨૯

મીરનો છેડલો ફાટરી. ઓ ઘેલડા
 પીયેરીયાનો છે ત્રાસરે ઘેરીશું ઊભો. ઘેલડા.
 વાટ નેરી સાસુ માફરી. ઓ ઘેલડા.
 કંથિનુ ફરરી તપાસરે ઘેરીશું ઊભો. ઘેલડા. ૧
 દેવાણી ઘેઝે બળતી. ઓ ઘેલડા.
 નેઝાંણી ઝેરનુ ઝાડરે ઘેરીશું ઊભો ઘેલડા.
 નણદી નઠારી નાંનકી. ઓ ઘેલડા.
 એનું વેણ વાગે ફાડરે ઘેરીશું ઊભો ઘેલડા. ૨
 નેઠ મ્હારા ઘરમાં સેઠ છે. ઓ ઘેલડા.
 ઘીયેરીયો છે નાદાંનરે ઘેરીશું ઊભો ઘેલડા.
 યલત્તના નાથ ફાલમળરી. ઓ ઘેલડા.
 નેરીત્યારે ફરીરી શાંનરે ઘેરીશું ઊભો ઘેલડા. ૩

ગરબી.૧લી.

ફાના મેલો મારગ મ્હે નેયેરે. એ રાગ.

મોહન મારે મ્હેલતમેરીદ આવોરે.
 તમનેવી હોય તેને ઘેરે ન્યો. મોહન. ॥ટેક॥
 મ્હારૂયગોણુ ગામમાં થાયેરે સાસુ નણદી મ્હેણાં દેઈ ન્યેરે.
 પરણ્યો પીળીડો તેલુવડો બાયે. મોહન. ૧
 હુંતો મ્હોરાં માબાપની ડોરીરે મને મકેરે શોગોરીગોરીયે

મારી ગાળખારી કઠોરી મોહન. ૨

સોફો કાફાડે હમારો વાંકરે, તારી સોબતે ચડી ચેચાકરે;

મારાં માખાપનું નયનાક મોહન. ૩

ફાના રું મેંનત ફરે મધીરે, અધ્યાવેર ન ફર સરવધીરે;

અમે તારે હાથ આવવાનાં નથી. મોહન. ૪

હજી સાનમાં હતો રહીરીરે, જાનુધારી તો સસરાને ફહીરીરે;

ત્યારે મારખાઈને તુનઈરી. મોહન. ૫

એવાં વચન ફહ્યાં કાઠારે, સાઝ્યાં વલત્તના સ્વામીને માઠારે;

નારી પરમુખ મરડી નાઠા. મોહન. ૬

ગારખી. ૨જી.

વાંકું નેઈને વાલ્યમ ક્યમ ફરીગ્યારે;

સાચે સાચુ કેન્ને રંગરવીગ્યા. વાંકું નેઈને. ॥૧૬॥

આતો ગોકુળ ગામનું પીરુરે, તે વચ્ચે ફરીયા મુખમીરુરે;

ફેફેન્ને કોતક નવું રું દીકું. વાંકું નેઈને. ૧

તારી ચાલ નેઈ નય કાંપીરે, દર્ષણે રહે વ્રીજનાર રાંપીરે;

હોઠ પીરિયો ત્રશુટી ચાંપી. વાંકું નેઈને. ૨

નેઈ રહી છુરછે ત્રાળીરે, વાંકી યાતકરી વનમાળીરે;

શ્રીકમ શાની દીધી તાળી. વાંકું નેઈને. ૩

રહ્યો તનમ આયો અન્યાસરે, મારા સમ છે રીકી ધો ક્યાસરે;

કને ધીનવે વલત્ત વ્યાસ. વાંકું નેઈને. ૪

ઝાવળી. ૩૯.

વાલા રહો વેગળાગાળો ખારીરે;

હરી ઠાણાઝાઝા નવ થારીરે. વાલા. ૧૮૬૬.

કાના તમે છો નંદના સાલારે, વીઠલ સર્વ વનીતાના વાલારે;

પણ અમને નહીં ગમે ચાળા. વાલા. ૧

કાના નુગમાં નહીં તારો નેડોરે, મેલી છો ને અમારો અંબોડોરે;

કાના કંચુકી મારી છોડો. વાલા. ૨

મારા ચોટલાની લટ છુટરીરે, માંધેથી બેડી સુકુટરીરે;

છોડો કંચુકી કસતુટરી. વાલા. ૩

હરી હુડ મસ્તી મેલો ઝાલુરે, અમો અમે ન થઈએ રાલુરે;

તારી સોબતે મરીએ લાલુ. વાલા. ૪

સાચી વાત માનો ને મોરારીરે, હું તો નથી કો નરની નારીરે;

કંચા નીષ્કલંકી છુકુવારી. વાલા. ૫

તેના કવતાં નેરાબો મેઢેરે, ઘનશ્યામ પધારને ઘેરે;

સૌ થારીં છીલા લેર. વાલા. ૬

સુણી વેણ સીધું ઘનકીયામેરે, અબળા ગર્ધ પોતાને ધામેરે;

કરી વીનંતી યસવરામે. વાલા. ૭

ઝાવળી. ૪૦.

વાંકા વડણાગીઆ તું નનેરે;

હું તો ફહી દર્દી તારી માને. વાંકા. ૧૮૬૬.

યણ પુછે શું ખારણા ખોલેરે, ન દીશે તફરતુન તોલેરે;

મુખમાંથી મીઠ્ઠનનું બોલે વાંઝા. ૧

ચોરશાખમાં જુદાઈ જાનરે, સોને તુન ઉપર છે દાઝરે;

માટે રહ્યો કુંવાનો માફારાન વાંઝા. ૨

તારે સંગ વાનરની સંન્યારે, સોફ દેખે છે અતી અંન્યારે;

માટે નથી દેતું કોઈ કંન્યા વાંઝા. ૩

હવે જાણ્યો થા અંતર નનંમીરે, પછી બેરીશ કંન્યા પામીરે;

ત્યારે ફરીશ વલ્લભનો સ્વામી વાંઝા. ૪

ગરબી ૧લી

રાગ ફેરબાનો.

આઘો રેફેને કનેયા કાણુજા. ॥રેફ॥

દામોદર તું દાંણ સેવા આવી ઊભો વારે;

મેફેનતે મફીડાં મેળવ્યા, તે શું તારે માટે આઘો. ૧

કાના કાળો ફરઅડેને, કુંપણ થઈ નહી કાળી;

મોફનલ મધી મરે પણ, નફી દાંણ દેવા વાળી આઘો. ૨

દાંણનુ તુ નામ દેછે, નનર તારી નરબી;

બીજી બાચરીઓને જોળવે, નફી કું તેના સરબી આઘો.

રોમતને આશા છે એવી બેસે મારી સંગે;

માત ભ્રાતની ચોરી મારે, રેફેને તારે દંગે આઘો. ૪

હી વેગવાની વખતે વીતીશું કે છે ગોપાળ;

વ્યાસ વલ્લભના નાથેહુ, હું યુક્તિને દેઈશી ગાળ આઘો. ૫

ગરબી. ૨મી.

ઊભી રેફેને તું નેર કરી ક્યાં ન્યય છે. ॥ટેક॥

તું ન્નણે કે નેર બતાવું, પણ અમે નાડરીએ;

તારા નેવી મહુસ્ત્ર છંદી પંડે પતના કરીએ ઊભી. ૧

મફીડું તારું કે મું મીડું સ્વાદ કેવો સારો;

ખાટું મીડું આખિવાદે, પ્રાણ ફરખે મારો ઊભી. ૨

ત્નત્નકા બોલી ને બતાવો પાખંડી તું પાકી;

સો નેદી ધું શામળો તે હું ક્યમ મેલું બાકી ઊભી. ૩

માત તાત રું કરશે તારાં કેફેને દેલી ગોરી;

ફફ પ્રમાણે માગીએ તેમાં શાની છે ચોરી ઊભી. ૪

ત્યારે અબજા ધાકી પાકી છાણ દેઈ દીધું;

વ્યાસ વલ્લભના વાસ માએ પ્રેમ કરીને લીધું ઊભી. ૫

ગરબી. ૩મી.

રામા ક્રુષ્ણ ગોંધીદ ગોપાળ હરે. ॥ટેક॥

એ છે તત્વ એ છે તારણ એ કુરુણા કરે;

ગૌત્રામાણને કારણે સરોવર સઘળાં ત્નરે રામા. ૧

એ ધાપેને એ ઊધાપે, એનાં ઠાઈં ભરે;

મરણ નરણ ને પરણ ને સહુ પ્રપાળુ કરે રામા. ૨

સુર્યચંદ્ર તારા મંડળ ત્રીલોવનથી તેજ ધરે;

ત્રીકમળની ટાંક મારેલી, ત્ર્યંબાથી નફરે. રામા. ૩

સંત પેઈ સીખ્યા વધારે, તેમાં અર્થ શોસરે;

વલ્લભનો વીઠ્ઠલ ભનેતો, સંસાર સાગર તરે. રામા. ૪

ગરબી. ૧ સી.

છનગારી તારે ફોડણે. એ રાગ.

છોગાળા તારી છેલમાં ગોપીયો છેલડી. ॥ટેક॥

છેલ તારી ભેઈછરાને, ગાંડું થયું ગાંમ;

બાવરી બની બ્રીભનારી, નસુને ફાંઈ ફાંમરે. છોગાળા. ૧

સાભને મરબદ મેલી, ધરે તારું ધ્યાન;

સર્વે સરખી સાફેલી, બની ગઈ બેભાંનરે. છોગાળા. ૨

નળભરેલા દેઘડા, ટોળી દેતારે માટ;

મુખને વાદુખ ખોવા, ભયન મુના ઘાટરે. છોગાળા. ૩

વારે વારે તને ન્યાળે, ફરે છે દરસન;

તલ્ય પુરી થાય નહીં, એવું પડ્યું વ્યસનરે. છોગાળા. ૪

માધવ નાંખી મોહ્યનીને, સાગ્યો પ્રેમ પાસ;

અલબેલા આવો આંગણો, વલ્લભ તારો દાસરે. છો. ૫

ગરબી. ૨ ભ.

કાન તારી સાંનમાં, હું સમજી બેઠી છું. ॥ટેક॥

- આડુનેઈ ખરબંડ્યાને, બોલ્યા મર્મ બોલ;
 ત્રીક્રમ તારીય તુરાઈ, તેનો ફર્યો તોલરે. કાન. ૧
- નેન ઢાળી ચેન વાળી, બતાવો છો આંખ્ય;
 શાંમ સીંધ્યા દેણી છું, હવે ન ભુડું લાખ્યરે. કાન. ૨
- છોફર વાદી છે ઘણી, તુરોફે વાટ ઘાટ;
 ઈચ્છા ફરી ફરતો, બેસાડીશું લાટરે. કાન. ૩
- માટે ફરી અળગા રહો, કોઈ ન નંણે વાત;
 પીયર પંથ દોહ્યલો, થઈ ન્યય લવ ઘાતરે. કાન. ૪
- સાસરામાં સાસુ ખોટી, નેઠાંણીનું નેર;
 નાદી નાંની નઠારી તે, બહુ ફરે બફોરરે. કાન. ૫
- ફેત થકી ફળીશું, મળીશું મારા નાથ;
 પ્રીતમ પ્રેમ રાખને, વલત્ત નેડે હાથરે. કાન. ૬

ગરબી. ૩૭

- ગોવાલન ઘેરી ફુંલ સો, નેલાસ નંદનો. ॥ટેક॥
 નંદ લાલ ઘેરી ઊલો, મથુરાની વાટ;
 નેર ફરી રીશ ઘરી, મેલાવ્યાં મફી માટરે. ગોવા. ૧
- ચોળી ખાલી ચીરી નાંખે, તોડે મોતી હાર;
 અંખોડો અતી આંમળે, મસ્તાનો છે મોરારે. ગોવા. ૨
- સીસ ઊપર છાસ છાંટે, વક્ત્ર ભીલુ ભય,
 નીતરતી ચાલે નારીયો, તોફાન બાબુ યાચરે. ગોવા. ૩

ફઈ નારીને માન્ય આપે, ફઈને ત્હાંડે ગાળ;

છે ફછ ફી ગયે સો છે, નંદળુ નો બાળરે. ગોવા. ૪

છુટી બસા ફેફતોને, ચળવળે છે ફાય;

બુરૂ સીખ્યો બોલતાં, એ વસત્તનો નાથરે. ગોવા. ૫

સાવણી. ૧લી.

અદબીય મોખત તોડી, એ રાગ.

નુઓને નસોદા માવડી;

તારો ફાનો છાનો માંનો, છોડી ગયો ગાવડી. ૥ટેફા॥

તારા દીકરાનું નેર ઝાનું, એણે ફુડ મસ્તી ફીધી;

મારી વાછડી છોડી છાનીને, ધવરાવી દીધી;

તમે ચડાવી મેલ્યો મ્હોડે, ત્યારે એવી રમત આવડી. તારો ૧

મેં ગાયને ગોતર મેલ્યું, પછી ફુંધર માં ગઈતી;

ફાંઈ પણ નાણતી ન્હોતી, ફાનો આવ્યો ફઈથી;

એ ગાયને છબી સે છોડતાં, ત્હાગી ગોતાની તાવડી. તારો ૨

ફેફ નસોદા સાચુ ન માનું, તું રું ફેફે વા આવી;

તારે દેવો તો ઇપફો, ફેમ નીશાની નવ સાવી;

નારી ફેફે વસત્તના તાથની, ફેવે ફાડી સાવી રા પાવડી.

તારો ૩

સાવણી. ૨જી.

સાહેલીને સોજા સુંદીર શાંમની;

એ રણછોડનું રૂપ દેખી સુન પડે નહીં કામની. ॥ટેકા॥

એ રંગીલાને રૂપે રૂદે લાગ્યો ચરકો;

સો થઈ ઘેલી ગાંડી, નેઈ ને લાલનો લટકો;

એણે બાવરી બનાવી દીધી, ગો પી ગોકુળ ગામની. એ. ૧

મને ફરે મોહનમાં નીતી, તો નીત્યે ન માડું;

એ રંગીલાને રોળી, રંગે થી રમાડું;

મારા મમની ફલપના રળે, મુન ઘેર રહે નંમની. એ. ૨

પ્રભુ છે પાતળીયો પ્યારો, આંખે મારા હાથમાં;

તો પછી નવાના દેણે, રાખું સખી સાથમાં;

હું મારો કરીને માનું, વીનતી થલભરામની. એ. ૩

સાવળી. ૩૯

દ્રષ્ટા કેમ બંસી વગાડી;

મધ્યરાત્રીને સમે, મને સીદને નગાડી. ॥ટેકા॥

તારી બંસીનો સર સુણી, થઈ ગાંડીને ઘેલી;

નીફળી પ્યુલ્લે બારણે, આંખી છું ઘર મેલી;

તારી બંસી બોલી મીઠી, મને મોહ્યની લગાડી. મધ્ય. ૧

મુસ્તફ પર મુગટ શીભે, તારી લટક લટકાળી;

પ્યારો પાંપણનો ચાળો, આંખડલી અણીયાળી;

તારો ઘણો મોહ મને લાગ્યો, આવી ઊભી અગાડી. મ. ૨

હું નીફળી છું નીમાંની, માટે ઘણો ડર લાગે;

તારીયા સલડીનો રીબ્દા મારે ફાળજડે વાગે;
 ઓ વ્યાસ વલ્લભના સ્વામી મારી નીકા બગાડી-મ. ૩

લાવણી-૪ થી.

સરખી સાફેલી દેખો, મોયકું ઘેલી કીની;
 મેં ભરજે બનવા વાલી, ક્રીષ્ણે લુટીલીની. ॥ટેકા॥
 મધુરાંકે મારગ મીલા, મોયકું અધવચ લુટી;
 ક્રીષ્ણે કપટ સેંપકડી, ઊર હારગયા તુટી;
 ફીર મોયકું બુબસ તાઈ, સોમેને ગાલી દીની. મેં. ૧
 ફાથિ ફેયા પરડારે, બહોત બની બુરી બીના;
 મેં આપ બાલકું વારી સો, ક્રીષ્ણે રસ લીના;
 મેં ફઠીલીયે ફઠકીતી, તોયે ને બન લીયા છીની. મેં. ૨
 બીગડા સબહુ સનમેરા, અબસાસરીયા નસો;
 સખી દેખણા ફોયતો જાનતો, હું મારી સંગ ચલો;
 એ બુરા વલ્લભકા સ્વામી કરડારી રંગ લીની. મેં. ૩

ગરબી-૧ લી.

કાંનુડો કાંમણ ગાળોરે એ રાગ

રને ફકરી દગો દીધોરે, ઓ કાન કાળા રને ફકરી. ॥ટેકા॥
 રને ફકરી દગો દીધો, કપટનો ખેલ કીધો;
 આત્મથી મેં નેઈ લીધોરે. ઓ કાન. ૧

મળવાહું ખાવુંતને, બોલાવતો નથીમને;
 એવી રીતીરોજ બનેરે. ઓફાન. ૨
 વાંકા બોલાવનમાળી, પૈરમાં રાખે તું પાળી;
 કાલીછે કુબન્યા ફાળીરે. ઓફાન. ૩
 નન્મ નુઠો ગીરધારી, કુઆમાં તેંતો ઊતારી;
 આંતયડી ફફળે મારીરે. ઓફાન. ૪
 ખરૂં કેફેતાં લાગે ખામી, હવેતો પસ્તાવો પાંખી;
 વીલાવલભના સ્યાંમીરે. ઓફાન. ૫

ગરબી. ૨જી.

લાવેભજીલે હરીરે, ભુંડાજીવ. લાવેભજીલે હરીરે. ॥૬॥
 લાવેભજીલે હરી, વખતનઆવે ફરી;
 નરૂર નવુંછે મરીરે. ભુંડાજીવ. ૧
 હરીવીના સર્વઠાણું, ખોટુંછે સગુને કાણુ;
 મસ્તાનો ધર્મશું ફાણુરે. ભુંડાજીવ. ૨
 મરતી વખતરોરી, પછીપુંજી ખોળી જોરી;
 કેડેધી ખોતાંનુ લોરીરે. ભુંડાજીવ. ૩
 પૈરીએરજ ફરવાવાળો, પાછળથી પાડે ફાળો;
 વેંચતાં તુંખૈરી ગાળોરે. ભુંડાજીવ. ૪
 ભોગવરી ફરી તેવું, નામનારાયણદેવું;
 તેનાથી સુક્રીત કેવુંરે. ભુંડાજીવ. ૫

શાંમસાથે ચીતલાગે. આડખીલી નહી વાગે;

નમડાનો લય ભાગેરે. ભુંડાભવ. ૬

આત્મા ચીન્યોછે ઝેણે. સંત સાધુઓને વેણે;

ઈશ્વર ઓળખ્યો તેણેરે. ભુંડાભવ. ૭

ઓળખીને રીવાફરશો. લક્ષ્મીના ભંડાર ભરશો;

યસત્ત્વ ફેફેતરશોરે. ભુંડાભવ. ૮

ગરબી. ૩૭

આઘા રહો નહી ખોલું રાધાના પ્રભુ. આઘારહો. રેક

આઘારોહો નહી ખોલું. ડોસાવે ફું નહીડોલું;

ઊંડીઆંટી ફેમ ખોલુરે. રાધાના. ૧

ઘેરેઘેરઘેસો ફૂરે. સરવની સ્તુતી ફરે

મુરખનું મન ફરેરે. રાધાના. ૨

ઊભારહી વગાડો બંસી. વ્રત વનીતાને ડંસી;

પણ ફું પાડી ન ટૂંસીરે. રાધાના. ૩

કામનીને કામ ભગે. લોળી પત્ની પડે પાગે;

મને મોહ નવ લાગેરે. રાધાના. ૪

આન પકી સુધા આસો. ન્યાંત્યાં પુછેડા ત્રાસો;

ધાયસત્ત્વને વફાસોરે. રાધાના. ૫

गारुडी.४थी

लोणानाथिनावेत्मन्नेरे. लगतन् न. लोणानाथि. टेक

लोणानाथिनावेत्मन्ने, सर्वदेवमांछे मन्ने;

धर्मनावीवाहत्तन्नेरे. लगत. १

लोणानाथिन्नन्यानेणे. हरीमणयारींनुवेणे;

अती सुखदीहुं तेणेरे. लगत. २

रावणनेरान्नाप्युं, लस्मांगहनुं कष्ट कप्युं;

हीमायणनुं मापमाप्युंरे. लगत. ३

इषीराहसमस्तकुर्या. ठिमंगेठिमीयावर्या;

नेहलन्यातेहतर्यारे. लगत. ४

सुतनेनागणपती. सदाआपे सुत्नमती;

प्रास्वीतनरेहेरतीरे. लगत. ५

षीन्नसुतकपीरान्न. वन्त्रषणयंतआआ;

राप्पीरामलुनीमान्नेरे. लगत. ६

त्रीन्नहारतीइस्यामी. गयावनवैरागपामी;

केहेवल्लरीरीशनांमीरे. लगत. ७

गारुडी.५मी.

सर्वेधीरींनुलोणादे. मांहाइइप्रनु. सर्वेधी. ॥टेक॥

सर्वेधीरींनुलोणा. हाथमांल्लुतगोणा;

पासेवमेप्रेतरांने. माहा. १

શિમીયાનુ અરધંગે. ડાકને ડમડું સંગે;

સર્પ આલુરીણ અંગેરે. માહા. ૨

સોલે નેગી નરાધારી. શીશી ગંગા ઘણી સારી;

નંદી પરછે સવારીરે. માહા. ૩

ઘણું ગોડ ગોડ ગાત્રા ફરગરહ્યુ તંબી પાત્ર;

વસ્ય રોગ દોગ માત્રરે. માહા. ૪

લગવી લંગોટ સારી. સોની તાત્રસુળ ધારી;

વ્યાસની ધીનંતી લારીરે. માહા. ૫

ગરબી. ૧લી.

લટકત્રૈણ ફડકે ગાવાનો રાગ.

રવીયારે રણછોડ દીડા. સાહેલીરે;

યચન વાલાનાં છે મીડાં. થૈં છેલીરે. ૧

સોમે સુંદર રામ મળ્યા. સાહેલીરે;

મારા દુષ્પનાદન રજ્યા. થૈં છેલીરે. ૨

મંગળે મોહનનુ આવ્યા. સાહેલીરે;

મુષ્પધરી મોરલી લાવ્યા. થૈં છેલીરે. ૩

ખુધે બળદેવના ત્નાઈ. સાહેલીરે;

બીરાન્યા મુન મેલ માંહી. થૈં છેલીરે. ૪

ગુરુએ ગોવીંદ ગીરધારી. સાહેલીરે;

એને મુગટ શોભા સીરસારી. થૈં છેલીરે. ૫

મુકરે શામળીયો રૂઝ્યા સાફેલીરે;
 મારી સંગે લડી ઊઝ્યા થૈં ઘેલીરે. ૬
 સનીયે સુતને નંદતણો સાફેલીરે;
 મારે ઘેર ફર્યો ફૂંદ ઘણો થૈં ઘેલીરે. ૭
 સાતે વાર સમજી ગારો સાફેલીરે;
 તેના દુષ્પદ ધર નરી થૈં ઘેલીરે. ૮
 સોભા સુંદીર શામની સાફેલીરે;
 વીનતી વલભ રામની થૈં ઘેલીરે. ૯

ગરબી. ૨ જી.

રૂપાળા રણછોડ રૂડા ઝોબેનીરે;
 પણ ફવે ધયા ભુડા વરિયરેનીરે. ૧
 છળ ફરીને સ્નેહ ફીધો ઝોબેનીરે;
 છેવટ મુન્ને દગો દીધો વરિયરેનીરે. ૨
 વચન આપીને ભુઠા પડ્યા ઝોબેનીરે;
 સાંમા સત્રુ થૈંને નડ્યા વરિયરેનીરે. ૩
 શામળીયાને સમજવો ઝોબેનીરે;
 મનાવી મુજ પાસ લાવો વરિયરેનીરે. ૪
 વળગણ મુન્ને મેલ્યુખરૂં ઝોબેનીરે;
 જાણે નહીંતો આપ ઘાત ફરૂં વરિયરેનીરે. ૫
 ફેલી યાચદા વીદ્યા જાણ્યો ઝોબેનીરે;

નસોધાયે નુકો નાચો વરીયરેનીરે. ૬
 ફેલો ગરબં ધયો સોંગો. ઓ બેનીરે;
 હવે થૈં પડ્યો મોઘો. વરીયરેનીરે. ૭
 મળેતો મુગર ફરી થાપું. ઓ બેનીરે;
 નહીતો સ્ત્રી હત્યા આપું. વરીયરેનીરે. ૮
 અરરર એ ઢોંગી ઢીલો. ઓ બેનીરે;
 નાથ વ્યાસ વલ્લભનો વીલો. વરીયરેનીરે. ૯

ગરબી. ૩૭.

કારતક માસે ફળ ગયા. મને મેલીરે;
 મોહન મધુરાં માંચરયા ફોણબેલીરે. ૧
 માગરીરે માધવ નુઘરાધયા. મને મેલીરે;
 ઘામોઘરને નધીધયા. ફોણબેલીરે. ૨
 પોસે પ્રભુ પાળીયાળા. મને મેલીરે;
 હું નુગદીશની નપું માળા. ફોણબેલીરે. ૩
 માહામહીને મનના મેલા. મને મેલીરે;
 ગોવીંદે કીધાં ઘેહેલા. ફોણબેલીરે. ૪
 ફાગણે ફાસામાં નાંખી. મને મેલીરે;
 ગયા ગોકુળમાં નાંખી. ફોણબેલીરે. ૫
 ચર્ચતરે ચંચળ હતા. મને મેલીરે;
 સુગન્ધન રસા નતા. ફોણબેલીરે. ૬

વેળાખે વીઠલવીના મનેમેલીરે.

બેને બુફુ બુરી બીના કોણ બેલીરે. ૭

એકે જીવ જીવતો સાડું મનેમેલીરે;

રણછોડ રત્ન ગયું માડું કોણ બેલીરે. ૮

અરીઠે અફળાં મણ લાગે મનેમેલીરે;

લગવા નના ભણકાર વાગે કોણ બેલીરે. ૯

શ્રાવણે સપનામાં ન મળ્યા મનેમેલીરે;

નીરદે ધઈને પંથ પળ્યા કોણ બેલીરે. ૧૦

ભાદરવો ભારે માંધે મનેમેલીરે;

તરછોડી ત્રીકમ નાથે કોણ બેલીરે. ૧૧

આશોમાં એકલડી રહી મનેમેલીરે;

ફરમની ફાણી તુલને ફહી કોણ બેલીરે. ૧૨

વીંનેશી ધઈછું શાંમની મનેમેલીરે;

વીનતી વલત્ત રામની કોણ બેલીરે. ૧૩

ઝારખી ૧લી.

મટુકી મારી મેલોને એ રાગ.

મારગડો મેલોને મોહન ફેડે આવે ફુડીસો ફંધ;

ભલાનુ ફેડે આવે ફુડીસો ફંધ. મારગડો ॥૨૬॥

ફંધ ફુડીસો દીયર ડંસીસો;

નંણે તો આંણે મારો અંત મારગડો. ૧

સાસુ ઠગારી નણદી નઠારી;

સસરો બીચારો સંત. મારગડો. ૨

દેરાણી દાઝે બળે જેઠાણી ફળફળે;

દુનીયાં ડંસી રહી દંત. મારગડો. ૩

સંસાર સાગર નથી જુતાતો.

નણોછો ધ્રુક્તા સમી ગંધ. મારગડો. ૪

સગાં સહોદર સત્રુછે સર્વે

તાત માત નમુકે તંત. મારગડો. ૫

યલ્લના નાથ પુઝીમારો પાફો;

નંણોતો ઝલાવે પંથ. મારગડો. ૬

ગરબી. ૨જી.

બળદેવના બંધવા ત્યાંલો રમવા નેયે બેઠી બાગ

તલાલુ ત્યાંલો રમવા. નેયે બેઠી બાગ. ૧૧૮૬

બાગ બગીચામાં. ફુલ રહ્યાં ફુલી;

ત્યાં નહીં હોય કાળો કાગ. બળદેવ. ૧

સ્નાન કર્યાનું સરોવર સુંદીર;

મીઠાયાનું બળ અધાગ. બળદેવ. ૨

હોળી રાંછું અલબેલું નગરમાં નહીં ખેલું;

ત્યાંલો ત્યાં રમીશું કાગ. બળદેવ. ૩

ફળફોફળ ખાન્ને યગડામાં વેણ વાન્ને;

હડા ઊડાવજ્ઞે રંગ રાગઃ બ્રજદેવઃ ૪

વ્યાસ વલ્લભના નાથિ આજ પછી
નહી આવે મારેતો ભાગઃ બ્રજદેવઃ ૫

ગરબી.૧લી.

ચાંદલીયા ચાલીરીમાં એ રાગ;

ત્રૈણ રત્યોની રૂબની નય કેઈ પેરની. ॥ રેફ ॥

ફેલો સત્રુ રીયાજાનો દંનજ્ઞે;

પ્રભુજી પધાર્યા મધુરાં નગ્રમાં;

માટે હુંતો રોજ ફરૂં દંનજ્ઞે. ત્રૈણ. ૧

ટાડ પડેને ટુંટીયાં વાળી બેસતી;

એ કોને ફુલ દુખડા કેરી વાતજ્ઞે;

સરીરસો સાય સંતાપ આવીને પડ્યો;

ગજવા માંડી જીવરી મારી નતજ્ઞે. ત્રૈણ. ૨

બીજી રત હુંનાજો અતી આજરું;

માટે સાંભરે મોરલીઘર મોરારજ્ઞે;

વાત ફરવાની નહીતે ઊંઘ આવે ઘણી;

બગારાં નાંખું નેંનરફે પારજ્ઞે. ત્રૈણ. ૩

એ દાહાડા સાબાનેં રાત્યો ટુંકડી;

જિહું બેસુદન દુસમનના નયજ્ઞે;

તાપ પડેને તપેછે અંગ માહ્યરું;

ઘાવાયને વંદોળીયા બહુ ધાયન્ને ત્રૈણ. ૪

ત્રીજી રત ચોમાસુ ચડી આવીયું;

ઠંડો વાયું વાદળાં વાદળી અપારન્ને;

કાયા કંપે કંથ કોઈનો ન્નેઈને;

ઘનગાને ને વીજળી ફરે ચમકારન્ને ત્રૈણ. ૫

દાદુર મોર બપૈયા સોર ફરે ઘણો;

ધાય નજ વ્રણી અંગે પ્રગટે કામન્ને;

અંતરનો અગની નજે હોસવાય નહીં;

વળી વળી વીનવેછે વલત્તરામન્ને ત્રૈણ ૬

ગારબી. ૨જી.

સુરજ દેવતા તુન્ન વેસો આથમી. ॥ટેકા॥

આજ મ્હારે ઘેર આવરી નંદ કુમારન્ને;

દીલથી દીવાળીનો દન છે માહારે;

તેથી તું આથમતાં ન કર વારન્ને. સુરજ.

બીછાનું બીછાવીને મેં મેલીયું;

તે બીછાનું અતી મુલે ગળવાળન્ને;

સાંજ પડેને ઊગે મારો ચંદ્રો;

એટલે મ્હેલમાં ફરૂદીયે અનવાળુન્ને. સુરજ. ૨

પીયા રૂપાના પ્યાસા નળે નયારી;

રમવા માટે માંડી છે ચોપારન્ને;

પવન ખાવા મેલી છાંડયો વીનણો;
 ફીચવા માટે ખાંધી ફીચોળા ખારને. સુરન. ૩
 શાંમ માટે મેં સેનડી ફુલડે પાથરી;
 ફરી મેલ્યાં છે નમવા પાંચ પકવાંનને;
 આખાનહે આવીને બીરાનશે;
 ધીરે ધીરે આરોગશે નગવાંનને. સુરન. ૪
 આશાની ત્તરેલી હું બેસી રહી;
 હમણાં આવશે છેલફનૈયો કાનને;
 સર્વિંગ ઈસાઈચી ન્નયફૂળ સાવી મેલીયા;
 મેલી છે ન્નવંત્રી સોપારી પાનને. સુરન. ૫
 એવે સુરન દેવતા ફસ્ત પાંમીયો;
 સાંન પડીને આવ્યા સુંદર શાંમને;
 અબ્બજાએ ફરખીને ફીધા દીવડા;
 વળી વળી વીનવે છે વલત્ત રામને. સુરન. ૬

ગરબી: ૩૯

વ્યાકુળી થૈં છેરે વ્રીનની નારીયો. ॥ રેફ ॥
 સપનામાં પણ દેખે સુંદર શાંમને;
 વણ દીઠે ન્નય વાસાને વળગવા;
 લક્ષણવંતો ક્યાં મળે તે ઠાંમને. વ્યાકુળી. ૧
 લાણકારા યાગેને નગવાંન લાળતી;

રામા રરણ રંગીલાનું કરતીને;

મળવા માધવને મોહની લાગે ઘણી;

સુખી થવા શાંમતું ધ્યાન ધરતીને વ્યાકુળી. ૨

રણછોડનું મુખ જોવાને સૌ ઈછતી;

જગતમાં એવો નથી કોઈ શાંમતને;

રાત દીવસ લે લાગી નંદના લાલની;

મળવી ઊભે અક્ષર કવીનું નામને વ્યાકુળ. ૩

ગરબી. ૧ સી.

કરમે કનેડુ જુગમાં વગોણું એ રાગ.

રાધા ફેરે તુ સુન મેરી મૈયા નૈયા સેંપરનું

સુન માત કૈયા સેંપરનું મેરે કષ્ટ કામ નહીં જરનું. ૧

ચીત પ્રીત ચંચલ ચંચલ તુ રણછોડ સેં લાગી;

સુન માત રણછોડ સેં લાગી રંગી સો વર લેતી કું માગી. ૨

સબ મેરી જોના દેતી હે મેના બીજા યાં ફરના;

સુન માત બીજા યાં ફરના નહીં તો મેરે અપુર સેં મરના. ૩

કાંઈ ન કૈયા તો રાન મૈયા બેઠે આંગન કું;

સુન માત બેઠે આંગન કું આનંદ હોવે મેરે મન કું. ૪

નંદ બાબા કે આંગન ન તુ બીજા ફરે નામી;

સુન માત બીજા ફરે નામી મોરે કું કાસો વલ્લભ કો સ્વામી.

ઝારખી. ૨જી.

માત ફરે તુ સુન મેરી છોરી યોરી ફરે ન મૈયા.
 સુન છોરી યોરી ફરે ન મૈયા. ફપરી ક્યા કામકા ફરે નૈયા. ૧
 નાચ નાચ કર પેટ ભરતરી ઓઝાવે આંગનકું.
 સુન છોરી ઓઝાવે આંગનકું. લોકું ફે ઘર નવે માગનકું. ૨
 બંસી બનવત મધુરા ગાવત ફરત પર નારી;
 સુન છોરી ફરત પર નારી. સાલકું લંધુર ફીયારી. ૩
 એ સાલ મૈયા નયે યે ફરે નૈયા. લગે કુલ મે ખામી;
 સુન છોરી લગે કુલ મે ખામી. બુરા ફે વસત કા સ્યામી. ૪

ઝારખી. ૩જી.

નસો ઇ ફરે સુણ છોકરા આબરૂ ગુમાવી;
 છોકરા આબરૂ ગુમાવી. કોણ ફંચ્યા દેશે આવી. ૧
 તારા ભૈબંધ મરફટ લેઈને તરફટ તું કરતો;
 છોકરા તરફટ તું કરતો. બાપની સાલ નથી ધરતો. ૨
 નથી લેઈં નગતનું મેણું. સાંત્રળીને બળતી;
 છોકરા સાંત્રળીને બળતી. ભેને ફંચ્યા નથી મળતી. ૩
 બ્રહ્મ બાંનને ઘેર વીવાની વાત કરવાને ગઈતી
 છોકરા કરવાને ગઈતી. તારી બહુ ગોઈ બોલે ધઈતી. ૪
 લુચ્ચો લકુંગો લાલ નંદનો. ફૂગડા થૈ ફરતો;
 છોકરા ફૂગડા થૈ ફરતો. માટે ફહું બનથી ધરતો. ૫

એવી અમ્મવાહિડે ગાંમમાં કુંન્યા કોણ દેરી
 છોકરા કુંન્યા કોણ દેરી, નનમ કાળી સીરી રેફેરી. ૬
 મોહન ફફે સુણો માત મારી, પાસવેતો દેરી
 સુણો મા પાસવેતો દેરી, નહીતો તેને ઘેર બેસી રેફેરી. ૭
 ફરગાર્યાનું કામ નથી મા, વીધાતા સાવરી
 સુણો મા વીધાતા સાવરી, કાસચર્હે નમતી આવરી. ૮
 એટક એના ચીતમાં લગાડું, કાયા ઘણી કાંપે
 સુણો મા કાયા ઘણી કાંપે, ને ને પેરાં મણી સૈત આપે. ૯
 એમ ફરતાં બે ધીન ધયાને, ત્રપ્તુભાન આવ્યો;
 નુઓ મા ત્રપ્તુભાન આવ્યો, રીફળ મ્હોર વીવાની સાચો. ૧૦
 તે ને ઈને નસોદા ફરખ્યાં, તુઅંતર નમી;
 છોકરા તું અંતર નમી, હવે પ્યરો વસત્તનો સ્વામી. ૧૧

ગરબી. ૪ થી.

રક્ષિમની ફફે સુનો પીયાળ, અમધર કબુમત આઓ;
 પીયાળ અમધર કબુમત આઓ, નંબુવંતી કેવાં તુમ ન્નઓ. ૧
 ઓબી કાલી તું મબી કાલે, ગોરી ક્યા કામકી;
 પીયાળ ગોરી ક્યા કામકી, સંગત અમ નહીર પ્તેરાં મકી. ૨
 પુબરાં મસુરતકી સુંદરી, ફે છોટે બેરી;
 પીયાળ ફે છોટે બેરી, આપબંધ હો બાંકે કેરી. ૩
 લંબાદંતી નંબુવંતી, પુબચરવી નારી;

પીયાલુ ખુબ વરવી નારી, તેના પરલદુગીર ધારી. ૪
 ગોલનેં નચોર પીલી કીકી, કુકુપ કાજલગાડે;
 પીયાલુ કુકુપ કાજલગાડે, નારી કાપતલી હોઠનડે. ૫
 એરી અબલા કુંબર ચકુએ ન્નહુડા કીયા;
 પીયાલુ ન્નહુડા કીયા, કુંમારા પ્યારે કુંસીયા. ૬
 સોફસડી એ હોગઈ સાચી, અબલડાઈ સગી;
 પીયાલુ અબલડાઈ સગી, વલભકા ધનકુંઠગી. ૭

ગરબી. ૧લી.

પડયાની પડપીત. એરાગ

વળાયા ચાલી વ્રીનનાર, ફરી ક્યાં ન્નચો છોરે;
 આમેલી ગોકુળની બ્હાર, મધુરાંના ધાઓ છોરે. ૧
 કોઈ કુઘાડે છોગે ન્નચ, વાતો કરવારે;
 આકઈક નળીગમ ખાય, લાગીડરવારે. ૨
 કઈક ઢાળે છે ચક્ષુ, બહુ ગણગણતીરે;
 આપગ અંગુઠાને નક્ષ, પ્રથવી ખાણતીરે. ૩
 કઈક બળે મન સાધી, મ્હોડે હીસેરે;
 આકઈક દેલ મળે હાથ, દાંત ન પીસેરે. ૪
 કોઈ બતાવે સાંન, કોઈ મુખ મરડેરે;
 આકઈક ધઈ બેભાંન, હોઠ ન કરડેરે. ૫
 કોઈ ને હાંસું ન્નચ, ઊભી દુંકેરે;

આ આડી અવળી ધાય, ની સાસા મુકેરે. ૬

ફોઈ રોતી તાંણે સાન્ન, મરન્નદ પેઠીરે;

આમળવાને માહારાન્ન, આગળ બેઠીરે. ૭

શાંમા ફહે સીર છત્ર, સંભાળ લેન્નેરે;

આ ફોઈ દીન લખી પત્ર, મોફલી દેન્નેરે. ૮

ત્રેગી વેઈશું બે ચાર, સંભારી બળશુંરે;

આ વલ્લના દાતાર, કે દીન મળશુંરે. ૯

ઝારબી. રા. ૧

ફારતક માસે ફળ્ણ, આંહી આવોરે;

આ ન્નેયુ ન્નેરીયે પ્રશ્ન, ફેતન સાવોરે. ૧

માગરીરે મોહન, ઘેર પધારોરે;

આ નરીોદના તન, વ્હાલ વધારોરે. ૨

પોસે પુરૂશોતંમ, લ્યો નમાડુંરે;

આ તમને મારા સંમ, આવોરમાડુંરે. ૩

મા મહીને મોરાર, ઘરમાં પેસોરે;

આ નંદુના કુંવાર, બાન્ડ બેરીરે. ૪

ફાગણે ફગુયા બેલ, બુરીથી બેલોરે

આ ફરોને રંગ રેલ, મુમત મેલોરે. ૫

ચૈતરે ચત્રુ લુન્ન, રાન્ન વૈયેરે;

આમને પડે ફાંઈ સુન્ન, ગીતાં ગૈયેરે. ૬

વૈંશાખે વાવાય, ભેગાં રૈયેરે;

આ રાત ઝગારે નય, હવા ખૈયેરે. ૭

નેઠે જુગલ વંન જીવડે નયછેરે;

આ નુઓને ગંગન વાદળાં ધાયછેરે. ૮

અરોએ ખસખેલા નાય, આવો ઠમકેરે;

આ ડહુ આલો હાથ વીનળી ચમકેરે. ૯

આવાણે સારો રંગ સોના નુઓરે;

આ ટાળી મેલ્યો છે પલંગ પ્રભુજી સુઓરે. ૧૦

ભાદરવે ભરમેઘા ઘનન ગાનેરે;

આ ધાય વીનળીના વેઘા ફાટકા છાનેરે. ૧૧

આરો અનવાળી રેન, નરનાર મળીયાંરે;

આ આલ્યા ચતુરનાં ચેન, દુખડાં ટળીયાંરે. ૧૨

આરે માસનાં નામ, ને કોઈ ગારેરે;

આ ફેરું છે યસભરામ, સુખીયાં ધારેરે. ૧૩

ગરબી. ૩ જી.

આરો માસના દંન, રૂડા આવ્યારે;

આ સોફને બહુ ઊમંગા, ઝવેરા વાવ્યારે. ૧

પ્રથમ પડવે મન, કોન ચોરાવેરે;

આ ગરબા ઘેરે ઘેર, સોફ કોરાવેરે. ૨

ખીને ગૈરાં માત્ર, પુરી ધાયછેરે;

આ સગાં કાલાને ઘેર ગાવા ન્યછેરે. ૩

ત્રીને તમાંમ તંન વાલા લાગેરે;

આ ફરી તેલ ધુપેલ બદાંમો માગેરે. ૪

ચોથે ચતુરા નાર અંબાને ભભતીરે;

આ ગરબા ગાવા ફાળ સણગાર સભતીરે. ૫

પાંચમે પુરી રીત રૂડી ચાલેરે;

સગાં કાલાને ઘેર લાંણી ચાલેરે. ૬

છઠે છબીલી નાર કામણ ગાળીરે;

આ સજી સોળ સણગાર દેતી તાળીરે. ૭

સાતમે સઘળા લોક પ્રેમે ચાલેરે;

આ માતાજીને ફાળ સામગ્રી લાવેરે. ૮

આઠમે ફવંન અતી ઘણા થાયછેરે;

આ દરદાણે નર નાર ઊમંગે ન્યછેરે. ૯

નોંમે નવા બંગા લોકો સુંણેરે;

આ વાઘરી ભુઆ ભીલ ડાબલે ધુણેરે. ૧૦

દરીમે દરી થાય ને નરસ પડેરે;

એ દસેરા ફેફવાય સચારી ચડેરે. ૧૧

અગીઆરસે ઊઝમાત લોકો ફરેરે;

આ વ્રધને બનને બાળ રાતે ફરેરે. ૧૨

બારવી બહુ બાળ રમત રમતાંરે;

આતે દીન આખી રાત સરવે ભમતારે. ૧૩

તેરશે તરફટી સોફા ટોપીયો ઘાલેરે;

આ લાલ પેફેરે મુરવાળા લાફડીયો ઝાલેરે. ૧૪

ચોદરી ચપળા નારા ગાય ફેત આંણીરે;

આતેદા ફાડે આખી રાત, વ્હેચાય સાંણીરે. ૧૫

પુંનમે પુરો ચંદ્ર માણેફ ઠારીરે;

આ નેવા નેવી રાત, ન્હાબલી ફારીરે. ૧૬

પંદર તથોનાં નામ, ને કોઈ ગારીરે;

આ કેલેછે વસન્તરામ, સુખીયા ધારીરે. ૧૭

ઝારખી ૧લી

સાંભળેતું સનની મારી, એ રાગ.

સુણો સામળીયા વ્રનવાં માને, વરેય ફરી વાંસને ફરકેલું;

વાંસની વાંસળી વીધે પાંસળી, સૌના રૂદેમાં ખરકે.

મોહ્યની લાગીલું. ૧

કેવી વગાડે સુતી નગાડે, ચીત્તું ચંચળ ચરકેલું;

ફુળવંતી ફોય કાંમની પણ, છેલ તને નેઈ છરકે.

મોહ્યની લાગીલું. ૨

તુંવૈણ વઘને મધુર ગઠને, પ્રેમ લગાડી પરકેલું;

નેણ વેણમાં ખડગ નરીયાં, ઠાળી પાડે છે ઝરકે.

મોહ્યની લાગીલું. ૩

તુકાન કાળો ઘણો રૂપાળો, નેઈને લવ ફરકેલું;

ઘણી પ્રકારે ગાંમ ગાંડુ કુર્યું ત્થામની ચો પુંડે ભરકે.

મોહ્યની સાગીલ. ૪

ફું પણ નમવા બેસુ તુ સાંભરે કોળીયો કાળને ખરકે.

વલ્લના સ્વામી કુફુ રીશનામી ઘેજી ધઈ તારે ભરકે.

મોહ્યની સાગીલ. ૫

ગરબી. ૨૭

ગોપી ગોવીંદને ઘેર બાવી કુફુ નસોદા કરનેડીલ.

ઘેલો ગોપાળ મારા ઘરમાં પેઠો તક્રતણી ગોળી ફોડી.

સીખાંમણ દેનેલ. ૧

પરસાળમાં છાસ છબ્બજાવી દધી માંડડને દીધુંલ.

ઘરવાખરો મારો ગુમાવી નાંખ્યો, અણ ઘરતું કામ ફીધું.

સીખાંમણ દેનેલ. ૨

માટસાં ફોડ્યાં તાળાં તોડ્યાં, એવા દામોદર ડાયાલ.

છારીનું સરોયર ભર્યું નેં માંઈ મોફનલ નાયા.

સીખામણ દેનેલ. ૩

રવૈયો મારો મેલ્યો રઝખતો, ફોડીયો ફાંણી ફીધીલ.

પયના પ્યાલા ઘરબાર ઢોળ્યા, ન્ખણે ધારાવાડી દીધી.

સીખાંમણ દેનેલ. ૪

ફોડ્યું ઢોળ્યું બફુબગાડ્યું, ન્નેઈને ફટકી મરીયેલ.

વ્યાસવલ્લનો સ્વામી સાંમળીયો, તેને તેશું ફરીયે.

ગરબી-૩જી.

ગોપીગઈ નસોદાપાસે દ્રોધકર્યો બહુ માઠોજી;
માઘવતમારો મસ્તઈ કરીને બતાવો ક્યાંનાઠો.

ચઢવું પડશેજી. ૧

આન આંગણીયે ફરજી આવ્યો કરમાં નેહી ફાઝાસીજી
મારા છેયાની રોપી ઊછાળી મુસ્તકમાં ધુળ ઘાલી.

ચઢવું પડશેજી. ૨

છેડ્યા પછીથી છોફૂ રડીયું બેચારગાળો નાંખ્યુંજી;
તારાગો વીંદેગળુ ફરીને પ્રથવી પછાડી નાંખ્યું.

ચઢવું પડશેજી. ૩

મુખમાં નેણમાં રેણું નરાઈ તંન ગયો મારો ત્રાસીજી;
ઊપરથી પાટું પ્રાહાર કરીને ગયો ગોપાળો નાસી;

ચઢવું પડશેજી. ૪

ન્યારે તમો ને ઇપકો દઈએ ત્યારે બતાવો છો બાલાંજી
ગ્રહસ્ત ગરીબનાં છોફરાં પણ સૌને સરખાં વ્હાલાં.

ચઢવું પડશેજી. ૫

નશોદાતારો છેયો છાંછયો ફાંઈએ નાસમાંણોજી;

વ્યાસવસન્નનો સ્વામી સાંમળીયો નથી કોઈનો અન્ન

ચઢવું પડશેજી. ૬

અર્થ

સાષ્ઠી-૧લી.

મ્હેલે પધારો મારા રાજા. એ રાગ.

રૂપાળી રાધારે, ઊભી રે રૂપાળી રાધા;

મારા સમ પ્યાધારે, ઊભી રે રૂપાળી રાધા. ॥ટેક॥

રાધારું રીસે રહ્યાં, પસ્તાય મારો પ્રાણ;

ચંદ્રવદની ચાતુરા, મને વાગ્યાં તારા નેન બાણ. ઊ. ૧

નંમર ત્રગુટી સોભતી, હરાસ ફી ફી ફોર;

ચપળા ચંચળ ચાલની, તુતો મારા ચીતડની ચોર. ઊ. ૨

વાંણી રાંણી તુલ તણી, લાગે રસીક રસાળ;

ઝમકે ઝમકે ફીડતી, મારે મોહ્યો હું મદનગોપાળ. ઊ. ૩

કુચકપોળ ફરફરી, સોભીતા સોહાળ;

મનમોહીતી માન્યની, તારો ચોરલો ફાળુજો નાગ. ઊ. ૪

લાગુ તારે પાવલે ઘાવલે હું છું શાંમ

સાંભળી રીન્યાં રાધીકા, વીનવે છે વલ્લભરામ. ઊ. ૫

સાષ્ઠી-૨લી.

મેલો કેડો મારા રાજા, ફાન મારો મેલો ને કેડો;

છોડો છેડો મારા રાજા, ફાન મારો મેલો ને કેડો. ॥ટેક॥

વાસા નરો ફોવાર માં શાંમરું, ફરો ચાણ;

સમજી ને રહો વેગળા, નહિતો પ્યારો મુખની ગાળ. ફા. ૧

ફાના કપર ક્યમ ફરો, મ્હોડું રું પલકાય;

મટુકી મારી કુટરો માં ધાઉ પર મહી ઝલકાય. કા. ૨

અમને સાડ ગમશે નહીં દુર રહો નંદકુમાર;

અછફલા રું ધાઓ છો મારો તુટે મોતી ડાનો ફાર. કા. ૩

હું ફહીરી તારી માતને રોકી રસ્તા માં ચ;

આઘા રોહો અલબેલડા મારી ટીલડી ઊધડી ન્ય. કા. ૪

છારા દધી ટળી નશે ભીન્નરી નવરંગ ચીર;

હું તો તમારી બેનડી વાલા તમે હમારા ચીર. કા. ૫

એવું યાયક સાંભળી ફરીયે મેલ્યો ફાર;

ગોકુળ ગોવીંદ સંચર્યા એતો વ્યાસ વણા નોનાથ. કા. ૬

સાષી. ૩ નુ

કેમરી સાયા મારા રાજા કાનતમે કેમરી સાયા;

હીતારી માયા મારા રાજા કાનતમે કેમરી સાયા. ॥ ટેક ॥

મોહન મોહું રું ચડ્યું હું રડુ છુ રાંક

મુન્નઘેર નથી આવતા એવો શો પડ્યો મારો વાંક. કા. ૧

હું તો રહીતી ટેક માં નાચું વેણે વ્રત;

મોહ્યની નાંખી મુન્નને પાછાં તરછોડી મેલ્યાં વ્રત. કા. ૨

કપટી કાળાં માંણસો પેલો કીધો સંગ;

આવું ન્ને હું નંણતી તો રીંદ સોંપત મારું અંગ. કા. ૩

મુખેથી મીઠું વહ્યા આવતા મારે ઘેર

અમીત દત્તાવી લેઈ લીધું ચીચરી ન માણું ઝેર. કા. ૪

એવી વીનતી સાંભળી ફરી બેઠા અવળા સાથે;
 દુખ ભાગ્યું દયાળુ એવો વ્યાસ વસન્તનો નાથિકા. ૫

ગરબી. ૧લી.

રાધા સોચ ફરે બનમાટે એ રાગ.

સુણો સાંભળીયા વીન્નેગવાળા દગો દીધો માફારાનરે;
 સુણો સાંભળીયા વીન્નેગવાળા દગો દીધો માફા. ૧
 દગો દઈને સમમારા અર્ધને ગયા મધુરાં ગાંમરે;
 ગોકુળની રૂઢની નથી નતી ખાવા ધાયછે ધાંમરે. સુ. ૧
 નગર તણ્ણલોક ઘેસુ બન્યું ને ન પડે કાંઈ ચેંનરે;
 તમો વીના સુનુ સોભે ફેવું, જેમ ફીફી વણને નરે. સુ. ૨
 સણગાર વીના સાંમા સોભે, પુત્ર વીનાની માતરે
 જેમ નળ વીના મરે માંછલીયો, ચંદ્ર વીનાની રાતરે. સુ. ૩
 અંન વીનાનું ઊદર ખાલી, દેવ વીના દેવસરે
 વસન્તના નાથ તમ વીના તેવી, ધર્ષ ડીનારે સલરે. સુ. ૪

ગરબી. ૨જી.

દેખો ગોપીયાં ક્યા ફુવો કનૈયેકું, ફૂલરકો પડ્યો ફેઆનરે;
 દેખો ગોપીયાં ક્યા ફુવો કનૈયેકું, ફૂલરકો પડ્યો. ૧
 નાહી ઊઘ્યો નાહી બેઠો નાહી ફીયો દાતન પાંનીરે
 એ ફલી દેખ દેખ મેં તો મરતું, રડત યસો ઘરાંનીરે. ૨

નાનનેદેખી ના જાનેદેખી નહીં ઠંડા નફાનેકારે;

નહીં ઠંડા પેનનેકા નહીં ઠંડા ફોડનેકા નહીં ઠંડા ખાનેકારે. દે. ૨

દેખદેખકે રોવે નંદુલો રોવે બળદેવ ત્માઈરે;

કુછ ફીણકા બુરા હોય ગા સો આપ નેકા નાહીરે. દે. ૩

દેખદેખકે રોવે સબ સખીયાં રોવે ગામકે ઢોરે;

રોવે પ્રધાને બન જોર બાલકા રોવે બપૈયા મોરે. દે. ૪

કોને નહીં ખાયા કોને નહીં પીયા ત્બુખ્યા ગો કુલ ગાંમરે;

ચત્ર તુલ ચરીત્ર બતાત ફેં વીન વત વલ ત્બરામરે. દે. ૫

ગરબી. ૧લી.

કામણ દીસે છે અલબેલા અંજારાગ.

હું તો પ્રભુને વાને ગઈતી, નમુના પાળ માંરે

હું તો પ્રભુને વાને ગઈતી, ॥ ટેકા ॥

કાનુડાનો કંઠ ન થયો, નવમારો ચોરી ગયો;

મુક્યું કામને નાહી મોહ નંનજ માંરે. હું તો. ૧

સાંમળીયાનો સ્વર ન નાળી ત્બરવાને હું તો ગઈ પાંણી;

બોલતી કોયલ દીઠી કદમની ડાળ માંરે. હું તો. ૨

નદીઠા પ્રભુને ન્યારે, જોરીયાળી હું થઈ ગઈ ત્યારે;

ફટકણ થઈને ફરવા લાગી ફાળ માંરે. હું તો. ૩

બેલાં ન થઈને પાછી આવી, અડધુ બેડું ત્બરી સાવી;

ગયાણું તુલી ગાળયું અંગરખા યાળ માંરે. હું તો. ૪

સ્વામીયે મને મારી બુઝીવાંણી સંનજાવી બુંડી
 તો પણ હું ન સમજીએ નીગાજ માંરે. ફૂંતો. ૫
 ઘણી ફુંબની ગઈ ઘેલી, ધુપેલનો પ્યાલો મેલી;
 દીવેલ લેઈને સીચ્યુ મુનવાળ માંરે. ફૂંતો. ૬
 ક્હાલો વ્યાસ વસલનો સ્વામીએ ને ફુંસ પને નવ પાંમી;
 તે દીનથી જીરાઈ છુદ્ધો ધક્કાળ માંરે. ફૂંતો. ૭

ગરબી-૨જી.

મારા વાલા નહીં રહુ ઊભી તારી વાત માંરે;
 મારા વાલા નહીં રહુ ઊભી. ॥ ટેક ॥
 વાલાજી વાત કરવા રહીયે, મુરખ માંખ પી નેયે;
 મ્હોરો ગોરો પેસે મારી નાત માંરે. મારા. ૧
 પ્રાણ ન ફાફાડે પ્રથવી પછાડે, મ્હોરા મદગાળ પેરે ત્રાડે.
 એવો તમો ગુણ ઘણો મુન તાત માંરે. મારા. ૨
 ગુનરીની નાત્યો ગુણવાળી, એક પલક માંનાં ખેરાળી;
 ને બોલો તે ફાવે આહીરની જાત માંરે. મારા. ૩
 સાચી વાણી વદુ ફૂંતો, ત્રીકમજી મેલી દેતુ તો;
 અવૈયે બંન્યો નણ સોફના દાંત માંરે. મારા. ૪
 મજબનેત મે છોરાજી, મારે માંથે બીકન આજી;
 ગાંડાં ગણેયે બધી વીક્ષાત માંરે. મારા. ૫
 આઘારો હોય લલના સ્વામી, માગી લેઊ છું મુસ્તક નાંમી

मंनहूशेतो मज्जरु कोर्धदीनरातमांरे- मारा. ५

जरणी-३७.

मारा प्रनु पवनरु राप्पो छे व्यहु सीरमांरे;

मारा प्रनु पवनरु राप्पो. ॥ रेफा ॥

मेंनांम तांन्होतुं दीधु रासात्र मात्र हसवुं कीधुं;

पानयावी पीयकारी मारी यीरमांरे- मारा. १

साहतु मुन्नने सेने नरणी हुं खवणा छुं हुं सना सरणी;

माटे के मरु ताखने वा कीरमांरे- मारा. २

लामनी पुठे लटकां मारे मरन्न घाणवी नही तारे;

यतुर यीतडुं राप्पो फांर्ध स्थीरमांरे- मारा. ३

नेम तेम तमे गप ठोको छे तस्ते रामाने रोको छे;

मुन्नने सीध घेरी छे नमुनां तीरमांरे- मारा. ४

शांम सांलण शो म्फोटु मेंगु मुन्न पर सीध ठिडा डोरे एउं;

कस्तुर आवी पडशे मारानीरमांरे- मारा. ५

छोगाणा रुंछे जो साओ छे आकाणने छितावणा थायसी

गोवीं हनु ठरो जाहा गंलीरमांरे- मारा. ६

दीनमणी छतां जाने गाने देणी ने देवता सो फलाने;

माटे खणगी नथी तारी मीरमांरे- मारा. ७

नीरसन धर्धने धारुं करवुं दुनीयां धारी थी ना डरवुं;

खेवो खधम यावे तम आलीरमांरे- मारा. ८

કથન મારો કપરો કુડો દીયરીયો ડાહ્યો પણ તુંડો;
 સાસુ સસરા સાધ સહુ અધીરમાંરે. મારા. ૯
 માત તાત મારાં છે માઠા દેખીને હમે નેયે નાહાં;
 ઘણું ઝેર લ્યુ છે મારા વીરમાંરે. મારા. ૧૦
 સાંમળીયા કહુ છુ રીશીનામી અજગારો હોવલત્તના
 ફેત હોયતો મળને મુન મંદીરમાંરે. મારા. ૧૧ સ્વામી

ગરબી-૪ થી.

મારા શાંમનથી સરમાતા માંખણ માગતારે
 મારા શાંમનથી સરમાતા. ॥ રેફ ॥
 ઘેર ઘેર તમે ને ને નવ્યો માંખણ મારે થઈ થઈ નાચો;
 સેફે કાલર કા કરતા નથી થાકતારે. મારા. ૧
 સોફનું સીખવું બુરખો લો પરપતનીના ઘુંઘર ખોલો
 સરખાં છોફરાં દેખીને છેફ છાકતારે. મારા. ૨
 નનર તારી છે નઠારી વીલી ચારી તુગીર ધારી;
 બીન્નુ અપલક્ષણ ચોરવાનું તાકતારે. મારા. ૩
 ગાંડાને વાફૂરતા ફૂરો છો વ્રજવની તાનાં ચીન ફૂરો છે
 વાયદા સાફૂરણ છોડૂનની ન્તરાતારે. મારા. ૪
 સોફમાં અફવાયા સેઝાલુ તેમાં તમે થાઓ છો રાલુ
 સંસારની રીતી ફાંઈ નથી રાખતારે. મારા. ૫
 લલત્તના સ્વામી કહુ અધી ને નારી નપડે સાચી;

તેના સત્રુ થૈ સાંમળીયા સાગતારે મારા. ૬

ઝારબ્બી. ૫ મી.

મારા મોહન મારે મંદીર તુ આવીશી માંરે;

મારા મોહન મારે મંદીર. ॥ટેકા॥

મંદીર આવે બંસી બનવે એવું તો અમને નહીં કાવે;

નંણે સાસુ નરાયઝાનુ રીસ માંરે મારા. ૧

મારો સસરો સફુધી કપરો દીયે રીયો પીટ્યો છે નબરો;

ઘર માં ઘયડાં પણ પોચા નંણી સમાંરે મારા. ૨

ને પારખું નેવું હોય તારે બેઘડી જિત્તારે દ્વારે;

નબરો હોય તો આગળથી ખરીશી માંરે મારા. ૩

નથી પડવા દેતાં છુટી પીઝીડો નાંખે મારી કુટી

માટે મારે મ્હોલ મીટ માંડીશી માંરે મારા. ૪

વલનના સ્વામી સાંમળીયા પ્રભુ પ્રીત મછો પાતળીયા

લાવ ફરી તો મળશું બેચાર દીસ માંરે મારા. ૫

ઝારબ્બી. ૬ ઠી.

અલ્યા અલબેલા રહે આઘો નંદની આંણ છેરે;

અલ્યા અલબેલા રહે આઘો. ॥ટેકા॥

અલબેલા તુ આઘો રેને મુનને મારગે નવા દેને;

નાન ણીશી ગોપીની પાસે દાંણ છેરે અલ્યા. ૧

હાગવાંનતુનુલોભમેછે. ટોપલોનેવાટમટમેછે;
 પણતેરોપસામાંછબીસાછાંણછેરે. અલ્યા. ૨
 ખાલીપીલીરસ્તો રોકો. ત્રીકમલુતમેશુંરોકો;
 દુરીનનનંણેતોલુવનીહાણછેરે. અલ્યા. ૩
 વચનસુંણીબોલ્યાણી. પુરૂશોતમપુરૂશપુરાણી;
 રાધાપ્યારીતુતોપ્રીયપ્રાંણછેરે.

અલીબિનીરેઅલબેલી. ફરીનીઆંણછેરે;
 અલીબિનીરેઅલબેલી. ॥ટેક॥ ૪
 હુંક્રણધયોછુંકેવો. ઘણોઘેલોગાંડાજેવો;
 પુરૂશનામનનીતુતોબહુનંણછેરે. અલી. ૫
 ફાનુડાનેફલપાવીનરો. સુંદરીક્યાંસુખીયાંધારી;
 મનેભોંકેલાંતારાનેનબાંણછેરે. અલી. ૬
 હુંછુ. વ્યાસયલભનોસ્વામીપણતનેકહુમુક્તકનાંમી;
 મુનમોંબતમાંતનેઆનુલાંણછેરે. અલી. ૭

ગરબી. ૧લી.

ફોરમની પીરણીનો રાગ.

નજોનેર નુજોનસોદાનાબાળનુ. ॥ટેક॥
 હુંતોપાછીઆવીનેરનણીદામોદરથૈબેઠોછેદાંણી;
 પેલીરાધાનીમુંદડીતાંણીરે. બેન. નજો. ૧

એતો મહીનાં માર ખુચી લેતો કોઈ નારને નન્નવા દેતો;
 મદનરેલો નેયો મેંતોરે. બેન. ન્નચો. ૨
 વાંકુ નેઈ નંનર નરનાં બે, ને મચ્છાવે તેમ તુંડું ભાંબે;
 રસ્તે રાંમાને રોકી રાખેરે. બેન. ન્નચો. ૩
 દાણ દમી દમીને લે છે. ને શામની સલામાં રહે છે;
 તેને ન્નણી નેઈ નવા દે છેરે. બેન. ન્નચો. ૪
 કેમ મચ્છાવડું ખુંધુ ખમીરેંયે ચાલો નંદળ પાસે નેંયે;
 વ્યાસના નાથની વાત કૈંયેરે. બેન. ન્નચો. ૫

કારખી. ૨જી

ગાંમ ગાંડું ફર્યું ગોવીંદ ગોવાળીયે. ॥ રેફ ॥
 ગોવીંદ થી ગાંડું બની ન્નય છે. મેલી ધંધો ધ્યાન ધરાય છે;
 સૌને વીઠલ વર્યાનું મન ધાય છેરે. બેન. ગાંમ. ૧
 સીફુફર મનીફરણી. સ્વપૂલ ગયુ સુતીતી ધરણી;
 ન્નણે પ્રીત મળુને પરણીરે. બેન. ગાંમ. ૨
 માંહ્ય ફર્યું મોરારી સાથે પાનેતર મોડીયો મુન માંથે;
 મીઠળ ચુડો પેંયો ફાથેરે. બેન. ગાંમ. ૩
 મને માતા પીતાએ વળાવી. ફુંતો નંદલાવાને ઘેર મચાવી;
 બીફારી સસલે બોલાવીરે. બેન. ગાંમ. ૪
 શાંમે શામક્યામાં આંખ ધરડી. અર્ધની પાંન બીડી ફરડી;
 મુન સંગાફર્યો મુખ મરડીરે. બેન. ગાંમ. ૫

શેફળ નમ્યોમાર અનુહં, સાગ્યુ વ્યાસનાથનેમીદું;
 ક્ષાણું વાયુંને કાંઈ નદીહુરે. બેન. ગામ. ૬

ગારબી. ૩૭.

આનસાન સીધી પાતળીયા પ્યારે. ૥ટેકા॥
 સોસખી નમુનાયે ગઈતી, નારી સ્વત્વાવે નગન ધઈતી;
 ત્યાં કાનો આવી ફોર્યો કઈથીરે. બેન. આન. ૧
 સોનું મન નહાવાનું નીરમાં, ચોળી સાણગાર વીઠ્યાચી;
 સાચવી મેલ્યાં નમુનાં તીરમાંરે. બેન. આન. ૨ રમાં;
 ત્યાં નંદનું નોસુત નડીયો, ચીરલેઈ કદમ પરચડીયો;
 અમેદીઠોને ધ્રશિફો પડીયોરે. બેન. આન. ૩
 એણે ચોરી કરી ચીર સીધાં, છતાં દેખતાં આંધળાં કીધાં;
 સાગી પગે તોયે ના દીધારે. બેન. આન. ૪
 આવ્યો નગન નેવાને અનાડી, કદમ પરવાં સળી વગા
 સોને ફુધાડે સરીરે કાફાડીરે. બેન. આન. ૫ સી;
 કોઈ કાંમા કદમ ધડે બાળુ, કેરી ઠાંકીને ઊભી આળુ;
 કોઈ ટુંરીયાં વાળી બહુ સાળુરે. બેન. આન. ૬
 સોશાં માને કાહ્યર કીધી, નંદના સાલે સાન સીધી;
 વસ્ત્ર આપ્યાં કાયા ઠાંકી દીધીરે. બેન. આન. ૭
 વસ્ત્ર વીના ઘણાં સાળુ મરીયે, ફવેદા મોહર ધીડરીયે;
 વસ્ત્રના વાલાને રીંકરીયેરે. બેન. આન. ૮

(૧૧૪)

ગરબી.૧લી.

સાલાલેરીસોરંગીલ્યો.એરાગ.

હું મોહનનું મુખ નેતી, એને કાને નવ સર મોતી;

હું મોહનનું મુખ નેતી. ॥ રેકા ॥

ચારે ફેરી પીળી ધોતી, મુખડુ દેખી દુખડુ પ્યોતી. ફું. ૧

બ્યાં ત્યાં ને ઊગો વીંદગોતી, એની કાંતી સરી ઊઘોતી. ફું.

વસલના સ્વાંમી વણરોતી, સરખી સૈયર ફાંસુ લોતી. ફું.^૨_૩

ગરબી.૨જી.

મરુછુ માંધવને મળવા, ઘરના લાગે છે ફળ ફળવા;

મરુછુ માંધવને મળવા. ॥ રેકા ॥

ખાંનુ કાફાડીને નહીં ઇળવા, સગાંને મેં માડ્યા છળવા. મ. ૧

હરખી ફું હરજીને ફળવા, મારાં માતતા તસાયાં બળવા.

વ્યાસના નાધરીું લાગી રળવા, મારી નખરી નત માંડી ગ.

મ. ૨
ળવા. મ. ૩

ગરબી.૧લી.

મથુરામાં માંધવ ન્નય છે, માટે ચીતમાં ચીંત્યા યાય છે;

મથુરામાં માંધવ ન્નય છે. ॥ રેકા ॥

નસો દાવલ વલતી રુએ, વારે વારે વાલાનું મુખ નુએ. મ. ૧

કંસા સુરે તેડાં કાવ્યાં છે, આંખે આંસુ અતી આવ્યાં છે. મ. ૨

માતા સુતને સીખા મળે છે, વારણા લેઈ વાલાને ફેરે છે.

મ. ૩

દીકરાડાહાપણરાખીનને. આહ્યતેબોલેપણમધ્યાન્ને. ^{મ. ૪}
 તમવીનામનેકેમગમરી. વ્હેસાનેઆવોતોલુવત્તમરી. ^{મ. ૫}
 બેરાઆનસાંનેરાધીને. બેરીરીફાથિપગબાંધીને. ^{મ. ૬}
 ત્યાંપોગ્યાનાસમાચારફાવને. સાંનેફડાક્યાઅફીઆ ^{વળે. મ. ૭}
 ફુંભાગોળેઆવીરીનેવા. તુનંવીનાનફીબેસુદોવા. ^{મ. ૮}
 ફુંવરકદાપીરાતરેફેરી. તોમારોલુવત્તરસેરી. ^{મ. ૯}
 ફોરરાતેપંડફુંપાડવાની. લુલકરડીનેલુવકાડવાની. ^{મ. ૧૦}
 રણછોડકુનીનારેફેરી. દીકરામનેદુખનાદેરી. ^{મ. ૧૧}
 તુનવીનાકામકાનને. ખુલી. રોઈરોઈનેનેત્રનશેફૂલી. ^{મ. ૧૨}
 ફુંનુંજકરીમેલુન્હાવા. તુનવીનાનફીબેસુખાવા. ^{મ. ૧૩}
 જળપીધાવણફીરીતરરી. નફીઆવેતોતારી. મામરરી. ^{મ. ૧૪}
 તમવીનામારીફાય. કાંપે. એમકફીરુતનેરૂદયેયાંપે. ^{મ. ૧૫}
 આવનેવ્હેસાસમનુસારા. વલત્તનાસ્વામીસમમારા. ^{મ. ૧૬}

પદ. ૧૬.

આવેઆવેનંદાનુનોલાલ. એનાછેડાનોરાગ.

મારામનગમતામોફું. પધારોલાલસરફેરે;
 તારૂંચંદસરીખુવદં. નેઈનેલુવત્તરફેરે. ૧
 તારાંનેલુનેવેણસાળ. પધારોલાલસરફેરે;
 ધંન્યદેવફીન્નયાબાળ. નેઈનેલુવત્તરફેરે. ૨
 તુતોત્રીભોવનનોલુપ. પધારોલાલસરફેરે;

આવું કોણો ઘણું ફરી રૂપ ને ઈને જીવન રહેરે. ૩

ક્યાંથી રીખ્યા બંસી નોનાદ પધારો લાલ લટકેરે;

તમે કોને કયો ઊસ્તાદ ને ઈને જીવન રહેરે. ૪

ગીખી લાવ્યા લટકોની પાસ પધારો લાલ લટકેરે;

હું તો ચરણામૃતની દાસ ને ઈને જીવન રહેરે. ૫

નરાશ્યંભીને વાદ્યો મુખ પધારો લાલ લટકેરે;

મારી તારો લવની ભુખ ને ઈને જીવન રહેરે. ૬

મારા શાંમ પમાડો સંતોશ પધારો લાલ લટકેરે

ટળે દુખ દળદરને દોશ ને ઈને જીવન રહેરે. ૭

ફરજી આલોચ્ય મારો ફાથ પધારો લાલ લટકેરે;

મળો મળો વલત્તના નાથ ને ઈને જીવન રહેરે. ૮

પદ. ૨૦

પ્રભુ પધારો મારે ઘેર રઘુનાથ રીયારે;

તમે ત્રીકમ રાખો મેફેર રૂદેમાં વરીયારે. ૧

મારા શાંમ કુરો વાચ રઘુનાથ રીયારે;

ન્યાંતાંના મતા રૂદેવાચ રૂદેમાં વરીયારે. ૨

સ્ત્રણી વ્રણી છે તારે ફાથ રઘુનાથ રીયારે;

દામોદર છો દીનાનાથ રૂદેમાં વરીયારે. ૩

પંચમાલુ તતુ ન આધાર રઘુનાથ રીયારે;

નીચ ઊચ મધ્યમનો હતાર રૂદેમાં વરીયારે. ૪

રવીસરીવસાવ્યાવ્યોમ રઘુનાથરસીયારે;
 તુનખાધારપાતાળભોમ રૂદેમાંવરીયારે. ૫
 નીરંબનનીરાફારએક રઘુનાથરસીયારે;
 તેનોરીશનપાંમેછેક રૂદેમાંવરીયારે. ૬
 તારીઅફળલીલાછેશાંમારઘુનાથરસીયારે;
 વીનવેછેયલભરામ રૂદેમાંવરીયારે. ૭

ઝારખી.૧લી

અંબાનેયાનીઆડીરેએરાગ.

સુણોઅમારીઅરનુરેડાહ્યાદામોદરનુ. ૥ટેક૥
 ઊડાકુવામાંઊતારીમેલ્યાંનનેયાતમબેવાગરનુરે. ૧
 હુંદારીછુરામતમારીકરોનેમોહનમરનુરે. ૨
 તમેછોડોપણહુંકેમછુદુક્યાંનરીવીફૂલવરનુરે. ૩
 લાનનુવન્યતોનવાદેઊતમસાડુંએસરનુરે. ૪
 વલભનાવાસાધાઓરાનુહઠમેલીલ્યોહાનુરે. ૫

ઝારખી.૨નુ

મેલોનેમસ્તાઈજાનુરેનથીસરીરેસાનુ. ૥ટેક૥
 લોકલાનલાગેનહીતમનેશુંબોસોગાનુગાનુરે. ૧
 નથીજવજાસાંનોફરતાન્યાંત્યાંઊતારહોબાનુરે. ૨
 નરહ્યાઅજગારસ્તેવળગ્યાએમઅમેનહીરાનુરે. ૩

નગતનેઈનેવાતફરેછે, બહિષ્ણુદીનમાંદાનુરે. મે. ૪

મસ્દરીફરવીનારીફરવી, તેન્નણોછોમુળાનાનુરે. મે. ૫

નાથિવસત્તનાનીત્યનડોછો, મરવુંપડેસાનુરે. મે. ૬

હોળી. ૧લી.

સાંમરેમતજારોપીચકારીએરાગ

છેસડાફુતોનફીરમુહોળી, છેસડાફુતોનફીરમુ. ૧

રમતાંરાતોતાતોતુંધાયછે, નેમન્નણેન્નતનોફોળી;

એવુંનફરોતોઆવોનુરેમીયે;

તરીછેફેસરનીગોળી, બીનુચઝાવીછેઝોળી. છે. ૧

એફવારમનેઘરમાંનવાદે, બદલીઆવુંધીરચોળી;

પછીફોફનેનખરગ્રાહુ;

દેવુજમાંબોળી, તેનીફરવીપડેફોળી. છે. ૨

મુગટઅમુલ્યલેહિહિતારી, નાંખુરેતમાંરગદોળી;

તાંબાકુંડીફેસુડીનીતરી;

તેપણદેહિદોળી, તેમાતનેનાંખુરોળી. છે. ૩

વસત્તનાનાથએફદાનઆવો, સાવોત્તેબંધોનીરોળી;

પંડેસોનેપુરીપડવાની;

કાહ્યરફરુખોળીખોળી, નથીકાચીફેત્તોળી. છે. ૪

હોળી રજ.

ફરજીવન હોળી નહીં ખેલુ અલખેલા હોળી. ॥ટેકા॥

નહીં ખેલુ હોળી નાંખે તુ હોળી તોયે નમુ મત મેલુ;

દુરીનન દુનીયાં કાંઈ કાંઈ બોલે;

દેખાય નગમાં ઘેલુ મનના કરીને મેલુ. ફ. ૧

બીજી વાત હોય તો રફુ ઊભી પણ ફાંચુ વાય કહેલું;

ઠગાઈમાં તમે ઠગવા આવ્યા છો;

માટે બોલેલું કેલું આવું નતી જણતી ફેલું. ફ. ૨

વલત્તના સ્વામી ઝંઝઝમાં નામ તારું વધેલું;

અમુલ્ય ચીર છોડે નહીં તો ફાટે;

ફાડીરા તારૂં લુપ્ત પછી કોઈ નહીં રહેલું. ફ. ૩

ઝારબી. ૧લી.

છેલ છબીલા છોગાળા. એ રાગ.

મારા ગુણવંતા ગીરધારી રે, શાંમસલુણા સુંદીર છો. ॥ટેકા॥

એક અરજ ફરજી હમારી રે, શાંમસલુણા સુંદીર છો. ૧

અફરજી આંખે આવ્યા રે, શાંમસલુણા સુંદીર છો.

કંસાસુરનું લેણા વ્યારે, શાંમસલુણા સુંદીર છો. ૨

દાંમોદરદગો ધારી રે, શાંમસલુણા સુંદીર છો;

ત્રીકમદેહદાનુ જરી રે, શાંમસલુણા સુંદીર છો. ૩

એ અસુર પીટ્યો પાપી રે, શાંમસલુણા સુંદીર છો;

ફેલીતો ઊપમાઆપીરે. રાંમસસુણાસુંદીરછો. ૪
 એના નન્નણોતમેચે. રાંમસસુણાસુંદીરછો;
 મારવાને મોફલીબેનરે. રાંમસસુણાસુંદીરછો. ૫
 એમાશીથતીઆવીરે. રાંમસસુણાસુંદીરછો;
 સ્થાંનેવીશાચોળીલાવીરે. રાંમસસુણાસુંદીરછો. ૬
 અગબગનેસફરાસુરે. રાંમસસુણાસુંદીરછો;
 મોફત્યાફણવાનરૂરે. રાંમસસુણાસુંદીરછો. ૭
 મધુરાંમાધવનવલ્લરોરે. રાંમસસુણાસુંદીરછો;
 વલ્લનાનાથપક્તારોરે. રાંમસસુણાસુંદીરછો. ૮

ગરબી. ૨૭

મારામનગમતામાહારાનરે. દુનીયાંદમેછેઘણું;
 પીર્યાસોફલેછેસાનરે. દુનીયાંદમેછેઘણું. ૧
 અલબેક્ષમણરુંઆનરે. દુનીયાંદમેછેઘણું;
 નથીસુનતુઘરકાનરે. દુનીયાંદમેછેઘણું. ૨
 કેમત્રાવેનજઅનાનરે. દુનીયાંદમેછેઘણું;
 વ્યાસનાનાથદુષ્ટનેદાનરે. દુનીયાંદમેછેઘણું. ૩

ગરબી. ૧૯૧.

મારા મોંફન સાલુ. એ રાગ.

ફહોફ્યાંગયાતાઆખીરૂનનીવણીડરમવારંગમાં;

ફહો કયાં રહ્યાતા ફેઈ ચિતુરાના પાસ ચોથ્યા છે અંગમાં. ટેક
ફેઈ નારીને મંદીર મ્હાલ્યા જ્ઞાનમાં અન્તર પુંમડાં ઘાલ્યા
પ્રત્નાતે આંખ્યો યોજતા ચાલ્યા રે. ફહો. ૧

આન હરજી ફેયું હરખ્યું છે, મેં મુખ દેખીને પરખ્યું છે;
થયું સરીર સોચા સરખું છે રે. ફહો. ૨

ફેઈ કામની મળી મદમાતી. કેમડર લાગે ઘડકે છાતી;
ઊન્નગરે આંખ્યો છે રાતી રે. ફહો. ૩

રીર કેરી મુગરમાં ઘાલો છો, રીસુ રુંગ સડતું આલો છો;
કેમ પાછળ નેતા ચાલો છો રે. ફહો. ૪

હરી કેમ ફીડો છે સડથડતા રીશા ઊડાવી ચાર પડતા;
હોઠ ફાલે છે રુંબડબડતા રે. ફહો. ૫

દાંત કચેડો છો ગરી ગરી, વલત્નના રૂદે રહ્યા વરી;
સુણી સાંમળીયો પડ્યા હરી રે. ફહો. ૬

ગરબી. ૨જી.

મારા પ્રાણ જીવંન, પરનારીનો પાલવ ફદીના બ્રાહ્મીયે;
વીચારી સ્યોમન, શાંણાથે સમજીને સોધી ચાલીયે. ટેક
પરપત્ની ઊપરરી દાવો, પોતે પરણીનેં સ્યોલ્લાયો;
ક્યાં સુધી ખેલ ફરરી ફાવો રે. મારા. ૧

પરનારી બ્રાહ્મરતાણ, તેં નુવીંડું વ્યાપે ઘણું;
દાળીનાં ખેવાર નથાઈ ફાણુ રે. મારા. ૨

નુગતમાં કીર્તી બહુ ચાલે વ્હાલે શી રીવેરી થૈ સાસે;

દાવ આવે તો ગરદન ઘાલે રે. મારા. ૩

પરનારી જીડતી રૈણું ધુન્ન બીચકન રી બહેણું;

દુનીયામાં માંથે ધાય મેં છુરે. મારા. ૪

જો પરનાર રું રો ફરે પ્રીતી તુટે પસ્તાઈ મરે;

ઘરખારમાં ભુલ્ય નરા મઠરે રે. મારા. ૫

સાંમળીયા શીખ માંનો મારી ઘેઢે સારું થાયો છો ગીરુધી

વ્યાસ વદનની વીનતી સારી રે. મારા. ૬

લાવણી. ૧લી.

ઘરમાં ગોવીંદ ગાતારે. ચે રાગ.

માંન્ય માનવી માંન્ય માનવી માંથે મ્હોતની ચણી રે;

લાવકરીને લલ્ય તું ભુંડારી ફર ન ફાથનો ઘણી રે. ટેક

માર નખારી નંમ ફીકરનો કાળ કપરો માંથે રે;

પુન્ય નરને રામનામ તૈ આવે તારી સાથે રે;

નમડા બુલમ કરતા લેરી છુંદે છણી છણી રે. લાવ. ૧

નણરી લાવ સૌ કાફાડી લેરી નાગો કરરી છેકરે;

વાસ ઘુંણીને મુનની દોરી ઊપર વસ્ત્ર ચેકરે;

મુખમાં દધી કોદો મેલ રી નરા ફન ફની કરણી રે. લાવ. ૨

મશાણ મધ્યે તને મુકે બાળી ફરે રાખોડી રે;

તેરદીવસે તારાનામની નંનળનાં ખે છોડી રે;

નમની ન્નેડે નઈશીએ ફલો, વીપત પડશે ઘાણીરે. ન્નાવ. ૩
 સગાં કોઈ સાથે નહીં આવે, ટેકો ત્યાં કોણ દેશેરે;
 પુત્ર પરીવાર પૈશો પુંજી, પ્રથવી પડ્યું રહેશેરે;
 મરતી વેળા પેરી નશે, તારી તાંમસ ટાળીરે. ન્નાવ. ૪
 મત્યસંગ તેં તો નાકી ઘો, નરૂં પ્યોયો નનમારોરે;
 માને ઊંઘ અવતાર સેઈને, ઊઘ્યો તુ અંગારોરે;
 મુરખ નનમાતા વગોવી, નવરો મેલ્યો નાળીરે. ન્નાવ. ૫
 નેમ પસુને ત્રૈણ દેવ છે, ખાઈ પી પંથે પજવુંરે;
 તે પરમાંણે તુ પણી પ્યો, ખાઈ પી નાણું રજવુંરે;
 લોક દેખાડે ટીકુતાંણે, બને સમર પાળીરે. ન્નાવ. ૬
 ને પરમાંણે ખરખર સાંણી, ચોમાસે સુકાયરે;
 તે પરમાંણે ઝેરી લાતુ, ઝેરે સુકઈ નયરે;
 નખ માંચ કોઈ નું નેઈ સાડ, ફરે કુથલી સોતણીરે. ન્નાવ. ૭
 પોતાનો ભય નડસરી પ્યો, પરને શી ક્ષાદેતોરે;
 નુઠી માળા ખાલી ફરપણ, ઈશ્વર હી સાબ સેતોરે;
 દયાળુ પીઠાણો વાવ્યો, તેડુડાં સે લાણીરે. ન્નાવ. ૮
 તરવાનો તારો નથી આવો, ન્નાણે છે જુગદીસરે;
 ખરૂં ફેરતાં ખોટું લાગે, ઘાણીયડે છે રીસરે;
 તુંડા નફરો કર્મ નકુડાં, ન્નાણો ભગવત નાળીરે. ન્નાવ. ૯
 રીક્ષા સુંણીનીં દયા કરશે, તે નર તરશે કેમરે;
 ઘણા કરીને મસ્તાઈ બેઠાં સહુ પસ્તાશે તેમરે;

સીખવલભની માંનો સાચી નમજુ વલેરી ફણીરે ત્યાવ. ૧૦

સાવણી. ૨૭.

માંજનેતુતોમનમારાઘટચીત્યાશુંઘાલેરે;

ચત્રુભુનનાચસાવ્યા પ્રમાણે ફાયાચાલેરે. ૧૧

નેલેખમાડ્યા સક્ષમીનાથે તેમીધ્યાનફીથાયરે;

તુન્નણેનેફુંફરધુ ખાલી ક્યમફરાયરે;

એવીઆશાતુનરાખતો ધાર્યુંફરીશાફાલેરે ચત્રુ. ૧

તુન્નણેકેધંનધાંનસૌ પેદાફરેલુમારે;

ખરચેવાવરેપુન્યફરે તેરલુસમનધુંતારે

નફીતોપુત્રનુરણભરેછે એવોઅર્થફોણજાલેરે ચત્રુ. ૨

નાખાધુનેનાખવશવ્યું નદીધુંધાનફાથેરે;

લોગતારાતેભુલોપડીયો શુંઆવ્યુંતુનસાથેરે;

તારેરજેનધીમજતુ સૌઅસબેલોઆલેરે ચત્રુ. ૩

થાયસક્ષમીનયસક્ષમી ફરજ ફાંકે તેમરે;

ચીતચોડય ચત્રુભુનમાં છેકજ ફાટ્યોકેમરે;

પૈસાનામદમાંચડેને પાડાપેઠે ફાલેરે ચત્રુ. ૪

આફાયાનન્નણીતાશી નતાંન પાથવારે;

નેતાફરજ્યાસતુંફોચ્છતો નવાનદેસગારે;

ફાથપગને નૈનનાશીફા ફરીજાંફસાવ્યાં ફાલેરે ચત્રુ. ૫

દેફમજવાનીમારીભેળી ફાસતથારોલુંડીરે;

કાયામાં નેતી નુગનુવના તેજસી ઝર ઊડીરે
વલન કહે એતલુવડા મસ્તાં ન થઈ શું ફાલેરે. ચત્રુ. ૬

સાવાણી. ૩ નુ.

ઈશ્વર મુગને બાહાર કાઢ્યા ત્વાવેલ નવાનો તનેરે;
મળ મુતરમાં હતો ત્યારે માગ્યુ ફરી કનેરે. ॥ ટેકા ॥
નવ માસ આરાધ્યો ઊછરમાં ફરી થે કાઢાડ્યો બાહારે;
હું હાંતુ ત્યાં ફરવા સાગ્યો નહીં સુધ્ધ સગારે;
રોઈ રોઈ માતાને વળગ્યો ધવરાવો મામનેરે. મળ. ૧
એમ ફરતાં મ્હોરો થયો બન્યો વીલી ચારીરે;
હરખી ઊઠ્ય મરીખવા સાગ્યો પ્રેમે પરણ્યો નારીરે;
ને બનમાં નર વ્હાલું સાગ્યુ ગુમાર નેવો બનેરે. મળ. ૨
કુડક પરમાં ફરતો નાંછું પ્રાસ્વીતમાં નહીં નુંચરે;
શું માધવ મને મારી નાંખી શીં નુંકડું પુંચરે;
એવું નેઈને નુગદાધારે તને કીધો કનેરે. મળ. ૩
દેહ પડતી રહેવા દેઈને લુવન મલેઈ ચાલ્યારે;
પુંઠે પીતને ગનાન આવ્યું બેકાન હાથે ત્રાલ્યારે;
ફરી પારખું નેવા નન્મ આપ્યો નુગનુવનેરે. મળ. ૪
બીને નન્મે જાને કાટ્યો છેક વંઠી નયરે;
ગધે જાને ડૂણાં પડે પાણી ધુન પાયરે;
પછી નાંખ્યો નફકુંડમાં રીસ વ્યાસના નાથનેરે. મળ.

સાવણી.૪મી.

મોહનજી સર્વે મનુશને પલમાં લેછે માપીરે;
 અધર્મીનું પારખુ નેવા, રીધ સીધ્ય સો આપીરે. ટેક
 અભાગીને ધ્રવ્ય મજે તો, ફરે પાપની વાડ્યરે;
 ફસે ને ઘેર ફરી જાણે, ધર્મીને ઘેર ધાડ્યરે;
 પાપ તણોડું ગરવ ધારે, પુન્ય પંથ દેખાપીરે. અ. ૧
 પુન્ય વીનાને પૈસો આપે, ફરવા ફુડાં ફામરે;
 મોહ સાયામાં આંખે નાંખે, તરવા નદે રામરે;
 તે મારે દુખ દે નહીં તેને, ફરે પ્રૌઢ નાપાપીરે. અ. ૨
 ગરુસ્ત થાય તો ઘણો ફસાટે, ગુણકાને નચાડેરે;
 કુપાત્રોની શીવા કરે, તરગાળા રમાડેરે;
 કામજોધને સંગરત્નોગમાં, ફેતર ફેબજી વ્યાપીરે. અ. ૩
 ગુણીગ્નાનના ફોરડા મારે, પણ તેને નાવાગેરે;
 શેઠશીખામણ આપાસુધી, ગર્ધવને નસાગેરે
 પલજે નહીં પારાંણ સરીખો, છાપપટોજે છાપીરે. અ. ૪
 ચાહ્ય તેટલી શીક્ષા દોપણ, તેને તરણા તોલેરે;
 અંતે ઊધુ કામ ફરે ને, મ્હોડે સુધુ બોલેરે;
 વસત્ત ફહેલુંડ સરીખો, સુધરે નહીં ફાપીરે. અ. ૫

સાવણી.૫મી.

વીચારી લેવાતુ વડા, સંસાર સુખ ફેફવાનુંરે;

हाथै ते साधै आवे, ज्वाझी पज्युं रे हेवानुरे. ॥ टेक ॥

दानदयाने राज्य दीनता, सत्यसंग झरफोरोरे;

प्रेमधरीने पुंन करे, ते मांन आवे योरोरे;

परमेस्वर झहे पुन्य करे तो, फे सुहुष देवानुरे. हाथै. १

मीधुन माया कासी लागे, अधर्मे लच छिज्योरे;

लगवतने लन्यो नही, संसार सींधु मां जुज्योरे;

यमजी तोडी दमजी सांखे, गुंसाइ ज्ये देवानुरे. हाथै. २

नंन जमांन रत्ने गुडीधु, जंघाव्यांघर पाररे;

जंते ज्ये सो नवानो, ताइ नथी तल पाररे;

फे सुंकल्यां एग्रहस्त करतां, करे गरीब नेवानुरे. हाथै. ३

परमारथ कर प्रनु प्रीत्ये, ते तारा कर मनुरे;

फे वारे कुटंज पवरावे, ज्वाधानी सर मनुरे;

वण ज्योण प्यानुं छिंदर लरे, ते मागी सेवानुरे. हाथै. ४

सवारथनुं सर्वे सगु, परमारथ जो ए करेरे;

जणता मांथी मुठी तुके, ते त्रीसो के तरेरे;

वसल के हे इण नरी नही, ज्मन्न एरी रीया मुंरे. हाथै. ५

गारजी. १ स्ती.

दाए यानुरीनो राग.

सुणो रींम झंम हांम राजीने झरो ज्मे;

आवो मंहीर मां माधव गुं डरो ज्मे. सुणो. ॥ टेक ॥

અંધારી રૂનની છે રંગનીને;

માટે આરીવાખુ તમ સંગનીને. સુણો. ૧

મારઘરી કાચે ચંદ્ર ઉદેધરીને;

પછી આવતાં આ ફેર થૈનરીને. સુણો. ૨

વેળા સાચવે તેને સદુ રાચતાને;

ગઈતફે ભ્રામણ નથી વાંચતાંને. સુણો. ૩

આવો શામળ સાચવી લેઈ રીંને;

કોઈ પુછશે તો ઉત્તર દેઈ રીંને. સુણો. ૪

મુન પાસે બહુ સ્ત્રીનાં ચરીત્ર છેને;

ફેફેવાની મારા કંથના મીત્ર છેને. સુણો. ૫

કોઈ નિધી નવં રૂતમને ખાલવાંને;

ફહીરી આવ્યા તા પીળિનો પત્ર ખાલવાંને. સુણો. ૬

આન રૂનની અહીં સુખી થયાંનેને;

કાણું વાતાં ચતુર ચાલ્યા નનેને. સુણો. ૭

કોઈ નહીં દેખે છાના છૈંસ હોડનેને;

મારો કાળો કામળો અંગ હોડનેને. સુણો. ૮

કાળે કામળે થી કોણ પરખાંણરીને;

સદુ સોફ અબજા નતી નણરીને. સુણો. ૯

કહ્યું માનોલુ સુખના સાચે છેને;

ઘણા વીચીસાશ વલત્તના નાચે છેને. સુણો. ૧૦

ગરબી. ૨૭.

- આઘો રહે પ્રભુ પુંઠે પડીશમાંને;
 નંદ સુત હોયતો અડીશમાંને આઘો. ॥ ટેકા ॥
- હુંતો સંગન ફરફદી આપનોને;
 મને બોલાવેતો તુ બે આપનોને આઘો. ૧
- બીજી બાવરીયોને બોલવું ગમેને;
 ને હોય તુંડી તે પુંઠે ભમેને આઘો. ૨
- શાંને રોકી રાખી છે ખરા ધુપમાંને;
 નહી અંનઈ નહી તારા રૂપમાંને આઘો. ૩
- મારે બાપ નથી ખાલી તારી વાતનોને;
 અડકીશતો ફહીશ બે માતનોને આઘો. ૪
- ફહ્યું માને નહીતો લડાઈ સળગેને;
 વલભના વહાલા રું વળગેને આઘો. ૫

ગરબી. ૩૭.

- સુણ સાંભા ફઠીલો ફું અડુને;
 નથી નંદ પુત્ર મારે પુંઠે પડુને સુણ. ॥ ટેકા ॥
- તારા સમનુ રું મુલ સીર પાપ છે ને;
 નંદ વસુદેવ બે મારે બાપ છે ને સુણ. ૧
- તારો ટેક છેક નાંખુ મોહ કુપમાંને;
 દીવ ચોરી દણા દાબી દેંડી રૂપમાંને સુણ. ૨

આનહાથઆવીવનીતાવાતછેન્ને;

મારેદેવફીનસોદાબેમાતછેન્ને. સુણ. ૩

તેવુંમેંણુદીધુંતેવુંછેમાહારેન્ને;

હવેબોલ્યશુંબોલવુંછેતાહારેન્ને. સુણ. ૪

આનઅસબેલીનહીફરઅજગીન્ને;

વસઅનોવાસોરહ્યોવજગીન્ને. સુણ. ૫

ગરબી-૧લી.

મીતડુગ્યોર્યુતેફોનેફેયેરેઅેરાગં.

રડતીમેલીતેફ્યમફરીયેરે. સૈયરશાંમસસુણે;

ફોનહીબેલીતેફ્યમફરીયેરે. સૈયર. ૥રેફા॥

ગોકુળગામમાંઘેફેસાંબન્યારે;

ફોનેદેખીનેઅમેફરીયેરે. સૈયર. ૧

શામનુંમુખસપનેનધીદેખતાં;

બેભાનથૈનેફોગટફરીયેરે. સૈયર. ૨

અેનાસાડુઆપઘાતફરે;

દેહછાંડતાંનહીડરીયેરે. સૈયર. ૩

દગોદેતાંઅેનેદયાનવઉપની;

પંધોછોડીનેધ્યાનધરીયેરે. સૈયર. ૪

છળફરીગયોછેલછોગાળો;

ગસીનેગાળાંકાપ્યાંછરીયેરે. સૈયર. ૫

દુખનો દાહાડો કેમ કરીને કાઢીયે;

નળસંપાપાત કહીયેરે. સૈયર. ૬

રોતાં રોતાં આંખી રૂનની ન્યછે;

ક્યાં સુધી આંખે આંસુ નરીયેરે. સૈયર. ૭

વીન્નેગ વસત્તના વાલાનો પડીયો;

વીખડાં પીને કમ્હોતે મરીયેરે. સૈયર. ૮

ગરબી. ૨૭.

માયાસાગી તેકેમ છોડુરે. સાંભળ રાધા રૂપાળી;

ન્યાંતીભાગી તેકેમ છોડુરે. સાંભળ. ૧૧ રેફા

રાધા રૂપાળી કામણ ગાળો;

ચખ્ખાડો ચક્ષેચંદ્ર મ્હોડુરે. સાંભળ. ૧

તુતો રીસાંણી દીસદયાન આંણી;

તેથી રુંબીનું દુખ થોડુરે. સાંભળ. ૨

સોકસડીનું તને સાલન હોયતો;

સૌ તારૂંણી રુંમાયા તોડુરે. સાંભળ. ૩

કહેતો નારી તારી આગળ નાયું;

ફેડાંછસડી ચીર હોડુરે. સાંભળ. ૪

કાલી તને હું રહ્યો વળગતો

નેમ ચક્રમ્હને વળગે સોહોડુરે. સાંભળ. ૫

વસત્તનો વાલો હું નંદસાલો;

પણ તુજ આગળ કરન્નેડુરે. સાંત્વળ. ૬

ગરબી-૩ ભ.

છેલછોગાજાને કોઈ સાવોરે. રીસઈ ગયો રંગીલો;

લાલલરકાજાને કોઈ સાવોરે. રીસઈ. ॥૨૬॥

શું મેં એડીધુ શું કરવું કીધું;

શું છીનવ્યું તે પુછી આવોરે. રીસઈ. ૧

મોહન મને એકવાર મળેને;

એવો સંદેસો કોઈ કાઢાવાને. રીસઈ. ૨

હું દુખીયાણી દયાલાવીને;

નંદધર સુધી ફેરો ખાવોરે. રીસઈ. ૩

મોરારીને મારો મોહ લગાડો;

મીઠું વ્યોલીને કોઈ મનાવોરે. રીસઈ. ૪

નર મુનુલવનો નારી થારો

મારે શામને સમન્નવોરે. રીસઈ. ૫

સંગ કરંતા મને સમનણો લાગ્યો;

ફેલો મેં નહોતો નાણ્યો ફાવોરે. રીસઈ. ૬

વલત્તનો વ્રાસો સમને નહિતો;

દેવ ઊપર શાંનો દાવોરે. રીસઈ. ૭

ઝારબી.૧ સી.

સાડકડીયડીરેકમાડઁએરાગઃ

આવ્યોઆવ્યોનંદનુનોસાડકોરે;

સોગરડેહું રમાડુંપ્રેમેથીપુન્નકરે;

દુધસાકરેભરૂવાડકોરે;

ભોનનભાવતાંનમાડુંહૈયેમોતીફારધરે. ૧

દાળભાતરોટસીતરથદાળોરે;

કંસારસીરોનેંરીમોતલનુયાંભાતભાતનાંરે.

વાલવટાણાનેંમગથાણારે

ઘાખચારોળીનેમેવોતીકાકબત્રીભતનાંરે. ૨

વેડમીમલાઈબસુદીયોરે;

રીખંડનેદુધપાકયડીવડાંચારીયોરે;

કચોળીપોળીનુદીયોરે;

બરફીપેંડાઆડેઆંક, પીવાનજઝારીયોરે. ૩

નસેબીદેબરગણપાપડીરે;

અડદીયામાકમસુરગુંદરપાકપુરીયોરે.

બરફીચુરમુમેલ્યુંપાપડીરે;

નયફળઈસાઈચીત્તરપુરફળધરઆદામુળીયોરે. ૪

લાડુમુરબ્બોમીઠાંમફીરે;

માંખણલ્યોનંદનાલાપાનબીડાંમુખધરોરે.

લવીંગસોપારીસુધ્યાંસફીરે;

નમો વલ્લભના વાલા પ્રીતેથી પાવન કરોરે.

૫

ગરબી. ૨જી

આઘા રહો અલબેલજારે;

નારી શું ન કરો આજ, ડાહ્યા ઘમોદર થીયેરે

ગોરી દેખી થાઓ છો ઘેલજારે;

પણ કોઈ ચુકી દે ગાળ, તો તો વીલે મુખ્યરેયેરે.

૧

છોગાળા છેલે નરાખીયેરે;

નુએ નગતમાં લોક, સન્યા નય બાપનીરે.

ધીરે ધીરે ફાડી નાંખીયેરે;

નહી તો ઊપને શોક, ફૂલે તી થાય આપનીરે.

૨

સુણીને શાંભ વાંણી વહેરે;

નથી હમારો વાંક, નારીયો પુંઠે પડેરે.

તાડુણી તુ ધનને રહેરે;

હું વ્યાસનો નાથ રાંક, પ્યારીયો મુનને નડેરે.

૩

સ્વાવણી. ૧લી.

નાગર નટરે મીલનનો એ રાગ.

ગ્નાનમાં ગળ્યરે, ગુમાંની ગરવી ઘેલા

ગરવી ઘેલા મુંઢ ફેલા. ગ્નાનમાં. ॥ ટેકા ॥

શું દુખ છે ગોવીંદ ગુણગાતાં, નાનથી ફેફેતા ફરી નનથાતાં.

नरनयने मारग नतां प्राणयोषणयरे गुमांनी. १

हरीवीनारुं वीनुं वप्पाएउं हरीनही आवे मुनसाधे १३.

रामरूपीनंगने नां एउं ते तुरणयरे गुमांनी. २

संसारमां सत्य हरीरीया सौमणरी मीठा मेवा;

मोहमाया मुंमत देरे हेवा लननमां लणयरे गुमांनी. ३

परकुपसीनां प्यतु फाहाजी छोकरवा दी देछां डी;

यात्य मीठी ध्रष्टीमां डी दाने नयणयरे गुमांनी. ४

नरने ननमां रुं माहासे पछी पुंठणथी तने सासे;

व्यासनी रीक्षयेन यासे तो तुटणयरे गुमांनी. ५

सावणी. २७.

अरीयकर मनरे मोहन मीलेगा तुने;

मीले तुने अरन सवसुने वसकर ॥ टेक ॥

मोहन मीले दुष्यन्वे रीध सीस वधर आवे;

दुष्ट वडवीला सुषपावे होन् हरीन नरे मोहन. १

नसनु गलवन कागाना दुडक पटमें कबुना ही नना

माधव सुं मन मीलांना देत नधनरे मोहन. २

सव संसार बालु नुही देह सें आत्मा यसे ठीठी;

तव रे हेगी पाली मुठी लल्लत तुवनरे मोहन. ३

हुनी यामें दीनता सें करनां कबु मनुरानी दयानही कर ना.

लवने पमइते उरना देना अनरे मोहन. ४

લાવસે બનસે નંદલાલા ઊત્તમદેહમે તુનેડાલા;

સમરસે વસત્તજા વફાલા કરદરીમરે મોહન. ૫

સાવણી. ૩જી.

નુગદીસ નમ્રપરે, મરણભમે છે માંધે;

મરણ માંધે નમ્રસાધે, નુગદીસ. ॥૨૬॥

રું સંસારની મત્યસુલ, મરણવેળા નૈશી ધુલ;

ફરીસે પ્રભુનામની પુંલ, આવરો જપરે. મરણ. ૧

ગોળ રમતો નમતો રેહે છે, ઝેહે સમાં બીજને દુષ્પ દે છે;

ફાલ આપ સંસાર સુખસે છે, તે પુર્વનુતપરે. મરણ. ૨

ગાંડાલુ વરું ગોધાં ખાય છે, અત્તીમાને રું અથડાય છે;

તાશાન નમનાદફાડાનય છે, ચપોચપરે. મરણ. ૩

ઘેલાલુ વરું ધાય ઘરબારી, અંતે મીલકત નથી તારી;

છેયાં છો ફરાંને નારી, નંદાને સપરે. મરણ. ૪

ફેમ ફરે ફળની ચોરી, નગ્ય નગ્ય રું ઊંઘે અધોરી;

અલ્યા તારા આયુરીની ઘોરી, તુટી રૂપરે. મરણ. ૫

નુંડાકાયાનુ કોરડું કામું, નમ્રાસી નાગરી પ્રમું;

વસત્તનું વેણ છે સાચું, નન્નાલીરીગપરે. મરણ. ૬

સાવણી. ૪થી.

સંતોશ ધરે ધારે સુંધણીનું ધારો

धणीनुधारी दुष्पन्नरी. संतोरी. ॥ टेङ्क ॥

शासाङ्गपतीयां भारे. शिंसावुंसावुं ग्रेमघारे;

मजरी हरी आपरी त्यारे. नक्ती करे. धारेसुं. १

प्रलुआपेनेआतु पो होडी. नही तो देरीं देरी न्ने छोडी;

पए नही मजे अङ्क छोडी. टीयै मारे. धारेसुं. २

नवपुंडधरान्ने नते. के पारपेती कर आते;

ले धंधो दीवस्यने राते. यायत्यां करे. धारेसुं. ३

बसलनी टेव डे हेवानी. करे आशा हरां म लेवानी;

पए परो पदकत रे हेवानी. दील पी डरे. धारेसुं. ४

गारब्बी १ली.

आरमासीनी आया नो राग.

नैदके घर मत न्ने ओरे. अउि अरवां;

इने याहुं ना ही ओला ओरे. अउि अरवां. १

नई न होके क्यौं करे. अउि अरवां;

लाल मर न्ने में डरे. अउि अरवा. २

ससुरवामें ग्रेसान ही आवेरे. अउि अरवां;

हुं मारा घर की सोला न्ने वेरे. अउि अरवा. ३

सीरपे झाला टीली आया गीरे. अउि अरवां;

बल न्ने का लासें लाल न्ने यगीरे. अउि अरवां. ४

ઝારણી. ૨જી.

- મુનકેબળી અન્નાબોલીરે. નનંદીયા; ૧
 દીલકી આંરી ખુબ ખોલીરે. નનંદીયા. ૧
 અંસા બગ્નના ફીલેરે. નનંદીયા;
 બુઠા આલસીર પેં ના દીલેરે. નનંદીયા. ૨
 ફહોતો પીયેરીયે બળીરે. નનંદીયા;
 ફખુતમ ઘર નહી આઝીરે. નનંદીયા. ૩
 ફનૈયા ફુલ્નત હોકે સારે. નનંદીયા;
 હુમારેતો હરી વીરને સારે. નનંદીયા. ૪
 વ્યાસવલ્લભ કો વાલોરે. નનંદીયા;
 ચરીત્ર દેખ્યા હોયતો ચાલોરે. નનંદીયા. ૫

ઠુમરી. ૧લી.

સામન આયે સામન નફ પુર. એ શાગ.

- બનુનીને ઊદર અવતાર સેઈને, નરૂર ખોયો નનમારોરે;
 અલ્યા નરૂર ખોયો નનમારોરે, નનુને ઊદર અવતાર. રેફ
 નાખરયાયું નાવવરાયું, નાસેવાયો નસહાથેરે;
 ઠાલો આવ્યો ને ઠાલો ગયો, નેયુત્રીનો વનનાથેરે. ૧
 પાધુ પીધુ ખસાસ ફીધું, માન્યની માયામાં મોયોરે;
 પુત્ર પરીવાર પૈશો સાંચ્યો, તુનેયો ઠગના નેયોરે. ૨
 તત્વતારણ ત્રીનો વનસૌનો, અલખેલો અંતરૂન પીરે;

સર્વછોડીનેસમરોછબીલોવ્યાસવલ્લભનોસ્વામીરે.
જ. ૩

કુમરી. ૨ જી.

પરમેશ્વરપતરાખન્નેમાહારૂંવીપતવેજાનાઘાણારે;
હરીવીપતવેજાનાઘાણારે. પરમેશ્વરપત. ૥ટેક૬॥
પતરાખ્યુંતમેમીરાંબાઈનુંકુખન્યાનુંચંદનસીધુંરે;
સાધ્યાબીતમેઅહ્યાખનાવી. રીવફનેસુખદીધુંરે. પ. ૧
બોરનમ્યાજિંઠાંરીવરીનાં. સુદીરરાંમસરીરે;
ભરસુભામીધુપતીસતીનાં. પ્રેમેપુર્યાચીરે. પ. ૨
મઘરમુખથીગત્તમુકાવ્યો. ઊગાર્યાંમંનરીબાળરે;
વ્યાસવલ્લભનીવીનંતીસાચી. માનીલેન્નેદયાળરે. પ. ૩

કુમરી. ૩ જી.

અવતારધરીનેરળીલેજીવડાત્રામનામનુંનાંણરે;
નાઈરાંમનામનુંનાંણરે. અવતારધરીને. ૥ટેક૭॥
ફેલોપુરૂશકીયોરળીયો. ત્મન્યોનારાંયણનામરે;
બીન્નેપુરૂશકીયોરળીયો. ફરેપરમારથકાંમરે. અ.
ત્રીન્નેપુરૂશકીયોરળીયો. હાથેવાવરીનાણરે;
મોંથોપુરૂશકીયોરળીયો. રાત્રીસગાંપરમાંણરે. અ. ૨
પાંચમોપુરૂશકીયોરળીયો. પંચનીષ્ઠાનકરેરે;
છઠ્ઠોપુરૂશકીયોરળીયો. પરદુખેદુખધરેરે. અ. ૩

સાતમો પુરૂષીકીયો રળીયો સોનેનમતો ચાલેરે;
 આઠમો પુરૂષીકીયો રળીયો પુન્યમાં આડન ઘાલેરે. ૪
 નવમો પુરૂષીકીયો રળીયો પંચવશમાં પુન્યવરોરે;
 દસમો પુરૂષીકીયો રળીયો વેણવચનનો ખરોરે. ૫
 અગીયારમો આત્માના દુન્યો વૈકુંઠ તેનો ઠાંમરે
 અગ્રતેજીવમો ક્ષિપાંમ્યો કેહેછે વસન્તરામરે. ૬

કુમરી. ૪ થી.

નીહ્યાવાળો નર બાનુલવો પાપનગતનું ધોવારે;
 બધુ પાપનગતનું ધોવારે, નીહ્યાવાળો નર. ॥ ટેકા ॥
 આપણી નીહ્યા કોઈ કરેતો, સાંભળી રાહ થૈયેરે;
 પુર્વના પાપનો મેલ ચડ્યો હોય, તે નળવણ ધોયેયેરે. ની. ૧
 નીહ્યા કરે તેમ રાહ થૈયે, ડરીયે નહીં. સગારે
 લોહી લુછીને પ્રાશ્ન્યીત ફાફાડે ઊંટારે જવ પારે. ની. ૨
 પ્રપંચ પાપને છળ કર્યો હોય, તે નરફે આપ સાથેરે;
 પ્રભુના ઘરનો ગુનો કર્યો હોય, તે નીહ્યા જાને માંથેરે. ની. ૩
 નન્મથી કુધલી કરતાં શીખ્યો, તે કદીયે ના બુલેરે;
 ધોબી ધોયાનું મુલ માગેછે, નીહ્યા જો ધુએ કમુલેરે. ની. ૪
 નેમ કબીરજી નીહ્યા કરાવાં ચાલ્યા ગુણ કાસાંથરે;
 પ્રાચીત જોવા મધુપાન કરો, શીશો ગરદો તો હાથરે. ની. ૫
 પુન્ય કરતાં કુધલી કરે કોઈ, તેમ ફત્યા દુર થાયરે;

વલત્ત ફે નીલ્યા યેયેથી રાગત કોડ સફુ ન્યયરે ની. ૬

ગરબી ૧ સી.

નમનાં નળ ત્તરવામારે. એ રાગ.

મારા રંગીલા રણ છોડ, હું રું ચુકીરે,
શી આવી ખાંપણ ખોડ, રડતી મુકીરે. ૧

નથી ફહું નીચ વચન, હું રું ચુકીરે,
રીશાયા દેવકી તંન, રડતી મુકીરે. ૨

મારો ગુન્હો બતાવો નાથ, હું રું ચુકીરે,
રાખી નહીં તમારી સાથ, રડતી મુકીરે. ૩

મારા કીયા નનમનાં ક્રત, હું રું ચુકીરે,
કુવેણિતારી વાણ્યું વ્રત, રડતી મુકીરે. ૪

નેમ ફરણી રોળેથી રાણી, હું રું ચુકીરે,
પેટમાં પેરેની મારી પાળી, રડતી મુકીરે. ૫

છગોદી ઘો નુગદાધાર, હું રું ચુકીરે,
મને કા ફાદી ચરણ બાહાર, રડતી મુકીરે. ૬

પ્રનુદાશી તમારી રાંક, હું રું ચુકીરે,
શો પડ્યો અમારો વાંક, રડતી મુકીરે. ૭

કેવો દીધો તો વીસવાસ, હું રું ચુકીરે,
હવે ફરી મુકી નીસવાસ, રડતી મુકીરે. ૮

હરી ને કુધુ બેઠિ ફાથ, હું રું ચુકીરે.

મજો મજો વલત્તના નાથ, રડતી મુઝીરે. ૬

ગરબી. ૨૭.

સૈયર પુછી ને વાત, હું શું દમીરે,

બુરી લાગી મારી નત, માટે નગમીરે. ૧

શામી રીશાયા નંદલાલ, હું શું દમીરે,

ફારી રી ખોટી નેઈ ચાલ, માટે નગમીરે. ૨

મેં દીધી તી નાથને બાથ, હું શું દમીરે,

તે બુઝ્યા ફારા ફાથ, માટે નગમીરે. ૩

હેતમાં દાબ્યા લગાર, હું શું દમીરે,

ફારી વાગી ચુડીની ધાર, માટે નગમીરે. ૪

છુટા રહ્યા તમારા કેરી, હું શું દમીરે,

તેથી રૂપ ન દેખાયુ બેરી, માટે નગમીરે. ૫

નેત્રે સાર્યુ તુ કાળજ, હું શું દમીરે,

તેથી મુખ મરડ્યુ સાંમજ, માટે નગમીરે. ૬

મારી વાગી શું નેન ફટાર, હું શું દમીરે,

મેં શો માર્યો અદાનો માર, માટે નગમીરે. ૭

મેં શો ચમ કાવ્યો પ્રાણ, હું શું દમીરે,

મેં માર્યાં તાં નેનનાં બાંણ, માટે નગમીરે. ૮

કેમ છોડ્યો અમારો સાથ, હું શું દમીરે,

નથી બોલતા વ્યાસના નાથ, માટે નગમીરે. ૯

(१४३)

उारब्बो. १ लो.

राग लोलनो.

- सांमणीयाना संगमांरे लोलरमी हुंरंगमांरे लोल. १
फेसी हुती दुषमांरे लोल. हुवेपडी सुषमांरे लोल. २
या लो मारामंनमांरे लोल. दैप्पुछु सपनमांरे लोल. ३
छोगाणाना इंदमांरे लोल. रहुछु आनंदमांरे लोल. ४
माधवनी मेहेरमांरे लोल. घणीछु संहेरमांरे लोल. ५
मनघनरीममांरे लोल. गोफुणगाममांरे लोल. ६
दीसदामोहरमांरे लोल. नरहुघडीघरमांरे लोल. ७
नरही लोहलानमांरे लोल. मनमाहारानमांरे लोल. ८
यीत्तनधीहाथिमांरे लोल. वसन्नानाथिमांरे लोल. ९

उारब्बो. २ लो.

- नलो नन्नमांरे लोल. जेसो हरीन्नमांरे लोल. १
नन्नओ नाटारंगमांरे लोल. नन्नओ सतसंगमांरे लोल. २
सुषसाधनमांरे लोल. तरोत्रीनो वंनमांरे लोल. ३
नंणो सुषमनमांरे लोल. देवहरसंनमांरे लोल. ४
जेउयो पुत्रमांरे लोल. नुठाघरसुत्रमांरे लोल. ५
हुंही हुंनारीमांरे लोल. नणयो वीनीयारीमांरे लोल. ६
रहीये संसारमहीरे लोल. मनराणीयेनहीरे लोल. ७
त्यागीथैयेनहीरे लोल. मायामांरेयेनहीरे लोल. ८

બેરીતીકીનુયેરેલોલ. ફરીનામદીનુયેરેલોલ. ૯
 શીક્ષાસોનાકામનીરેલોલ. છેવલનરામનીરેલોલ. ૧૦

ઝારબ્બી. ૧લી.

ઝ્યાંગયો પેલોમોરલીવાળો. ઝેરાગ.

સુણોસાંમળીયા. પ્રનુપાતળીયા. છોઠારાનેનદૈયેરે. સુ. ૧
 ઘારાદુખીયા. ઘાસીતમારી. તેતરછોડીનનૈયેરે. સુ. ૧
 પુઠેથીપ્રીતતોડવીહોયતો. પ્યારાફેલેથીફૈયેરે. સુ. ૨
 વનીતાનોવાંકડગલેડગલે. સમનુનરગમખૈયેરે. સુ. ૩
 તારણીતરછોડેસફુને. માટેનનુઘરાધૈયેરે. સુ. ૪
 સરવેપ્રેમદાપુંગળકેફેછે. રનજાવ્યાંનંદનેછૈયેરે. સુ. ૫
 પ્રેમદાસાથેસંગનેડીયો. તોદુખસુખસૌસૈયેરે. સુ. ૬
 વલ્લભનાવાલાવનમાળી. વચનેબાંધ્યારૈયેરે. સુ. ૭

ઝારબ્બી. ૨લી.

સાંભળસુનનીસામળીયાની. મોહનીમુનપરઆવીરે.
 પ્રથમપ્રભુરુરેકરાખતીતી. નહોતીબોલતીબોલાવીરે. સાં. ૧
 હવેએનાપરમનડુમાન્યુ. રહ્યોછેભગવાંનભાવીરે. સાં. ૨
 કોણનંણેરીનહુડીધો. ગોવીંદેગાંડીબનાવીરે. સાં. ૩
 સપનામાંસાંમનુસુખઆપે. નગુતોનયરડાવીરે. સાં. ૪
 સંગફરવણીમાંમરંગને. અંતરનીવાતફાહાવીરે. સાં. ૫

ફેલાપુછતાનેઆડુનેતી, હવેરફીરીશીનમાવીરે-સા. ૬
 પાયેપડતાતોનતી જોસતી, ઊભીરેફેતીખત્તાખતાવીરે-સા.
 હાસન્નણુંડ્યાંનુવણમળરી, તનનાંખ્યુછેતપાવીરે-સા. ૮
 વસત્તનોવાસોવનમાળી, ડ્યાંબોસેમુખહસાવીરે-સા. ૯

ગરબી. ૧ સી.

રાગફેરખાનો.

તમનેવારુછુવાસમનુ, વારુછુવાસ્યમનુ;
 આધારોઅસબેસાનાય, તમને. ॥ટેકા॥
 અજગારેઆળકરોછો, અંબાળકરોછો;
 ફોઈફેસાસરીયામાંવાત, તમને. ૧
 સાસુનનંદચાંમીસોફસડી, ચાંમીસોફસડી;
 જોલીનેસારેદીનરાત, તમને. ૨
 માશાપીયેરીયાંપુંઠેપડીયાં, પુંઠેપડીયાં;
 ભાંડીભાડીપાડેભાત્ય, તમને. ૩
 રસ્તામાંરોડીફ્યમરાખી, રોડીફ્યમરાખી;
 નયછેસૌસૈયરોનોસાથ, તમને. ૪
 વાસાવસત્તનારુંવળગો, વસત્તનારુંવળગો
 મોહનમેસોમારોહાથ, તમને. ૫

ઝારખી. ૨જી

અમને નરોફો ગીરધારી. નરોફો ગીરધારી;

શું પેલા ધયાગોપાળ. અમને ॥ ટેકા ॥

મારો મીલન મદનો ભરેલો. છે મદનો ભરેલો;

ફેફવારો ફવડધી ગાળ. અમને. ૧

મ્હારા ફંથનો ફરપછે ભારે. ફરપછે ભારે;

શાપ્પેછે સાસરીયાં સંભાળ. અમને. ૨

દુરામન વધારી ફરે વાતો. વધારી ફરે વાતો;

ફોફ દેખીને પડે ફાળ. અમને. ૩

વાસા વસત્તના વીડલુ. વસત્તના વીડલુ

દયારાખોને દયાળ. અમને. ૪

ઝારખી. ૧ સી.

ગોસેલુ ગોકુળમાં પધારીયા. એ રાગ.

મધુરાંથી વેલા આવન્ને. મોરારીરે;

ફોઈ સંગ સમાચાર ફાવન્ને. મોરારીરે. ૧

તમારે ત્યાં આનંદ ફરી. મોરારીરે;

અમારા દન ફેઈ પેર નરી. મોરારીરે. ૨

અન ઊદક આપશે નહીં. મોરારીરે;

ઘડીયે નગમે ઘર મહી. મોરારીરે. ૩

વેલા આવોતો ઊદર ભરૂં. મોરારીરે;

ફુળદેવ્યાને દીવો ફરું. મોરાસીરે.	૪
ગોવરધનને પુનવાન્યું. મોરાસીરે.	
મુખનેયા પછી ગ્રથ ખાવું. મોરાસીરે.	૫
ફર નહીં ઘાલુ શામશાફમાં. મોરાસીરે.	
ફાંટો ન પેંડું મુનનાફમાં. મોરાસીરે.	૬
ઊર મોતીહાર નહીં ધરું. મોરાસીરે.	
શૌન્દડી સયન નહીં ફરું. મોરાસીરે.	૭
સાખી સંગવંગે નહીં રમું. મોરાસીરે.	
સ્વાદરહીત ભોનનનમું. મોરાસીરે.	૮
નીર ન ભરું નળઘાટમાં. મોરાસીરે.	
મહી નહીં મેળવું માટમાં. મોરાસીરે.	૯
તમવીના હું સુની ફરું. મોરાસીરે.	
વીફસ આંચે વસોણું ફરું. મોરાસીરે.	૧૦
નેયાફરીરી પગ પાચડી. મોરાસીરે.	
નહીં ઘોડી તમવણ ગાયડી. મોરાસીરે.	૧૧
હળશોનફુળન્યા સાધિલું. મોરાસીરે.	
આવળે વસત્તના નાથિલું. મોરાસીરે.	૧૨

ગારબી. ૨૭

પધારો પ્રભુવર પ્રેમથી. મુન મ્હોલેરે.	
નંદ સાલરહી છું નેમથી. મુન મ્હોલેરે.	૧

દીવાબત્તી રૂણાઈ કરી.	મુન મ્હોલેરે;	
પય પ્યાલા મેલ્યા તરી.	મુન મ્હોલેરે;	૨
પાંન બીડાંને સોપારીયો.	મુન મ્હોલેરે;	
ઝડીત્ર ઝડાત્ર ઝળઝારીયો.	મુન મ્હોલેરે.	૩
ઝાંયો ને મારા નાવલીયા.	મુન મ્હોલેરે;	
સેને પોઠો ઠોણુ વાવલીયા.	મુન મ્હોલેરે.	૪
ચરણ રીવીને પાવન ધોળિ.	મુન મ્હોલેરે;	
સદાગોવીંદના ગુણ ગાળિ.	મુન મ્હોલેરે.	૫
માટે નેડું છું બેઠાયિલ.	મુન મ્હોલેરે;	
પધારો વલત્તના નાયિલ.	મુન મ્હોલેરે.	૬

ઝાવખી ૧લી.

નાથ કેસે ગનકો બંધ છોડાયો. એ રાગ

ભાવ કરી તનુ લ્યો ને ત્રમાંણી;

એ છે કાયાની કલ્યાણી. ભાવ કરી. ॥ રેક ॥

કળીયુગમાં દેવતા સોફ સર્વે બેઠા સાંત ગુણ આંણી;

ચોસઠ દેવી નનુની નેવી, થૈ છે દુનીયામાં ઘાંણી. ત્તા. ૧

ઘાસોળિ ગારે દુષ્ટ ને મારે, નુવે પાપીનું પાંણી;

નેન નતે નીકળે નબળો, તેને તરત લેતાંણી. ત્તા. ૨

નગતી નેત લીધેલ અંબીકા, પ્રાણી માત્રે પ્રમાંણી;

રીવક ઊપર સાય રાખો માઠા સતમારા નંણી. ત્તા. ૩

લક્ષ્મીનારણદુષ્ટસંહારણજોમાતરંગીલીલાણી;
 ઘસણીપરદયાબહુરાખો. વ્યાસવસન્નનીવાણી. ત્ત્વ. ૪

ગારબી. ૨૭.

લક્ષ્મીનનભાવેલનનેલવાંની.

ભેથીફરીજારેલવાંની. લક્ષ્મીનન. ॥ટેક॥

ચુંડમુંડનેયોળીનાંખ્યા, ફરીમહીસાસુરનીફાંની;

ત્રીસુળધારીદુષ્ટનેમારી, કીધાસરવનેધ્યાંની. ત્ત્વ. ૧

સેવકનેસીરદુષ્ટપડેતો, નનુનીનરફેછાંની;

નામેમ્હોટીપ્રાદ્રમેમ્હોટી, રૂપેદેખીતીફાંની. ત્ત્વ. ૨

ભેનેભુગતઅંખામાંથે, તેનેશોરીનાશાંની;

લ્હમાવીષ્ણુરંડરસરખા, રહ્યામાત્તમેમાંની. ત્ત્વ. ૩

દુરમતીતનેલગવતીલને, તેનીચડતીથવાની;

ઘસલસુરનરામછેતારો, કરસાયશેવકનવાની. ત્ત્વ. ૪

ગારબી. ૧લી.

સાંમળીયાવાસારોવેગજારે. અરણ.

આચારહોઅસબેલાફરજીરે, ગોવીંદતમેછોગરજીરે;

મેંતોનંણીતમારીમરજી, છોગાળાછેસનાછોડીરે. ૧

તમારેશાનારીનાશોરારે, ઘેરેઘેરઘાલ્યાછેગોટારે;

તમેફાંનાનેઅમેમ્હોરાં, છોગાળાછેસનાછોડીરે. ૨

મહુનેત્તોળચોછોછેસારેતમેઊત્તજાનેઅમેમેસારે;
 તમેડાહ્યાનેઅમેઘેસાંછોગાળાછેસનાછેડરીરે. ૩
 સીદાહ્યાઓઅમારોહસ્તરેમોહનથયાછોમસ્તરે;
 અમેગરીબનેતમેગ્રહસ્તછોગાળાછેસનાછેડરીરે. ૪
 તમેરૂપાળારણછેડરેમારીતમારીનથીનેડરે;
 ન્હાંનામ્હોટીપડરીબોડરેછોગાળાછેસનાછેડરીરે. ૫
 ગુણવંતગરૂડાગાંમીરેપ્રીતફરતાંનથીમનેબાંમીરે;
 વ્હાલાછોવસત્તનાશ્વાંમીછોગાળાછેસનાછેડરીરે. ૬

ગરબી. ૨૭.

અલ્યાઅસબેસારુંહસ્તોરેરંગીસક્યમરોફ્યોરસ્તોરે;
 આપ્યપુલ્લોમારગરહેષ્તોમોરારીમનેનબોસાવતોરે;
 અલ્યાવીહસવાંસળીવાળારેમુનસંગરીાંનાફરેચાળારે;
 હઠઆઘોફાંનુંડાફાળામોરારીમનેનબોસાવતોરે. ૨
 હુંતોનહીત્તોળયાઊવનમાળીરેતમેરીાંમનેહુંતોરૂપાળીરે;
 સંગફરનેથૈન્નઊફાળીમોરારીમનેનબોસાવતોરે. ૩
 મારેતારેસરમછેરીાંનીરેશોધીલેબીજીયોમનમાંનીરે;
 તુતોમ્હોટોનેહુંતોન્હાંનીમોરારીમનેનબોસાવતોરે. ૪
 અમેનાંજાંતેસંગમફરીયેરેપુરૂદેબીનેડરીયેરે;
 રંગેરમતાંસરમાઈમરીયેમોરારીમનેનબોસાવતોરે. ૫
 હુંનન્નંજાંમેયિયસંગરેફેવોરમાતોહરીરંગરે;

માટે કેમ સૌં પુમારૂ અંગ મોરારી મને નબોલાવતોરે. ૬

તમે વાત ફરી પત ખોયુંરે, શું નહાં નાં ઊપર મન મોયુંરે;
સાસરૂ સપને નથી નેયું મોરારી મને નબોલાવતોરે. ૭

નવાણ્યો આવી ચડશે છોઈરે, શું સાં મુરહ્યા છો નેઈરે;
અડશે તો ફું પડી શરોઈરે, મોરારી મને નબોલાવતોરે. ૮

મારી માતન જો ફેંધે ફેંધે, છબી સાનુ ધાય છે છીં ફેરે;
મને સાગે તમારી બીં ફેરે, મોરારી મને નબોલાવતોરે. ૯

ફાન નુ છે ફેરું થાયો ફાસારે, અળગારે ને નંદ સાસારે;
મેલી હ્યો વસત્ત નાયાસા, મોરારી મને નબોલાવતોરે. ૧૦

ગારબી. ૩ નુ.

સુણી સાં મળીયો નુ બોલેરે, તારૂણી નહીં ફોતુ ન તોલેરે;
મેઘ્યુ મુમત ખાલી શું જોલે, છબી લી છેડી ને કેમ છોડશુંરે. ૧
બી નુ નો સંગ સાગે ખોટોરે, ફું છું તુ ન સરખો છોટોરે;
તારા ફરતાં નથી ફાંઈ મ્હોટો, છબી લી છેડી ને કેમ છોડશુંરે. ૨
રસરંગી લો ને આવા નોરે, તને મુકી ને નહીં નવા નોરે;
નથી વાઘ તે તુ ને ખાવા નો, છબી લી છેડી ને કેમ છોડશુંરે. ૩
નળી નેઈ શું ધાય છે છોટીરે, ખાલી વાત ફેરે છે ખોટીરે;
દેખી તી ન્હાની પણ મ્હોટી, છબી લી છેડી ને કેમ છોડશુંરે. ૪
તુંડી નુ લે છે આરાંણેરે, ન સ્તા સમીશિ ક્રતું નંણેરે
તારૂ ખોલવું મ્હોટાં પ્રમાણે, છબી લી છેડી ને કેમ છોડશુંરે. ૫

પાકીભીમરેકાળનુબળેરે. તેઘડેદીનતારોનવળેરે
 મારાસરખોનરનહીમળેરે. છબ્બીલીછેડીનેફેમછોડરુંરે. ૬
 મુનસુબનેણેનહીલીધુંરે. તેણેપુર્વેપ્રાસ્વીતકીધુંરે
 ખરેખરૂંબતાવીદીધું. છબ્બીલીછેડીનેફેમછોડરુંરે. ૭
 તારામનનેશોડરસુનેરે. ભુડીફનુનધીઅડ્યોભુનેરે;
 ત્યારફેલીપ્યારીરુંધુને. છબ્બીલીછેડીનેફેમછોડરુંરે.
 સુણીઅફળાયુંઅબળાનુંમનરે. ફાંસુંઢાળયાંઆપેભોચનરે;
 થયોઅોરીયાળોભુગભુવનરે. છબ્બીલીછેડીનેફેમછોડરુંરે.
 અબળારડતીગઈનારીરે. માઘવરદ્યામુખવીકારીરે;
 વાસોવલભનોવેંકુંઢવારી. છબ્બીલીછેડીનેફેમછોડરુંરે. ૧૦

ગારબી. ૪ થી.

રાધીકાનેદુખથયુંઅળગુંરે. લલીતાનેફેડીભીસળગુંરે;
 મનેવાલાનુંવળગણવળગ્યું. સૈયરોશાંમનેતેડાવન્નેરે. ૧
 ઘનશાંમરુંલાગીધુંન્યરે. સખીનેફહીનેથઈસુંન્યરે;
 લીધુંરાધાયેબોધાનુંમુંન્યાસૈયરોશાંમનેતેડાવન્નેરે. ૨
 પછીસૌસખીસમભરેફેછે. અંન્યોઅંન્યવીચારીલેછેરે;
 સર્વેરાધાનીમાનેફેફેછે. કાનાનેભવોતમેતેડચારે. ૩
 નરારાધીકારીંમુન્નાળોરે. એનોછેમૃત્યુનોચાળોરે;
 નશોદાનોસુતભદુવાળો. કાનામેભવોતમેતેડચારે. ૪
 એતોનહાનોનંદકીરોરોરે. નસોદાનોછબ્બીલોછોરોર;

એની પાસે ફરાવો દોરો ફાનાને જ્યોત મેતે ઉચારે. ૫
 ઘણી દુનાય રાધાનો જીરે એને દુખે નાખી છે રોજીરે;
 ગોવીંદો આપે ફાઈ ગોળી ફાનાને જ્યોત મેતે ઉચારે. ૬
 સુણી રાધાની નનુની જ્યોત રે પ્રેમે સાગી પ્રભુને પાયરે;
 માધવ ત્યાજો મુન ઘર માં યારાધાને દુખ મરાડવારે. ૭
 દામોદર ગયા દોટ ફાફાડીરે જોડે આવી રાધાની માડીરે;
 નઈ જાલી નટવરે નાડી રાધાને દુખ મરાડવારે. ૮
 હરી રાધાની માને ફેરે છે રે, રામ રામ રાધી ફામરે છે રે;
 એનો જીવ ફામ જ્યોત રે છે પરણાવીને ફરો પાર ફીરે. ૯
 હું તો આ વ્યોધુ રાધાના દમને રે રાધાની માફે પાડ્યો જોડે;
 જોડે જોડે પરણાવું તમને જોડે જીવ જનમ મે પાળી રુરે. ૧૦
 રીણી રામે નાડી મુકી ફેરીરે ચત્રુભુજને ચીત્યા પેરીરે;
 ફરજાલીને ફરી જોડી જોડે જીવ જનમ ફરે પાળને રે. ૧૧
 રોગ દોગ રાધાનો ગયો રે વલ્લભનો વાસો જોડી રહ્યો રે;
 વરફંડ્યાનો વીવાધયો પ્રભુ જોડે પ્રેમેથી પરણ્યારે. ૧૨

ગરબી. ૧લી.

નંદનાનાં નડીયા એ રાગ.

મુનને જડ રોમાં વીરૂ સતમને વાડ;
 પુઠળ પડ રોમાં સુણ રોમાં બાદું બાડું. ॥ રેફ ॥
 ગાળ દેહી તો દુખ સાગે તમને માટે મન વીચાડું મુનને. ૧

वल्लभोत्साव्यादिगुणगोष्ठोच्छेदशुलांभोनगडं मुनने. १
 लोकेष्टेनेलांछनमेले. थायवगां एंयमाडं. मुनने. ३
 सासरीयांवातसांलणीधीकै. तेमांसुन्यतमाडं. मु. ४
 मेंएमाडनेनरीदाव्यात्रे. पुठेछेनषडंलाडं. मुनने. ५
 परपुडरीनो संगनकरीयो. अमेनहीनाइकाडं. मुनने. ६
 संगमांरंगमणेडेमतुटे. नारहैछुट्याव्याडं. मुनने. ७
 सगांसहुसत्रुथेष्टेरो. नानीपनेकांछसाडं. मुनने. ८
 वल्लभनावालाहरलुवन. तमसंगसजतांहाडं. मुनने. ९

गारब्बी. २७.

ललनमांलजावीना, नपीतुंतरवानो;
 दुरमतीरणयावीना. मुमतमांमरवानो. ॥टेक॥
 मोहभायामांमुरब्जबुज्यो. तेननक्यांठरवानो. लल. १
 लवतांसुकीतथियुंनहित्यारे. मुग्धापछीरुंकरवानो. ल. २
 लनेवन्नमांनरकरत्नेगुपण. त्यांरीओअरथसरवानो. ल. ३
 हुनीयमांहेहुहुपडेते. हरीवणकोएकरवानो. लल. ४
 हासकरजमांनएरीशिताडं. अंतेआंसुत्तरवानो. ल. ५
 नपीउरतोहामोहरथी. नमन्नेछनेउरवानो. लल. ६
 अमुह्यअवसरनयछेतारो. वीहुसवरवरवानो. ल. ७
 अजअवतारेहरीओणषेतो. हरीनहीनन्मधरवानो. ल.
 वल्लभडेहेलवसमलुसनहीतो. सक्षयोशरीइरवानो. ल.

ગારબી. ૩ જી.

ભક્તીકર્યાવીનાતાડતેસૌખ્યોયું;

હરીચ્યાનધર્યાવીનાપાશાણચીતપરોયું. ॥ટેક॥

પાણપીતજનેલાડલડાવ્યાંતેમાંજીવતડખોયું. ભક્તી.

દયાજનાદાસનુંધાંમનહીંડું. સાડુંસાડુંમંદીરજ્નેયું. ભક્તી.

ભ્રમદીપકરવીસરી. નરીચ્યાહરીનનનામવગોયું. ભક્તી.

અગ્નીમાંએડુંબુડુંહોખ્યું. સત્યજળમાંમળધોયું. ભક્તી.

વલભફેધાંમધુંમદેખેત્યાં. સરવેનુંમનખોયું. ભક્તી. ૫

ગારબી. ૪ થી.

પ્રેમેપધારોલાલઅમસંગડનનીરમવા;

ફાલયધારોલાલઅમસંગડનનીરમવા. ॥ટેક॥

ડનનીરમવાઅમ્રીતનમવા. ફેલાગ્યોછેદમવા. પ્રેમે. ૧

શાંમળારીવાફડંતમારી. આશાપુરોઅમારી. પ્રેમે. ૨

સંખીયોફેફેછેસંગસુખમીડું. તેમેફંનુનથીહીંડું. પ્રેમે. ૩

સાસરીયામાંમનરહેભમતુંગોકુળવીનાનથીગમતું. પ્રે. ૪

સેનેસુતાંનીદાનાઆવે. અનઉદકનાભાવે. પ્રેમે. ૫

જેખનનુંજેરમુનનંદમતું. સમાવેમનનથીસમતું. પ્રે. ૬

ભરનીકથીઝખફીજગુ. મોહનમળવામાગું. પ્રેમે. ૭

નદેખુનેરાંફડીરોજી. ખુણેખુણેખોળીજેજી. પ્રેમે. ૮

રાતદીનલીનથીલેલાગીમાટેલેજીસુખમાગી. પ્રેમે. ૯

अमेसुणीनेसंतरनंमीरीन्योवसत्तनोस्वांमी. प्रेमे. १०

जारणी. १सी.

पीडिरोनन्ननेमोरीपीर. अराग.

सांमणीयेडीधीसांनसांनसननननन. सांमणीये. ॥टे३॥

डानुडानीबंसीसुणी. बनीगर्धवेत्तांनत्तांन

तननननन. सांमणीयेडीधीसांन. १

पासेआवीप्रेमनसावी. वासेआप्युंवीडीपांनपांन;

पननननन. सांमणीयेडीधीसांन. २

धुधड्बन्नवेनेनबतावे. डिडावेडुबडुबतांनतांन;

तननननन. सांमणीयेडीधीसांन. ३

ताजबंघयासेमुननेसासे. पाडेमांनपरमांनमांन;

मननननन. सांमणीयेडीधीसांन. ४

व्यासवसत्तनोनाथवीहारी. अमारोनुवन्ननन्नन;

नननननन. सांमणीयेडीधीसांन. ५

सावणी. १सी.

तमडुर्यैयेडुसगुसाणी. अराग.

सांमणन्नेसोतान्नसरवे. तावेत्तन्नेहरीने;

आमुनरीदे. नआवेडूरीडूरीने. आमुनसादे. १

ससव्योरादीमांसौपडो. समन्नेसायुन्नंणीने;

પસુનન્મે મરશોભારતાંણીને. પસુનન્મે. ૨
 અન્નચબ્બળદથેને અવતરશો. દુબ્બપાંમશોઘોડીને;
 ગણીયાથિશો. તોયેનમેસેછોડીને. ગણીયાથિશો. ૩
 પંડમાંપ્રાણફરીત્યાંસુધી. ઊભોફરશોત્રાડીને;
 મુખ્યાપછી. સેરોચ્યાંમડુંફાડીને. મુખ્યાપછી. ૪
 પક્ષીધાવતોફરતાફરો. મનમાંતયલાળીને;
 પારધીફાથે. નડેનમેબાળીને. પારધીફાથે. ૫
 પક્ષીમાંઉત્તમઅવતરશો. મીઠુંબોલશોમ્ફાલીને;
 તોફોપકડે. રાખેપાંનરેઘાલીને. તોફોઈપકડે. ૬
 ફીતધાઓતોસીતતાપને. મેઘનડેચોધારીને;
 ભોમીદરમાં. પેસોનબ્બમારીને. ભોમીદરમાં. ૭
 ઝાઝાસીક્ષાનથીધીધી. માનોસાયુંફરીને
 વસત્તકેફેછે. દેહનઆવેફરીને. વસત્તકેફેછે. ૮

ગરબી. ૧લી.

વસત્ત વીહુસસીજી. અરણ.

મદનમોહનમોરાશી.	તારીસેતુતો;	
એટલીઅરનછેમારી.	ડુબ્બોધુહુંતો.	૧
સઘળેવીહુસયરવાપ્પો.	તારીસેતુતો;	
માતાહીદરનન્મઆપ્પો.	ડુબ્બોધુહુંતો.	૨
રદ્ધોનયમાસમાનીકુખે.	તારીસેતુતો;	

મળ મુતરમાં મ્હાદુષે.	ડુબ્યો છુફુંતો.	૩
પછી સંસાર વાયુ નેયો.	તારી સે તુતો;	.
માતાયે ઘોયોને સાંયો.	ડુબ્યો છુફુંતો.	૪
પંચ વરશે શીષ્યો રમતાં.	તારી સે તુતો;	
દસે શીષ્યો સાડુ નમતાં.	ડુબ્યો છુફુંતો.	૫
પંદર વરશે ન્નેબન વાપ્યું.	તારી સે તુતો;	
દુઝાં કર્મમાં મન આપ્યું.	ડુબ્યો છુફુંતો.	૬
રૂપાળો થૈથૈને ફરીયો.	તારી સે તુતો;	
અધ્રમ અનરથ ફરીયો.	ડુબ્યો છુફુંતો.	૭
વીરો કાલુસાગુ નાણું.	તારી સે તુતો;	
સદ્દમી નેવું કાંઈ ન નાણું.	ડુબ્યો છુફુંતો.	૮
નાઈને નામની ફડકાસાં.	તારી સે તુતો;	
યાદ સાવું બચ્યાં બાસાં.	ડુબ્યો છુફુંતો.	૯
માત પીતાને નરીવું.	તારી સે તુતો;	
એથી તે અધ્રમ કેવું.	ડુબ્યો છુફુંતો.	૧૦
લગની ત્રામણ નથી પુન્યા.	તારી સે તુતો;	
પઈશા સમેટવાના સુન્યા.	ડુબ્યો છુફુંતો.	૧૧
સાધુને સીધાં નથી દીધાં.	તારી સે તુતો;	
સોના મફદરી ઠડા ફીધા.	ડુબ્યો છુફુંતો.	૧૨
પુંન્યાં ન વ્રતનારીષ્યો.	તારી સે તુતો;	
પેટ પાપી ત્રવાનીષ્યો.	ડુબ્યો છુફુંતો.	૧૩

આખો નન્મ અવરથા ખોયો.	તારી સે તુતો;	
નધી નારાણ્ય સોધી નેયો.	ડુબ્યો છુહુતો.	૧૪
રીવા અરચા નથી ફીધી.	તારી સે તુતો;	
રીરીતે થીશો મારી રીધી.	ડુબ્યો છુહુતો.	૧૫
મને સાગે છે મોહન અવું.	તારી સે તુતો;	
કેવા સત્ય સંગીને રીવું.	ડુબ્યો છુહુતો.	૧૬
રણતાં ખપતાં ઊંમર ખોઈ.	તારી સે તુતો;	
રહ્યો માયામાં મોહી.	ડુબ્યો છુહુતો.	૧૭
હવે રીંકરું માયા અળગી.	તારી સે તુતો;	
પત્નીયો પુઠે વળગી.	ડુબ્યો છુહુતો.	૧૮
નધી શાંમળીયા રીવન થાતું.	તારી સે તુતો;	
અલબેલા ફાથ મારો સાતું.	ડુબ્યો છુહુતો.	૧૯
તારા નામને રળી ખો છુ.	તારી સે તુતો;	
ગાડા છેલા ગુણ ગો છુ.	ડુબ્યો છુહુતો.	૨૦
પ્રેમ વાણી મુન પાસે છે.	તારી સે તુતો;	
સોફો ગમે તેવું કેફે છે.	ડુબ્યો છુહુતો.	૨૧
તેને મેં તારાં ગીત ગાયાં.	તારી સે તુતો;	
સવણુ માનરી નનડાયા.	ડુબ્યો છુહુતો.	૨૨
અવળો અરથ સેઈને ગારી.	તારી સે તુતો;	
નર્કમાં વાસ તેના થારી.	ડુબ્યો છુહુતો.	૨૩
હું છું ફરી નામે તરશો.	તારી સે તુતો;	

મને પાવન કરારે કરશે.	ડુબ્યો છું હું તો.	૨૪
ધ્યાન ધરીશો એક વગાં.	તારી સે તુ તો;	
સફુછે પૈશાનાં સગાં.	ડુબ્યો છું હું તો.	૨૫
જીવું ત્યાં સુધી પુઠે કરશે.	તારી સે તુ તો;	
રણતાં સુધી ભાઈ ભાઈ કરશે.	ડુબ્યો છું હું તો.	૨૬
મુખે કાફાડશે પગે ફાથે.	તારી સે તુ તો;	
ત્રીકમ નાંમ તારૂ સાથે.	ડુબ્યો છું હું તો.	૨૭
થોડું કહ્યુલ્યો ઘણું માની.	તારી સે તુ તો;	
જનકી કરીશો તારી છાની.	ડુબ્યો છું હું તો.	૨૮
દામોદર દરશાણ દેન્ને.	તારી સે તુ તો;	
સંભાળ સાસરીની સેન્ને.	ડુબ્યો છું હું તો.	૨૯
ભ્રામણ તરવાડી મેવાડો.	તારી સે તુ તો;	
તરવાનો તાપ ટાઢો પાડો.	ડુબ્યો છું હું તો.	૩૦
નયુડ્યો નંનળ કામની.	તારી સે તુ તો;	
વીનંતી વસન્ત રામની	ડુબ્યો છું હું તો.	૩૧

ગરબી. ૨ જી.

વીકુલ વીનંતી મુણો.	ઓ અંતર નંમી;	
તારા ભગનમાં છું બીણો.	ગરૂડા ગાંમી.	૧
હું છું દુઝીતનો ભરેલો.	ઓ અંતર નંમી;	
પરોપકાર ન કરેલો.	ગરૂડા ગાંમી.	૨

હરીયા યતાં નેયુ હરી.	ઓ અંતર નંમી;	
દીઠાનું પાપ કેમ નરી.	ગરૂડા ગાંમી.	૩
હરી નનના હાથે જાણ્યા.	ઓ અંતર નંમી;	
પુન્યમાં પણ જાણ્યા.	ગરૂડા ગાંમી.	૪
ગરીબોને દુષ્પ દીધાં.	ઓ અંતર નંમી;	
દેવદર્શીના નથી કીધાં.	ગરૂડા ગાંમી.	૫
ન્યાં નીધ્યા થાય ઘણીયો.	ઓ અંતર નંમી;	
ત્યાં બેસી હાથે જાણીયો.	ગરૂડા ગાંમી.	૬
પર આત્મા મેં દુનાવ્યા.	ઓ અંતર નંમી;	
બીજાના રીડ્યા સમુદાવ્યા.	ગરૂડા ગાંમી;	૭
સમન્યો ત્યારે સીંચી કુદુ.	ઓ અંતર નંમી;	
એ પાપથી સીંચી રીતે છુદુ.	ગરૂડા ગાંમી.	૮
કાયા છોડીને નેસી ન્યારે.	ઓ અંતર નંમી;	
સીંગતી થયે ત્યારે.	ગરૂડા ગાંમી.	૯
નમજનો ભય ત્યારે સાગે.	ઓ અંતર નંમી;	
માર મોઘરીયોના વાગે.	ગરૂડા ગાંમી.	૧૦
જસાવે ધીરુત્ત અંગારા.	ઓ અંતર નંમી;	
ઉચ્ચકાવે કાષ્ટના ત્યારા.	ગરૂડા ગાંમી.	૧૧
નુસમ અલીરી આરંભે.	ઓ અંતર નંમી;	
યજ્ઞગાડી ફું ને સ્થંભે.	ગરૂડા ગાંમી.	૧૨
સીંધા સાડી નમ રોળે.	ઓ અંતર નંમી;	

નકના કુંડમાં બોળે.	ગરુડા ગાંમી.	૧૩
તે બીક રળવાની ક્યારે.	ઓ અંતર નંમી;	
તુલીના પાર ફોણ ઉતારે.	ગરુડા ગાંમી.	૧૪
નુલ્યો ચુક્યો તે માફ કરને.	ઓ અંતર નંમી;	
દયાળુ કાંઈ દયા ધરને.	ગરુડા ગાંમી.	૧૫
અલ્પ જીવ છું ફરજ તારો.	ઓ અંતર નંમી;	
અવગુણ નાનેરી મારો.	ગરુડા ગાંમી.	૧૬
ક્રુદ્યો સંસારમાં સર્વથી.	ઓ અંતર નંમી;	
તુલનીના છુટકો નથી.	ગરુડા ગાંમી.	૧૭
જીવું ત્યાં સુધી મદ થડશે.	ઓ અંતર નંમી;	
અંતે તુલકને આધું પડશે.	ગરુડા ગાંમી	૧૮
હાસલાં કાફાડી શેનન મારો.	ઓ અંતર નંમી;	
પછી ક્યાં છું નારી છુટનારો.	ગરુડા ગાંમી.	૧૯
તારા ભનનમાં તે તળીયાં.	ઓ અંતર નંમી;	
નન્નમરણ તેનાં રળીયાં.	ગરુડા ગાંમી.	૨૦
વીતી ક્ષણે રીવા ફીધી.	ઓ અંતર નંમી;	
ચોદ ચોકડી તેને દીધી.	ગરુડા ગાંમી.	૨૧
તને લન્યો તેનું દુખ કાપ્યું.	ઓ અંતર નંમી;	
ધુને અવીચળ પદ આપ્યું.	ગરુડા ગાંમી.	૨૨
વીધુર ભક્તની તાજી સીધી	ઓ અંતર નંમી;	
ભમીને મોલિ ગતી ફીધી	ગરુડા ગાંમી.	૨૩

સુધનવાસાડકઠાકાઠાડી.	ઓ અંતર ન્નમી;	
પ્રીતમ તેં રાઠાડી પાડી.	ગરૂડા ગાંમી.	૨૪
શીવરી બાર્છનાં બાર લીધાં.	ઓ અંતર ન્નમી;	
ગાંડા ઘેલાને પાવન ફીધાં.	ગરૂડા ગાંમી.	૨૫
કુબ્જન્યાને તારી રંગ લીધા.	ઓ અંતર ન્નમી;	
ફેલાદને સ્થંભે વરીયા.	ગરૂડા ગાંમી.	૨૬
નરસૈ મેઢે તાને તમે મળીયા.	ઓ અંતર ન્નમી;	
સફુલાન રાખીને વળીયા.	ગરૂડા ગાંમી.	૨૭
એવાં નક્કોનાં કાર્ય કરતા.	ઓ અંતર ન્નમી;	
પારન આવે ઓચરતા.	ગરૂડા ગાંમી.	૨૮
સોને તાર્યા તેવો તારો.	ઓ અંતર ન્નમી	
નન્મ મરણથી ઊગારો.	ગરૂડા ગાંમી.	૨૯
વસન્ન ફેલાગું ચરણે.	ઓ અંતર ન્નમી;	
હું છું તમારે સરણે.	ગરૂડા ગાંમી.	૩૦

ધુન્ય.

રામ ક્રષ્ણ ફીરતાર, ગોવીંદ ગીરધારી;	
મુકંદ મોહન વીઠ્ઠલ માધવ મોરારી.	૧
રામ ક્રષ્ણ ફીરતાર, ગોવીંદ ગીરધારી;	
મુકંદ મોહન વીઠ્ઠલ માધવ મોરારી.	૨
રામ ક્રષ્ણ ફીરતાર, ગોવીંદ ગીરધારી;	

મુકુંદ મોહન વીહુલ માધવ મોરારી. ૩

રામ કૃષ્ણ કીરતાર, ગોવીંદ ગીરધારી;

મુકુંદ મોહન વીહુલ માધવ મોરારી. ૪

રામ કૃષ્ણ કીરતાર, ગોવીંદ ગીરધારી;

મુકુંદ મોહન વીહુલ માધવ મોરારી. ૫

આરતી.

રવીયે શ્રી રણછોડ, નેં નેં રવીયે શ્રી રણછોડ;

કૃષ્ણ કૃપાળુ કનૈયા, પુરો મનના ફોડ.

નેં નેં નેં નેં શ્રી રણછોડ. ૧

સોમે સુંદર શામ, નેં નેં સોમે સુંદર શામ;

દેવકી સુત દામોદર, નારાણ્ય નરસીંગનામ.

નેં નેં નેં નેં શ્રી રણછોડ. ૨

મંગળે મોહન, નેં નેં મંગળે મોહન;

છબ્બીલા છેલ છોગાળા, નુગદીસી નુગલવંન.

નેં નેં નેં નેં શ્રી રણછોડ. ૩

બુધે બંસીધર, નેં નેં બુધે બંસીધર;

મોરસીધર મુંકદા, નમે નારી નર.

નેં નેં નેં નેં શ્રી રણછોડ. ૪

ગુરૂએ ગીરધારી, નેં નેં ગુરૂએ ગીરધારી;

ગોવીંદનુ ગોપાળા, માધવ મોરારી.

(૧૬૫)

નેનેનેનેશ્રીરણછોડ. ૫

શુક્રે સાંમળીયા, નેને શુક્રે સાંમળીયા;

પરમેશ્વર પુરુષોત્તમ, પ્રભુપાતળીયા.

નેનેનેનેશ્રીરણછોડ. ૬

શનીયે શેક્ષે નાથ, નેને શનીયે શેક્ષે નાથ;

હરહરી અંતરન્નમી, શીવકુન્ન નેડે હાથ.

નેનેનેનેશ્રીરણછોડ. ૭

આરતીના સાતેવાર, નેને આરતીના સાતેવાર;

ગાયત્રીખેને સુંળે, તે ઊતરે ભવપાર.

નેનેનેનેશ્રીરણછોડ. ૮

વૈષ્ણવ ગાંમો ગાંમ, નેને વૈષ્ણવ ગાંમો ગાંમ;

ગાશે તે વૈકુંઠ ન્નશી, વીનવે વસન્નરામ.

નેનેનેનેશ્રીરણછોડ. ૯

ઈતિશ્રી વલ્લભકૃત કાવ્યનીયોપગી સંપુરણ સમા

પત્ત સમ્પીછે ॥ ૧૧૬ ॥ ૧૧૬ ॥ ૧૧૬ ॥

સમાપત.

આ ચોપડી છપાવતાં ને ને ગૃહસ્થોએ અગાઉથી આ
સરોઆપ્યો છે તેમનાં નામ.

- ૨૫ માસ્તર ઈશ્વરલાલ વંદરાવનરણીકવારમદદઆપે
- ૨૦ માસ્તર રાયચંદ ગંગાદાસ.
- ૫ મુનરી ફીમતનાઈ છોટાનાઈ.
- ૫ પરીખ હરીલાલ બલાંખીદાસ.
- ૫ સોની મોહનલાલ મગન.
- ૨ પરશોતમરાય નાગરત્રાંમણ.
- ૪ માંણેક નાથસંતુનાઈ.
- ૧૧૭ અકેફી ચોપડીની સહી કરનાર.

આ ચોપડી ચોવાંચનારને સુચના

આ પુસ્તક આવડું મોટું મેં પેફેલવેફેલુ કાઢાડ્યું છે તેમ
શોખીલાને શોખની બીનાઓ વાંચવા લાયક બનુ છે
અને ઘણા માણસને પરમોદ કરવા લાયક પણ ઘણી
બીના છે અને ત્વક્ત્ત લોકોને ગાવા લાયક ત્વક્ત્તીરસ
નાં પણ ઘણાં પદ છે અને મુરખને શિક્ષા દેવા લાયક
નાં પદ ઘણાં છે માટે આખી ચોપડી પુરી વાંચી નેતાં
માલમ પડી આવશે.

વ્યાસવલ્લભરામ સુરભરામ સહી.

